2024/1619

19.6.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2024/1619,

annettu 31 päivänä toukokuuta 2024,

direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta valvontavaltuuksien, seuraamusten, kolmannen maan sivuliikkeiden sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU ([3]) tehtävien valvontavaltuuksia, seuraamuksia, kolmannen maan sivuliikkeitä sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä, jäljempänä myös ”ESG-riskit”, koskevien muutosten tarkoituksena on edistää pankkialan valvontakehyksen yhdenmukaistamista ja lopulta syventää pankkialan sisämarkkinoita. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä varmistamaan, että valvontakehystä sovelletaan kyseisessä direktiivissä määriteltyihin laitoksiin oikeasuhteisesti, ja niiden olisi erityisesti pyrittävä vähentämään vaatimusten noudattamisesta ja raportoinnista pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille aiheutuvia kustannuksia siinä määrin kuin se on mahdollista, ottaen asianmukaisesti huomioon suositukset, jotka esitettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ([4]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä ”EPV”) vuonna 2021 julkaisemassa raportissa ”Study of the Cost of compliance with Supervisory Reporting Requirements”, jonka tavoitteena oli vähentää raportointikustannuksia keskimäärin 10–20 prosenttia.

(2) Toimivaltaisten viranomaisten, niiden henkilöstön jäsenten ja niiden hallintoelinten jäsenten olisi oltava riippumattomia ja vapaita poliittisesta ja taloudellisesta vaikutusvallasta. Eturistiriitojen riskit heikentävät unionin rahoitusjärjestelmän eheyttä ja vaarantavat yhdennetyn pankki- ja pääomamarkkinaunionin tavoitteen. Direktiivissä 2013/36/EU olisi säädettävä yksityiskohtaisempia säännöksiä jäsenvaltioille sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien niiden henkilöstön jäsenet ja niiden hallintoelinten jäsenet, toimivat riippumattomasti ja puolueettomasti. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava eturistiriitojen ehkäisemistä ja pyöröovi-ilmiön rajoittamista koskevat vähimmäisvaatimukset säätämällä erityisesti karenssiajoista, kiellosta käydä kauppaa valvottavan yhteisön liikkeelle laskemilla instrumenteilla sekä hallintoelinten asianomaisten jäsenten toimikausien enimmäiskestosta. EPV:n olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille eturistiriitojen ehkäisemistä koskevat ohjeet, jotka perustuvat kansainvälisiin parhaisiin käytäntöihin.

(3) Sellaisilla henkilöstön jäsenillä tai toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsenillä, joihin sovelletaan karenssiaikoja, olisi oltava oikeus asianmukaiseen korvaukseen, jonka tarkoituksena olisi kompensoida heille sitä, että he eivät tietyn ajanjakson ajan voi työskennellä kyseisten rajoitusten soveltamisalaan kuuluvissa yhteisöissä. Korvauksen olisi oltava oikeassa suhteessa asianomaisen karenssiajan pituuteen, ja kunkin jäsenvaltion olisi päätettävä sen muodosta.

(4) Valvontaviranomaisten olisi noudatettava valvontatehtävissään äärimmäistä rehellisyyttä. Avoimuuden lisäämiseksi ja tiukkojen eettisten normien varmistamiseksi on asianmukaista edellyttää, että henkilöstön jäsenet ja toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsenet ilmoittavat eturistiriitansa vuosittain. Kyseisen ilmoituksen olisi sisällettävä

([1]) EUVL C 248, 30.6.2022, s. 87.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2024.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

tiedot jäsenen rahoitusvälineiden omistuksista, jotta voidaan pienentää kyseisistä omistuksista mahdollisesti aiheutuviin eturistiriitoihin liittyviä riskejä ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hallita tällaisia riskejä asianmukaisesti. Eturistiriitoja koskeva ilmoitus ei saisi vaikuttaa mahdolliseen vaatimukseen toimittaa varallisuusilmoitus sovellettavien kansallisten sääntöjen nojalla.

(5) Direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevassa 1, 2 ja 6 kohdassa lueteltujen peruspankkipalvelujen tarjoamisesta olisi tehtävä ehdollista unionin oikeuden nimenomaisella ja yhdenmukaistetulla toimilupavaatimuksella, jonka mukaan kolmanteen maahan sijoittautuneiden yritysten, jotka haluavat tarjota tällaisia peruspankkipalveluja unionissa, olisi ainakin perustettava jäsenvaltioon sivuliike ja että tällaiselle sivuliikkeelle olisi hankittava toimilupa unionin oikeuden mukaisesti, paitsi jos yritys haluaa tarjota pankkipalveluja unionissa tytäryrityksen välityksellä.

(6) Rahoituspalvelusitoumuksia koskevassa Maailman kauppajärjestön sopimuksessa tarkoitettujen pankkipalvelujen kulutus unionin ulkopuolella säilyy ennallaan. Vaatimusta sivuliikkeen perustamisesta unioniin ei pitäisi soveltaa käänteiseen palvelujen tarjoamiseen eli tapauksiin, joissa asiakas tai vastapuoli ottaa yhteyttä kolmanteen maahan sijoittautuneeseen yritykseen omasta yksinomaisesta aloitteestaan hankkiakseen pankkipalveluja, mukaan lukien niiden jatkaminen, tai pankkipalveluja, jotka liittyvät läheisesti alun perin pyydettyihin palveluihin. Saattaessaan tätä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa toimenpiteitä, joilla asiakkaiden voimassa olevien sopimusten mukaisesti saavutetut oikeudet säilytetään. Tällaisia toimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan helpottamaan siirtymistä tämän direktiivin täytäntöönpanoon, ja ne olisi rajattava tiukasti kiertämistapausten välttämiseksi. Jotta estetään se, että kolmansien maiden yritykset kiertävät sääntöjä, joita sovelletaan pankkipalvelujen rajatylittävään tarjoamiseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava valvoa kyseisten palvelujen tarjoamista. Vaatimusta sivuliikkeen perustamisesta unioniin ei pitäisi soveltaa myöskään pankkien välisiin ja välittäjien välisiin liiketoimiin. Lisäksi vaatimusta sivuliikkeen perustamisesta ei pitäisi soveltaa tapauksiin, joissa kolmansien maiden luottolaitokset tarjoavat unionissa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ([5]) liitteessä I olevassa A osassa lueteltuja sijoituspalveluja ja -toimintaa sekä niiden oheispalveluja, kuten talletusten vastaanottaminen tai luoton tai lainojen myöntäminen, jonka tarkoituksena on tarjota kyseisen direktiivin mukaisia palveluja, mukaan lukien kaupankäynti rahoitusvälineillä tai yksityisen omaisuudenhoito, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivissä 2014/65/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012 ([6]) säädetyn toimilupajärjestelmän soveltamista. Tällaisessa poikkeuksessa olisi kuitenkin otettava huomioon, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849 ([7]) säädettyjä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä noudatetaan.

(7) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet peruuttaa luottolaitokselle myönnetty toimilupa, jos tällaisen luottolaitoksen on todettu olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, ei ole kohtuullisia odotuksia siitä, että mitkään vaihtoehtoiset yksityisen sektorin toimenpiteet tai valvontatoimet estäisivät tällaisen luottolaitoksen kaatumisen kohtuullisessa ajassa, ja kriisinratkaisutoimi ei ole tarpeen yleisen edun vuoksi. Tällaisessa tilanteessa luottolaitos olisi likvidoitava sovellettavan kansallisen maksukyvyttömyysmenettelyn tai kansallisessa lainsäädännössä kyseisiä laitoksia varten säädetyn muun tyyppisen menettelyn mukaisesti, jolla varmistettaisiin sen hallittu poistuminen markkinoilta, ja sen olisi sen vuoksi lopetettava toiminta, jota varten toimilupa oli myönnetty. Kaatumisen tai todennäköisen kaatumisen toteaminen ei saisi kuitenkaan automaattisesti johtaa toimiluvan peruuttamiseen kuten muissa tapauksissa, joissa toimivaltaisella viranomaisella on oikeus peruuttaa toimilupa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi harjoitettava toimivaltaansa tavalla, joka on oikeasuhteinen ja jossa otetaan huomioon sovellettavan kansallisen maksukyvyttömyysmenettelyn ominaispiirteet, mukaan lukien olemassa olevat oikeudelliset menettelyt. Toimiluvan peruuttamisvaltuuksia ei pitäisi käyttää estämään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista tai pakottamaan sen päättämiseen, kuten oikeudellisen moratorion soveltaminen tai muut toimenpiteet, jotka edellytyksenä on voimassa oleva lupa.

(8) Rahoitusalan holdingyhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, jotka ovat pankkiryhmittymien emoyrityksiä, olisi edelleen sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/878 ([8]) käyttöön otettua

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

määrittämis- ja hyväksymismekanismia. Kyseisen mekanismin avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa tietyt rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt suoraan valvontansa sekä direktiivin 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([9]) mukaisten valvontavaltuuksiensa piiriin, jotta voidaan varmistaa vaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi erityisten olosuhteiden vallitessa olla harkintavalta vapauttaa hyväksynnästä rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, joka on perustettu sitä varten, että sillä on omistusyhteyksiä yrityksiin. Jotta voidaan ottaa huomioon tiettyjen pankkiryhmittymien erityispiirteet, konsolidointiryhmän valvojan olisi voitava sallia hyväksynnästä vapautettujen rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden sulkeminen pankkiryhmittymän konsolidoinnin ulkopuolelle. Valtuuksia sulkea kyseiset yhteisöt pankkiryhmittymän konsolidoinnin ulkopuolelle olisi kuitenkin käytettävä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, kun kaikki sovellettavassa lainsäädännössä säädetyt ehdot täyttyvät; tätä varten asianomaisen pankkiryhmittymän olisi osoitettava, että konsolidoinnin ulkopuolelle suljettava holdingyhteisö ei ole osallisena kyseisen pankkiryhmittymän hallinnassa eikä sillä ole merkitystä tämän kannalta.

(9) Luottolaitosten valvontaviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat valtuudet, joiden avulla ne voivat suorittaa tehtävänsä ja jotka kattavat valvottavien yhteisöjen toteuttamat eri toimet. Tätä varten ja tasapuolisten toimintaedellytysten lisäämiseksi valvontaviranomaisilla olisi oltava käytettävissään kaikki valvontavaltuudet, joiden avulla ne voivat kattaa olennaiset toimet, joita valvottavat yhteisöt voivat toteuttaa. Toimivaltaisille viranomaisille olisi sen vuoksi ilmoitettava, jos valvottavan yhteisön toteuttamat olennaiset toimet, mukaan lukien valvottavien yhteisöjen hankkimat olennaiset omistusosuudet rahoitusalan yhteisöissä tai muissa yhteisöissä, varojen ja velkojen merkittävät siirrot valvottavilta yhteisöiltä tai valvottaville yhteisöille sekä sulautumiset ja jakautumiset, joissa on mukana valvottavia yhteisöjä, herättävät huolta kyseisen yhteisön vakavaraisuusprofiilista taikka mahdollisesta rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta. Lisäksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet puuttua tapauksiin, joissa ovat kyseessä olennaisten omistusosuuksien hankkimiset, sulautumiset tai jakautumiset.

(10) Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi ja tarpeettoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi toimivaltaisten viranomaisten lisävaltuuksia olisi sovellettava ainoastaan olennaisina pidettäviin toimiin. Ainoastaan sulautumisista tai jakautumisista koostuvia toimia olisi automaattisesti käsiteltävä olennaisina toimina, koska vastaperustetun yhteisön toiminnan vakavaraisuusprofiilin voidaan odottaa olevan merkittävästi erilainen kuin sulautumiseen tai jakautumiseen alun perin osallistuneiden yhteisöjen. Yhteisöjen olisi myös toteutettava sulautumiset tai jakautumiset vasta, kun toimivaltaisilta viranomaisilta on saatu myönteinen lausunto. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava omistusosuuksien hankkiminen hiljaisen hyväksynnän menettelyllä, kun omistusosuus katsotaan olennaiseksi.

(11) Sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset voivat puuttua asiaan, ennen kuin olennainen toimi toteutetaan, niistä olisi ilmoitettava etukäteen. Kyseiseen ilmoitukseen olisi liitettävä tiedot, joita toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat arvioidakseen ehdotettua toimea vakavaraisuuden sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan näkökulmasta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi aloitettava kyseinen arviointi siitä hetkestä, kun se vastaanottaa kaikki pyydetyt tiedot sisältävän ilmoituksen. Jos kyseessä on olennaisen omistusosuuden hankkiminen tai jos ehdotettuun toimeen osallistuu vain samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä, kyseisen arvioinnin olisi oltava ajallisesti rajoitettu.

(12) Kun on kyse olennaisen omistusosuuden hankkimisesta, toimivaltainen viranomainen voi arvioinnin päätelmien perusteella päättää vastustaa toimenpidettä. Jos toimivaltainen viranomainen ei vastusta toimea tietyn ajan kuluessa, toimi olisi katsottava hyväksytyksi.

(13) On tarpeen yhdenmukaistaa säännökset, jotka koskevat olennaisen omistusosuuden hankkimista luottolaitoksesta, niiden säännösten kanssa, jotka koskevat laitoksen hankkimaa huomattavaa omistusosuutta, jos molemmat arvioinnit on suoritettava samasta toimenpiteestä. Ilman asianmukaista yhdenmukaistamista kyseiset säännökset voivat johtaa epäjohdonmukaisuuksiin toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa arvioinnissa ja viime kädessä niiden tekemissä päätöksissä.

(14) Sulautumisten ja jakautumisten osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1132 ([10]) vahvistetaan yhdenmukaistetut säännöt ja menettelyt erityisesti osakeyhtiöiden rajat ylittäviä sulautumisia ja jakautumisia varten. Sen vuoksi tässä direktiivissä säädetyn toimivaltaisten viranomaisten suorittaman arviointimenettelyn olisi täydennettävä direktiivissä (EU) 2017/1132 vahvistettua menettelyä eikä se saisi olla ristiriidassa minkään kyseisen direktiivin säännöksen kanssa. Kun on kyse sellaisista rajat ylittävistä sulautumisista ja jakautumisista, jotka kuuluvat direktiivin (EU) 2017/1132 soveltamisalaan, toimivaltaisen viranomaisen antaman perustellun lausunnon olisi oltava osa kaikkien asiaankuuluvien ehtojen noudattamisen arviointia ja kaikkien sulautumista tai jakautumista edeltävän todistuksen edellyttämien menettelyjen ja muodollisuuksien asianmukaista

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

suorittamista. Perusteltu lausunto olisi sen vuoksi toimitettava nimetylle kansalliselle viranomaiselle, joka vastaa sulautumista tai jakautumista edeltävän todistuksen myöntämisestä direktiivin (EU) 2017/1132 nojalla.

(15) Joissakin tilanteissa, esimerkiksi jos mukana on eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä, toimet saattavat edellyttää useilta toimivaltaisilta viranomaisilta useita ilmoituksia ja arviointeja, mikä edellyttää tehokasta yhteistyötä kyseisten viranomaisten välillä. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää yhteistyövelvoitteita, erityisesti varhaisia rajatylittäviä ilmoituksia, sujuvaa tietojenvaihtoa, myös rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien viranomaisten kanssa, ja arviointimenettelyn koordinointia.

(16) EPV:lle olisi annettava valtuudet laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia sekä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia ja ohjeita, jotta voidaan varmistaa ylimääräisten valvontavaltuuksien asianmukainen käyttö. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa olisi erityisesti täsmennettävä tiedot, jotka toimivaltaisten viranomaisten on saatava, arvioitavat seikat ja edellytetty yhteistyö, jos mukana on useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen. Kyseiset eri osatekijät ovat ratkaisevan tärkeitä sen varmistamiseksi, että riittävän yhdenmukaistetun valvontamenetelmän ansiosta lisävaltuuksia koskevat säännökset voidaan panna tehokkaasti täytäntöön ja mahdollinen hallinnollinen lisärasitus saadaan minimoitua.

(17) Kolmanteen maahan sijoittautuneiden yritysten johonkin jäsenvaltioon pankkipalvelujen tarjoamista varten perustamien sivuliikkeiden sääntelyyn sovelletaan kansallista lainsäädäntöä, ja sitä on yhdenmukaistettu vain vähän direktiivillä 2013/36/EU. Vaikka kolmannen maan sivuliikkeitä on unionin pankkimarkkinoilla huomattavasti ja niiden määrä kasvaa, niihin sovelletaan tällä hetkellä vain hyvin yleisen tason tietovaatimuksia, mutta ei unionin tason vakavaraisuusstandardeja tai valvontayhteistyöjärjestelyjä. Yhteisen vakavaraisuuskehyksen täydellinen puuttuminen johtaa siihen, että kolmannen maan sivuliikkeisiin sovelletaan eritasoisia kansallisia varovaisuus- ja kattavuusvaatimuksia. Toimivaltaisilla viranomaisilla ei myöskään ole kattavia tietoja eikä tarvittavia valvontavälineitä, joiden avulla voitaisiin seurata asianmukaisesti niitä erityisiä riskejä, joita yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivat kolmannen maan ryhmät aiheuttavat sivuliikkeiden ja tytäryritysten kautta. Niihin ei tällä hetkellä sovelleta integroituja valvontajärjestelyjä, eikä kolmannen maan ryhmän kunkin sivuliikkeen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen ole velvollinen vaihtamaan tietoja saman ryhmän muita sivuliikkeitä ja tytäryrityksiä valvovien toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällainen hajanainen sääntely-ympäristö aiheuttaa riskejä rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle unionissa, ja siihen olisi puututtava asianmukaisesti kolmannen maan sivuliikkeitä koskevan yhdenmukaistetun sääntelykehyksen avulla. Tällaisen kehyksen olisi sisällettävä toimilupia, vakavaraisuusstandardeja, sisäistä hallintoa, valvontaa ja raportointia koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset. Kyseisten vaatimusten olisi perustuttava vaatimuksiin, joita jäsenvaltiot jo soveltavat kolmannen maan sivuliikkeisiin alueillaan, ja niissä olisi otettava huomioon samanlaiset tai vastaavat vaatimukset, joita kolmannet maat soveltavat ulkomaisiin sivuliikkeisiin, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus jäsenvaltioiden välillä ja mukauttaa unionin kolmannen maan sivuliikkeitä koskeva sääntelykehys alalla vallitseviin kansainvälisiin käytäntöihin.

(18) Toimivaltaisten viranomaisten olisi kolmannen maan sivuliikkeitä hyväksyessään ja valvoessaan voitava suorittaa valvontatehtävänsä tehokkaasti. Tätä varten niiden on saatava asianomaisen kolmannen maan valvontaviranomaisilta käyttöönsä kaikki tarvittavat tiedot kolmannen maan sivuliikkeen pääyrityksestä ja voitava sovittaa valvontatoimensa tehokkaasti yhteen kolmannen maan valvontaviranomaisten valvontatoimien kanssa. Ennen kuin kolmannen maan sivuliike aloittaa toimintansa jäsenvaltiossa, toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä tekemään asianomaisen kolmannen maan valvontaviranomaisen kanssa sopimus yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta. Tällaisen sopimuksen olisi perustuttava EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti laatimiin hallinnollisten järjestelyjen malleihin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava tiedot tällaisista sopimuksista EPV:lle. Jos EPV:n laatimaan malliin perustuvan hallinnollisen sopimuksen tekeminen ei ole mahdollista, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava käyttää muita järjestelyjä, esimerkiksi kirjeenvaihtona tehtyjä sopimuksia, sen varmistamiseksi, että ne voivat suorittaa valvontatehtävänsä.

(19) Oikeasuhteisuuden vuoksi kolmannen maan sivuliikkeille määrättävien vähimmäisvaatimusten olisi oltava suhteessa riskiin, jonka ne aiheuttavat rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle unionissa ja jäsenvaltioissa. Sen vuoksi kolmannen maan sivuliikkeet olisi luokiteltava joko luokkaan 1, jos niiden katsotaan olevan riskialttiimpia, tai muussa tapauksessa luokkaan 2, jos niiden katsotaan olevan pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia eikä niiden katsota aiheuttavan merkittävää rahoitusvakauteen liittyvää riskiä, yhdenmukaisesti asetuksessa (EU) N:o 575/2013 olevan ”pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen” määritelmän kanssa. Näin ollen kolmannen maan sivuliikkeiden, joiden varat jäsenvaltiossa ovat vähintään 5 miljardia euroa, olisi katsottava aiheuttavan tällaisen suuremman riskin suuremman kokonsa ja monimuotoisuutensa vuoksi, koska niiden kaatuminen voisi aiheuttaa merkittävän häiriön jäsenvaltion pankkipalvelumarkkinoilla tai pankkijärjestelmässä. Kolmannen maan sivuliikkeitä, joilla on lupa ottaa vastaan vähittäistalletuksia, olisi pidettävä samalla tavalla riskialttiimpina niiden koosta riippumatta, kun tällaiset vähittäistalletukset ylittävät tietyn vähimmäismäärän, koska niiden kaatuminen voisi vaikuttaa erittäin haavoittu-

vassa asemassa oleviin tallettajiin ja voisi johtaa luottamuksen menettämiseen jäsenvaltion pankkijärjestelmän turvallisuuteen ja vakauteen ja sen kykyyn suojata kansalaisten säästöjä. Molemmantyyppiset kolmannen maan sivuliikkeet olisi sen vuoksi luokiteltava kolmannen maan sivuliikkeiden luokkaan 1.

(20) Kolmannen maan sivuliikkeet olisi luokiteltava luokkaan 1 myös silloin, kun pääyritykseen sovelletaan sääntelyä ja kun kyseisen sääntelyn valvonnan ja täytäntöönpanon ei katsota vastaavan vähintään direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vaadittua tasoa, tai jos kyseinen kolmas maa on merkitty suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jonka rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa järjestelmässä on strategisia puutteita direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti. Kyseiset kolmannen maan sivuliikkeet aiheuttavat merkittävän riskin unionin ja sijoittautumisjäsenvaltion rahoitusvakaudelle, koska niiden pääyritykseen sovellettavissa sääntelypuitteissa tai rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksissä ei oteta riittävästi huomioon sivuliikkeen jäsenvaltiossa harjoittamasta toiminnasta aiheutuvia erityisiä riskejä tai kolmannen maan ryhmästä aiheutuvia riskejä vastapuolille jäsenvaltiossa eikä mahdollisteta kyseisten riskien asianmukaista seurantaa tai koska. Jotta voidaan määrittää kolmannen maan pankkialan vakavaraisuus- ja valvontastandardien vastaavuus unionin standardien kanssa, komission olisi voitava antaa EPV:lle tehtäväksi suorittaa arviointi ja antaa kertomus asianomaisen kolmannen maan pankkialan sääntelykehyksestä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti. EPV:n olisi varmistettava, että arviointi suoritetaan tinkimättömällä ja avoimella tavalla ja vakaan menetelmän mukaisesti. Lisäksi EPV:n olisi kuultava kolmannen maan valvontaviranomaisia ja maan pankkialan sääntelystä vastaavia ministeriöitä ja tarvittaessa yksityisen sektorin osapuolia ja tehtävä tiivistä yhteistyötä niiden kanssa pyrkien kohtelemaan kyseisiä osapuolia oikeudenmukaisesti ja antamaan niille mahdollisuus toimittaa asiakirjoja ja esittää huomautuksia kohtuullisessa ajassa. Lisäksi EPV:n olisi varmistettava, että annettu kertomus on asianmukaisesti perusteltu, sisältää yksityiskohtaisen kuvauksen arvioiduista seikoista ja toimitetaan kohtuullisen ajan kuluessa. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa antaa päätöksiä kolmansien maiden sivuliikkeiden pankkialan sääntelykehysten vastaavuudesta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([11]) mukaisesti.

(21) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava nimenomainen toimivalta vaatia tapauskohtaisesti, että kolmannen maan sivuliikkeet hakevat toimilupaa direktiivin 2013/36/EU III osaston 1 luvun mukaisesti ainakin silloin, kun kyseiset sivuliikkeet harjoittavat toimintaa muissa jäsenvaltioissa toimivien asiakkaiden tai vastapuolten kanssa sisämarkkinasääntöjen vastaisesti, jos ne aiheuttavat merkittävän riskin unionin tai sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, johon ne ovat sijoittautuneet taikka jos kaikkien samaan kolmannen maan ryhmään kuuluvien unionissa olevien kolmannen maan sivuliikkeiden varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljardia euroa tai kolmannen maan sivuliikkeen varojen määrä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, on vähintään 10 miljardia euroa. Lisäksi toimivaltaisia viranomaisia olisi vaadittava arvioimaan, ovatko kolmannen maan sivuliikkeet järjestelmän kannalta merkittäviä, kun kaikkien samaan kolmannen maan ryhmään kuuluvien unionissa olevien kolmannen maan sivuliikkeiden varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljardia euroa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä tällainen arviointi kaikille samaan kolmannen maan ryhmään kuuluville sivuliikkeille, jotka ovat sijoittautuneet yhteen jäsenvaltioon tai koko unioniin. Kyseisessä arvioinnissa olisi tarkasteltava erityiskriteerien mukaisesti, aiheuttavatko kyseiset sivuliikkeet samantasoisen riskin unionin tai sen jäsenvaltioiden rahoitusvakaudelle järjestelminä, jotka on määritelty ”järjestelmän kannalta merkittäviksi” direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että kolmannen maan sivuliikkeet ovat järjestelmän kannalta merkittäviä, niiden olisi asetettava kyseisille sivuliikkeille vaatimuksia, jotka ovat asianmukaisia rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien lieventämiseksi. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia, että kolmannen maan sivuliikkeet hakevat direktiivin 2013/36/EU mukaista toimilupaa tytäryrityksenä toimiviksi laitoksiksi voidakseen jatkaa pankkitoiminnan harjoittamista jäsenvaltiossa tai koko unionissa. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava asettaa muita vaatimuksia, erityisesti velvoitteen järjestää uudelleen kolmannen maan sivuliikkeiden varat tai toiminnot unionissa siten, että kyseiset sivuliikkeet lakkaavat olemasta järjestelmän kannalta merkittäviä, tai vaatimuksen noudattaa lisäpääomaa, likviditeettiä, raportointia tai julkistamista koskevia vaatimuksia, jos tämä riittää rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien käsittelemiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus olla asettamatta mitään kyseisistä vaatimuksista järjestelmän kannalta merkittäviksi arvioiduille kolmannen maan sivuliikkeille; tässä tapauksessa niiden on annettava perusteltu ilmoitus EPV:lle ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomaisen kolmannen maan ryhmän muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksenä toimivia laitoksia on sijoittautunut. Jotta voidaan ottaa huomioon koko unionin laajuiset vaikutukset, toimivaltaisten viranomaisten, jotka päättävät käyttää valtuuksiaan vaatia toimilupaa tytäryrityksenä toimivilta laitoksilta, olisi ensin kuultava EPV:tä ja asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(22) Jotta voidaan edistää sellaista kolmannen maan ryhmää koskevien valvontapäätösten yhdenmukaisuutta, jolla on sivuliikkeitä ja tytäryrityksiä unionissa, toimivaltaisten viranomaisten olisi järjestelmän kannalta merkittävyyttä arvioidessaan kuultava EPV:tä ja sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia, johon asianomaisen kolmannen maan ryhmän muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksenä toimivia laitoksia on sijoittautunut, jotta voidaan arvioida rahoitusvakautta koskevia riskejä, joita asianomainen kolmannen maan sivuliike saattaa aiheuttaa muille jäsenvaltioille kuin sille, johon sivuliike on sijoittautunut.

(23) Toimivaltaisten viranomaisten olisi säännöllisesti tarkistettava, noudattavatko kolmannen maan sivuliikkeet direktiivin 2013/36/EU mukaisia asiaankuuluvia vaatimuksia, ja määrättävä kyseisille sivuliikkeille valvontatoimenpiteitä varmistaakseen kyseisten vaatimusten noudattamisen tai uudelleen noudattamisen. Jotta helpotetaan kyseisten kolmannen maan sivuliikkeitä koskevien vaatimusten noudattamisen tehokasta valvontaa ja saadaan kattava yleiskuva kolmannen maan ryhmien toiminnasta unionissa, yhteinen valvonta- ja rahoitusraportointi olisi asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville vakiolomakkeiden mukaisesti. EPV:lle olisi annettava valtuudet laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan kyseiset mallit. Lisäksi on tarpeen panna täytäntöön asianmukaiset yhteistyöjärjestelyt toimivaltaisten viranomaisten välillä sen varmistamiseksi, että kaikki unionissa kolmannen maan sivuliikkeiden kautta toimivien kolmannen maan ryhmien toimet ovat kattavan valvonnan alaisia, jotta estetään kyseisiin ryhmiin unionin oikeuden nojalla sovellettavien vaatimusten kiertäminen ja minimoidaan rahoitusvakauteen unionissa mahdollisesti kohdistuvat riskit. Erityisesti luokkaan 1 kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeet olisi sisällytettävä kolmannen maan ryhmien valvontakollegioiden soveltamisalaan unionissa. Jos tällaista kollegiota ei vielä ole, toimivaltaisten viranomaisten olisi perustettava tilapäinen kollegio saman ryhmän kaikille luokkaan 1 kuuluville kolmannen maan sivuliikkeille, jos kyseinen ryhmä toimii useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

(24) Kolmannen maan sivuliikkeitä koskevaa unionin kehystä olisi sovellettava rajoittamatta jäsenvaltioilla tällä hetkellä olevaa harkintavaltaa edellyttää yleisesti, että tiettyjen kolmansien maiden yritykset harjoittavat pankkitoimintaa niiden alueella yksinomaan direktiivin 2013/36/EU III osaston 1 luvun mukaisesti toimiluvan saaneiden tytäryrityksinä toimivien laitosten kautta. Kyseinen vaatimus voi koskea kolmansia maita, jotka soveltavat sellaisia pankkialan vakavaraisuus- ja valvontastandardeja, jotka eivät vastaa jäsenvaltion kansallisen lain mukaisia standardeja, tai kolmansia maita, joiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa järjestelmässä on strategisia puutteita.

(25) Tämänhetkisistä sovellettavista salassapitosäännöistä huolimatta toimivaltaisten viranomaisten ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa olisi parannettava. Tietojenvaihdossa olisi joka tapauksessa noudatettava kansallista lainsäädäntöä, ja jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi päästävä sopimukseen tietojen luovuttamisesta.

(26) On ratkaisevan tärkeää, että laitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt noudattavat vakavaraisuusvaatimuksia, jotta voidaan varmistaa niiden turvallisuus ja vakaus ja säilyttää rahoitusjärjestelmän vakaus sekä koko unionin tasolla että kussakin jäsenvaltiossa. Sen vuoksi Euroopan keskuspankilla (EKP) ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet toteuttaa oikea-aikaisia ja päättäväisiä toimenpiteitä, jos kyseiset laitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja niiden tosiasialliset hoitajat eivät noudata vakavaraisuusvaatimuksia tai valvontapäätöksiä.

(27) Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi seuraamusvaltuuksien alalla jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista hallinnollisista seuraamuksista, uhkasakoista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka liittyvät direktiivin 2013/36/EU saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 tai toimivaltaisen viranomaisen kyseisten säännösten tai kyseisen asetuksen perusteella tekemien päätösten rikkomiseen. Kyseisten hallinnollisten seuraamusten, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien vähimmäisvaltuudet, jotka toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava, jotta ne voivat määrätä niitä, perusteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon niiden soveltamisessa, julkistamista koskevat vaatimukset ja hallinnollisten seuraamusten ja uhkasakkojen tasot. EPV:lle olisi annettava valtuudet laatia kertomus toimivaltaisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä hallinnollisten seuraamusten, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden yhteydessä.

(28) Jäsenvaltioiden olisi voitava määrätä hallinnollisia seuraamuksia, kun asianomaiseen rikkomiseen sovelletaan myös kansallista rikoslainsäädäntöä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon mahdolliset aiemmat rikosoikeudelliset seuraamukset, jotka on määrätty samasta rikkomisesta vastuussa olevalle samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, määrittäessään hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasoa. Tarkoituksena on varmistaa, että kaikkien hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden ankaruus saman virheellisen toiminnan perusteella toteutettavien hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasaantuessa rajoitetaan siihen, mikä on tarpeen asianomaisen rikkomisen vakavuuteen nähden. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi perustettava asianmukaiset mekanismit, joilla varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset ja oikeusviranomaiset saavat oikea-aikaisesti asianmukaiset tiedot samaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vastaan käynnistetyistä hallinnollisista tai rikosoikeudellisista menettelyistä.

(29) Hallinnollisilla taloudellisilla seuraamuksilla olisi oltava pelotevaikutus, jotta estetään luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka rikkoo kansallisia säännöksiä, joilla direktiivi 2013/36/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai asetusta (EU) N:o 575/2013, harjoittamasta samaa tai samankaltaista toimintaa tulevaisuudessa. Oikeushenkilöitä koskevia hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia olisi sovellettava johdonmukaisesti, erityisesti määritettäessä tällaisten seuraamusten enimmäismäärää, jossa olisi otettava huomioon asianomaisen yrityksen vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto. Direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettu vuotuisen kokonaisnettoliikevaihdon määritelmä ei kuitenkaan ole tällä hetkellä riittävän kattava eikä riittävän selkeä, jotta varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset hallinnollisten taloudellisten seuraamusten soveltamisessa. Jotta varmistetaan johdonmukainen laskenta kaikkialla unionissa, direktiivissä 2013/36/EU olisi säädettävä vuotuista kokonaisnettoliikevaihtoa koskevaan laskelmaan mukaan otettavista eristä.

(30) Hallinnollisten taloudellisten seuraamusten lisäksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä uhkasakkoja laitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille, rahoitusalan sekaholdingyhtiöille ja niille hallintotoimintoaan hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsenille, toimivalle johdolle, keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille, muille riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimiville henkilöille sekä muille mahdollisille luonnollisille henkilöille, joiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti todettu olevan vastuussa direktiivin 2013/36/EU saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten noudattamista taikka asetuksesta (EU) N:o 575/2013 tai toimivaltaisen viranomaisen kyseisten säännösten tai kyseisen asetuksen perusteella antamasta päätöksestä johtuvien velvoitteidensa noudattamista koskevan velvoitteen rikkomisesta. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava uhkasakkojen soveltamista koskevat erityiset säännöt ja tehokkaat mekanismit. Uhkasakkoja olisi määrättävä, jos rikkominen jatkuu. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava määrätä uhkasakkoja ilman, että niiden tarvitsee osoittaa rikkoneelle osapuolelle etukäteen esitettyä pyyntöä, määräystä tai varoitusta, jossa tätä vaaditaan noudattamaan velvoitteitaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisten henkilöiden sovellettavan lainsäädännön mukaisia menettelyllisiä oikeuksia, mukaan lukien kyseisten henkilöiden oikeus tulla kuulluksi. Koska uhkasakkojen tarkoituksena on pakottaa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt lopettamaan jatkuva rikkominen, uhkasakkojen soveltaminen ei saisi estää toimivaltaisia viranomaisia määräämästä myöhemmin hallinnollisia seuraamuksia samasta rikkomisesta. Uhkasakkoja olisi voitava määrätä tiettynä päivänä, ja niiden soveltamisen olisi voitava alkaa jonakin myöhempänä päivänä. Jolleivät jäsenvaltiot toisin säädä, uhkasakot olisi laskettava päiväkohtaisesti.

(31) Jotta voidaan varmistaa mahdollisimman laajat toimintamahdollisuudet rikkomisen jälkeen ja auttaa estämään uusia rikkomisia riippumatta siitä, sovelletaanko tällaisiin rikkomisiin kansallisen lainsäädännön nojalla hallinnollista seuraamusta vai muuta hallinnollista toimenpidettä, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää hallinnollisista lisäseuraamuksista, korkeammista hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista ja uhkasakoista.

(32) Toimivaltaisen viranomaisen olisi uhkasakkoja määrätessään otettava huomioon uhkasakon mahdollinen vaikutus rikkomiseen syyllistyneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudelliseen tilanteeseen ja pyrittävä välttämään tilannetta, jossa seuraamus johtaisi rikkoneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön maksukyvyttömyyteen tai vakavaan taloudelliseen ahdinkoon tai jossa seuraamuksen prosentuaalinen osuus luonnollisen henkilön vuosituloista tai oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisnettoliikevaihdosta olisi suhteettoman suuri. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös varmistettava, että uhkasakkoja sovelletaan ylimmän hallintoelimen jäseniin, toimivaan johtoon, keskeisistä toiminnoista vastaaviin henkilöihin, muihin riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimiviin henkilöihin sekä muihin mahdollisiin luonnollisiin henkilöihin, joiden on määritetty joko yksin tai yhdessä olevan suoraan vastuussa rikkomisesta.

(33) Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei sallita tässä direktiivissä säädettyjen hallinnollisten seuraamusten määräämistä, hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä olisi voitava soveltaa poikkeuksellisesti siten, että seuraamuksen käynnistää toimivaltainen viranomainen ja sen määrää oikeusviranomainen. Kyseisten jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että tällaisten sääntöjen ja seuraamusten soveltamisella on vastaava vaikutus kuin toimivaltaisten viranomaisten määräämillä hallinnollisilla seuraamuksilla. Seuraamusten olisi siksi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(34) Jotta voidaan säätää asianmukaisista seuraamuksista direktiivin 2013/36/EU saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 rikkomisesta, luetteloa rikkomisista, joihin sovelletaan hallinnollisia seuraamuksia, uhkasakkoja ja muita hallinnollisia toimenpiteitä, olisi täydennettävä. Sen vuoksi direktiivin 2013/36/EU mukaista luetteloa rikkomisista olisi muutettava.

(35) Sen jälkeen kun kansainvälinen tilinpäätösstandardi IFRS 9 (Rahoitusinstrumentit) otettiin käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2018, odotettavissa olevia luottotappioita koskevien laskelmien tulos, joka perustuu mallintamismenetelmiin, vaikuttaa suoraan laitosten omien varojen määrään ja sääntelyyn perustuviin suhdelukuihin. Samat mallintamismenetelmät muodostavat myös perustan odotettavissa olevien luottotappioiden laskemiselle, kun laitokset soveltavat kansallisia tilinpitosäännöstöjä. Tämän vuoksi on tärkeää, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja EPV:llä on selkeä näkemys kyseisten laskelmien vaikutuksesta riskipainotettuja omaisuuseriä koskevien arvojen ja samankaltaisista vastuista johtuvien omien varojen vaatimusten kirjoon. Tätä varten vertailuanalyysin olisi katettava myös kyseiset mallintamismenetelmät. Koska laitokset, jotka laskevat omien varojen vaatimuksia luottoriskin

standardimenetelmän mukaisesti, voivat myös käyttää malleja odotettavissa olevien luottotappioiden laskemiseen IFRS 9 -kehyksen puitteissa, kyseiset laitokset olisi myös sisällytettävä vertailuun suhteellisuusperiaate huomioon ottaen.

(36) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876 ([12]) muutettiin asetusta (EU) N:o 575/2013 ottamalla käyttöön Baselin pankkivalvontakomitean kehittämä tarkistettu markkinariskikehys. Kyseiseen uuteen kehykseen kuuluva vaihtoehtoinen standardimenetelmä antaa laitoksille mahdollisuuden mallintaa tiettyjä parametreja, joita käytetään laskettaessa riskipainotettuja omaisuuseriä ja markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia. Sen vuoksi on tärkeää, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja EPV:llä on selkeä kuva riskipainotettuja omaisuuseriä koskevien arvojen ja samankaltaisista vastuista johtuvien omien varojen vaatimusten kirjosta vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän lisäksi myös vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti. Näin ollen markkinariskien vertailun olisi katettava tarkistetut standardoidut ja sisäisten mallien menetelmät ottaen huomioon suhteellisuusperiaate.

(37) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytyssä Pariisin sopimuksessa ([13]), jäljempänä ”Pariisin sopimus”, ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmassa vahvistettu maailmanlaajuinen siirtyminen kohti kestävää taloutta edellyttää perusteellista sosioekonomista muutosta ja riippuu siitä, saadaanko julkiselta ja yksityiseltä sektorilta merkittäviä rahoitusvaroja. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, jonka komissio esitteli 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa, velvoittaa unionin saavuttamaan ilmastoneutraaliuden vuoteen 2050 mennessä. Rahoitusjärjestelmällä on merkityksellinen rooli tämän siirtymän tukemisessa, eikä se liity ainoastaan uusien mahdollisuuksien hyödyntämiseen ja tukemiseen vaan myös siirtymän mahdollisesti aiheuttamien riskien asianmukaiseen hallintaan. Koska kyseiset riskit voivat vaikuttaa sekä yksittäisten laitosten että koko rahoitusjärjestelmän vakauteen, tarvitaan tehostettu vakavaraisuussäännöstö, jossa otetaan paremmin huomioon asiaan liittyvät riskit.

(38) Ennennäkemättömän laajalla kestävään ja ilmastoneutraaliin kiertotalouteen siirtymisellä on huomattavia vaikutuksia rahoitusjärjestelmään. Vuonna 2018 rahoitusjärjestelmän viherryttämistä käsittelevä keskuspankkien ja valvojien verkosto totesi, että ilmastoon liittyvät riskit aiheuttavat taloudellisia riskejä. Komission 6 päivänä heinäkuuta 2021 antamassa tiedonannossa ”Kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategia”, jäljempänä ”uudistettu kestävän rahoituksen strategia”, korostetaan, että ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit sekä riskit, jotka aiheutuvat erityisesti ilmastonmuutoksen fyysisistä vaikutuksista, biologisen monimuotoisuuden vähenemisestä ja ekosysteemien yleisemmästä ympäristön tilan heikkenemisestä, muodostavat ennennäkemättömän haasteen unionin taloudelle ja rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Kyseisten riskien erityispiirteenä on, että ne ovat luonteeltaan tulevaisuuteen suuntautuvia ja niillä on erilaisia vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Ilmastoon liittyvien ja muiden ympäristöriskien, kuten ympäristön tilan heikkenemisestä ja biodiversiteetin köyhtymisestä aiheutuvat siirtymää koskevat ja fyysiset riskit, erityisluonne edellyttää erityisesti, että kyseisiä riskejä hallitaan pitkällä, vähintään kymmenen vuoden aikavälillä.

(39) Kestävään ja ilmastoneutraaliin kiertotalouteen siirtymisen pitkän aikavälin luonne ja kokonaisvaltaisuus aiheuttavat merkittäviä muutoksia laitosten liiketoimintamalleihin. Rahoitusalan ja erityisesti luottolaitosten asianmukainen mukautus on tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tavoite kasvihuonekaasujen nollanettopäästöistä unionin taloudessa vuoteen 2050 mennessä pitäen samalla luontaiset riskit hallinnassa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi voitava arvioida kyseistä mukautusprosessia ja puuttua tapauksiin, joissa laitokset hallitsevat ilmastoriskejä sekä ympäristön tilan heikkenemisestä ja biodiversiteetin köyhtymisestä aiheutuvia riskejä tavalla, joka vaarantaa yksittäisten laitosten vakauden tai yleisemmin rahoitusvakauden. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös seurattava riskitilannetta ja niille olisi annettava valtuudet toimia silloin, kun havaitaan sellaisista muutostrendeistä aiheutuvia riskejä, jotka koskevat asiaankuuluvien unionin ja jäsenvaltioiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä tekijöitä koskevia sääntelytavoitteita, esimerkiksi sellaisina kuin ne esitetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 ([14]), 14 päivänä heinäkuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa ”Valmiina 55:een: Vuoden 2030 ilmastotavoitteesta totta matkalla kohti ilmastoneutraaliutta”, jäljempänä ”55-valmiuspaketti”, ja Yhdistyneiden kansakuntien biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolten konferenssin 19 päivänä joulukuuta 2022 hyväksymässä vuoden 2020 jälkeisessä maailmanlaajuisessa biodiversiteettikehyksessä, sekä tapauksen mukaan kolmansien maiden oikeudellisia ja sääntelytavoitteita, siltä osin kuin niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta, ja

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

([13]) EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

jotka aiheuttavat riskejä niiden liiketoimintamalleille ja -strategioille tai rahoitusvakaudelle.Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava valtuudet vahvistaa laitosten vakavaraisuussuunnitelmien tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia, jos niiden katsotaan olevan riittämättömiä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien käsittelemiseksi lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja jos ne voisivat tältä osin aiheuttaa olennaisia riskejä laitosten maksukyvylle. Ilmastoriskejä ja laajemmin ympäristöriskejä olisi tarkasteltava yhdessä yhteiskunta- ja hallintotapariskien kanssa yhdessä riskiluokassa, jotta kyseiset tekijät voidaan integroida kattavasti ja koordinoidusti, koska ne ovat usein sidoksissa toisiinsa. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit ovat läheisessä yhteydessä kestävyyden käsitteeseen, sillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät ovat kestävyyden kolme tärkeintä pilaria.

(40) Jotta voidaan säilyttää riittävä häiriönsietokyky ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden kielteisiä vaikutuksia vastaan, unioniin sijoittautuneiden laitosten on kyettävä järjestelmällisesti tunnistamaan, mittaamaan ja hallitsemaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä, ja niiden valvontaviranomaisia olisi vaadittava arvioimaan riskit sekä yksittäisen laitoksen että järjestelmän tasolla ja asettamaan etusijalle ympäristötekijät ja edistymään muissa kestävyystekijöissä arviointimenetelmien ja -välineiden kehittyessä. Laitoksia olisi vaadittava arvioimaan salkkujensa mukauttamista unionin tavoitteeseen saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä ja estää ympäristön tilan heikkeneminen ja biodiversiteetin köyhtyminen. Laitoksilla olisi oltava velvollisuus laatia erityisiä suunnitelmia, joilla puututaan rahoitusriskeihin, jotka aiheutuvat lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukaan lukien muutostrendeistä, jotka koskevat unionin ja jäsenvaltioiden asiaankuuluvia sääntelytavoitteita, esimerkiksi sellaisina kuin ne esitetään Pariisin sopimuksessa, asetuksessa (EU) 2021/1119, 55-valmiuspaketissa ja vuoden 2020 jälkeisessä maailmanlaajuisessa biodiversiteettikehyksessä, sekä tapauksen mukaan kolmansien maiden oikeudellisia ja sääntelytavoitteita, siltä osin kuin niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta. Laitoksilla olisi oltava vankat ohjaus- ja hallintajärjestelmät ja sisäiset prosessit ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien hallitsemiseksi, ja niillä olisi oltava ylimpien hallintoelintensä hyväksymät strategiat, joissa otetaan huomioon ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyiset ja tulevaisuuteen suuntautuvat vaikutukset. Jotta voidaan vahvistaa kykyä sietää kyseisten riskien kielteisiä vaikutuksia, on keskeisen tärkeää, että laitosten ylimmät hallintoelimet ovat kollektiivisesti tietoisia ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä ja tuntevat ne ja että sisäistä pääomaa kohdennetaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien hallintaan. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien erityispiirteet merkitsevät sitä, että ymmärrys, mittaustavat ja johtamiskäytännöt voivat vaihdella merkittävästi eri laitoksissa. Jotta voidaan varmistaa lähentyminen kaikkialla unionissa ja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukainen ymmärtäminen, vakavaraisuussäännöstössä olisi vahvistettava asianmukaiset määritelmät ja vähimmäisvaatimukset kyseisten riskien arvioimiseksi. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi direktiivissä 2013/36/EU olisi otettava käyttöön määritelmät ja EPV:lle olisi annettava valtuudet määritellä vähimmäisviitemenetelmät arvioitaessa ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutusta laitosten rahoitusvakauteen asettamalla tässä yhteydessä etusijalle ympäristötekijöiden vaikutus. Koska ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien tulevaisuuteen suuntautunut luonne merkitsee sitä, että skenaarioanalyysit ja stressitestit yhdessä kyseisiin riskeihin puuttumista koskevien suunnitelmien kanssa ovat erityisen informatiivisia arviointivälineitä, EPV:lle olisi myös annettava valtuudet laatia yhdenmukaiset kriteerit kyseisiin riskeihin puuttumista koskevien suunnitelmien sisältöä, skenaarioiden laatimista ja stressitestausmenetelmien soveltamista varten. EPV:n olisi perustettava skenaarionsa saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön, rahoitusjärjestelmän viherryttämistä käsittelevän keskuspankkien ja valvojien verkoston työhön ja komission pyrkimyksiin lujittaa yhteistyötä kaikkien asiaankuuluvien julkisten viranomaisten välillä yhteisen metodologisen perustan kehittämiseksi, kuten todetaan uudistetussa kestävän rahoituksen strategiassa. Ympäristöön liittyvät riskit, mukaan lukien ilmastoon liittyvät riskit ja ympäristön tilan heikkenemisestä ja biodiversiteetin köyhtymisestä aiheutuvat riskit, olisi asetettava etusijalle, kun otetaan huomioon niiden kiireellisyys ja skenaarioanalyysin ja stressitestauksen erityinen merkitys niiden arvioinnissa.

(41) Koska laitokset ovat merkittäviä rahoituksen lähteitä unionin yrityksille ja kotitalouksille, niillä on merkittävä rooli kestävän kehityksen edistämisessä kaikkialla unionissa. Jotta unioni voi saavuttaa asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistetun yleisen tavoitteensa ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta vuoteen 2050 mennessä, laitosten on sisällytettävä toimintapolitiikkoihinsa ja toimiinsa kestävän kehityksen edistäminen. Kyseisen sisällyttämisprosessin huomioon ottamiseksi laitosten liiketoimintamalleja ja -strategioita olisi testattava verrattuna asiaankuuluviin unionin sääntelytavoitteisiin, joilla pyritään kohti kestävää taloutta, esimerkiksi ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan määräämiin toimenpiteisiin, jotta voidaan tunnistaa mahdollisesta ristiriidasta aiheutuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit. Jos laitokset julkistavat kestävyystavoitteensa ja -sitoumuksensa muiden pakollisten tai vapaaehtoisten kestävyyskehysten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([15]), mukaisesti, kyseisten tavoitteiden ja sitoumusten olisi oltava johdonmukaisia niiden erityisten suunnitelmien kanssa, joilla käsitellään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä, joita ne saattavat kohdata lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava asiaankuuluvissa valvontatoimissaan, missä määrin laitokset altistuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyville riskeille ja toteuttavat niihin liittyviä riskinhallintatoimia ja

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

operatiivisia toimia, jotka sisältyvät tavoitteina ja välitavoitteina laitosten vakavaraisuussuunnitelmiin, joiden on oltava johdonmukaisia niiden julkistettujen kestävyyssitoumusten kanssa, kun laitokset vähitellen mukautuvat tavoitteeseen ilmastoneutraaliudesta vuoteen 2050 mennessä. Jotta voidaan edistää hyvää ja tehokasta riskinhallintaa ja johdon toimimista pitkän aikavälin kestävyysstrategian mukaisesti, laitosten palkitsemisjärjestelmissä ja -käytännöissä olisi otettava olennaisena tekijänä huomioon riskinottohalu ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien suhteen.

(42) Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvillä riskeillä voi olla kauaskantoisia vaikutuksia sekä yksittäisten laitosten että koko rahoitusjärjestelmän vakauteen. Näin ollen toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava kyseiset riskit johdonmukaisesti huomioon asiaankuuluvassa valvontatoiminnassaan, mukaan lukien vakavaraisuuden arviointiprosessi ja kyseisten riskien stressitestaus. Komissio on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/240 ([16]) perustetun teknisen tuen välineensä avulla tukenut kansallisia toimivaltaisia viranomaisia stressitestausmenetelmien kehittämisessä ja täytäntöönpanossa ja aikoo jatkaa teknisen tuen antamista tältä osin. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä koskevia stressitestausmenetelmiä on kuitenkin tähän mennessä sovellettu pääasiassa alustavasti. Jotta ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien stressitestit voitaisiin sisällyttää tiukasti ja johdonmukaisesti valvontaan, EPV:n, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ([17]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, EIOPA) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ([18]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, ESMA) olisi yhdessä laadittava ohjeet yhdenmukaisten näkökohtien ja yhteisten menetelmien varmistamiseksi ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien stressitestausta varten. Kyseisten riskien stressitestit olisi aloitettava ilmastoon ja ympäristöön liittyvillä tekijöillä, ja kun saataville tulee enemmän ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin riskeihin liittyviä tietoja ja menetelmiä, joilla tuetaan lisävälineiden kehittämistä niiden kvantitatiivisen vaikutuksen arvioimiseksi rahoitusriskeihin, toimivaltaisten viranomaisten olisi yhä enemmän arvioitava kyseisten riskien vaikutusta laitosten riittävyysarviointien yhteydessä. Valvontakäytäntöjen lähentämisen varmistamiseksi EPV:n olisi annettava ohjeet ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukaisesta sisällyttämisestä vakavaraisuuden arviointiprosessiin.

(43) Direktiivin 2013/36/EU säännöksiä järjestelmäriskipuskurikehyksestä voidaan jo käyttää erilaisten järjestelmäriskien, myös ilmastonmuutokseen liittyvien järjestelmäriskien, käsittelyyn. Jos laitoksen toimivaltaiset viranomaiset tai nimetyt viranomaiset katsovat, että ilmastonmuutokseen liittyvillä riskeillä voi olla vakavia kielteisiä vaikutuksia jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen, niiden olisi otettava käyttöön järjestelmäriskipuskurikanta, jota voitaisiin soveltaa myös tiettyihin vastuisiin tai vastuiden osa-alueisiin, esimerkiksi niihin, joihin kohdistuu ilmastonmuutokseen liittyviä fyysisiä ja siirtymäriskejä, jos ne katsovat, että tällaisen kannan käyttöönotto on tehokasta ja oikeasuhteista kyseisten riskien lieventämiseksi.

(44) Kryptovarojen markkinat ovat kasvaneet nopeasti viime vuosina. Jotta voitaisiin puuttua laitoksiin kohdistuviin mahdollisiin riskeihin, joita aiheuttavat niiden kryptovaroihin liittyvät vastuut, joita ei riittävästi kateta nykyisellä vakavaraisuussuunnitelmalla, Baselin pankkivalvontakomitea on laatinut kryptovaroihin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelua koskevan standardin. Osa kyseistä standardista koskee laitosten riskinhallintaa ja vakavaraisuuden arviointiprosessin soveltamista laitoksiin. Laitoksilta, joilla on suoria tai välillisiä kryptovaroihin liittyviä vastuita tai jotka tarjoavat kaikentyyppisiin kryptovaroihin liittyviä palveluja, olisi vaadittava käytössä olevia riskinhallintaperiaatteita, -prosesseja ja -käytäntöjä niiden kryptovaroihin liittyvien vastuiden aiheuttamien riskien asianmukaista hallintaa varten. Laitosten olisi otettava riskinhallintatoimenpiteissään erityisesti huomioon kryptovarojen teknologiariskit, yleiset tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät riskit ja kyberriskit, oikeudelliset riskit, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit sekä arvostamisriskit. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava toteuttaa tarvittavat valvontatoimet, jos laitosten riskinhallintakäytäntöjä pidetään riittämättöminä.

(45) Ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuusarvioinnin tarkoituksena on varmistaa, että kyseiset jäsenet ovat päteviä tehtäväänsä ja ovat hyvämaineisia. Selkeä sopivuutta ja luotettavuutta koskeva kehys ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuuden arvioimiseksi on ratkaisevan tärkeä sen varmistamiseksi, että laitoksia johdetaan ja niiden riskejä hallitaan asianmukaisesti. Olemassa olevilla säännöillä ei varmisteta, että nimittävä laitos arvioi ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden oikea-aikaisesti. Tällä hetkellä ei myöskään ole sääntöjä keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuusarvioinnista. Lisäksi rajat

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/240, annettu 10 päivänä helmikuuta 2021, teknisen tuen välineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 1).

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

ylittävien laitosten on toimittava erilaisten kansallisten sääntöjen ja prosessien avulla, mikä vähentää nykyisen kehyksen tehokkuutta. Soveltuvuusarviointia koskevat huomattavan erilaiset vaatimukset eri puolilla unionia on erityisen olennainen kysymys pankkiunionin yhteydessä. Tämän vuoksi on tärkeää antaa unionin tasolla säännöt johdonmukaisemman ja ennakoitavamman sopivuutta ja luotettavuutta koskevan kehyksen luomiseksi. Tämä edistää valvonnan lähentymistä, lisää luottamusta toimivaltaisten viranomaisten välillä ja antaa laitoksille enemmän oikeusvarmuutta. Soveltuvuusarvioinnit ovat tärkeitä valvontatekijöitä muiden mekanismien, kuten vakavaraisuuden arviointiprosessin ja palkitsemissääntöjen, ohella; niillä yhdessä varmistetaan laitosten hyvä hallinto.

(46) Jotta varmistetaan hyvä hallinto, helpotetaan itsenäisten lausuntojen antamista ja kriittistä kyseenalaistamista sekä edustetaan erilaisia mielipiteitä ja kokemuksia, ylimpien hallintoelinten olisi oltava riittävän monimuotoisia jäsentensä iän, sukupuolen, maantieteellisen jakauman sekä koulutus- ja ammattitaustan suhteen. Erityisen tärkeää on sukupuolten tasapuolinen edustus riittävän edustuksen varmistamiseksi, ja sitä olisi edistettävä.

(47) Koska laitoksilla, rahoitusalan holdingyhtiöillä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöillä on ensisijainen vastuu ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen alustavasta soveltuvuusarvioinnista, ennen kuin uusi jäsen aloittaa tehtävässään tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta, niiden olisi suoritettava soveltuvuusarviointi, jonka jälkeen toimivaltaiset viranomaiset tarkastavat sen. Kyseisten yhteisöjen olisi varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuutta koskevat tiedot pysyvät ajan tasalla. Kyseisten yhteisöjen olisi toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos tulee tietoon uusia tosiasioita tai muita olosuhteita, jotka voisivat vaikuttaa ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuteen, kyseisten yhteisöjen olisi ilmoitettava siitä toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä. Kyseisten yhteisöjen olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jos ne toteavat, että ylimmän hallintoelimen jäsen tai mahdollinen jäsen ei täytä soveltuvuusvaatimuksia. Samoja vaatimuksia olisi sovellettava myös keskeisistä toiminnoista vastaaviin henkilöihin.

(48) Oikeusvarmuuden ja ennustettavuuden varmistamiseksi laitosten kannalta on tarpeen ottaa käyttöön menettelysäännöt, joilla toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat suurten laitosten ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuuden. Toimivaltaisten viranomaisen olisi tällaisten menettelysääntöjen mukaisesti voitava pyytää tarvittaessa lisätietoja muun muassa asiakirjojen, haastattelujen ja kuulemisten kautta. Toimivaltaisille viranomaisille olisi niiden määrittelemällä tavalla annettava saataville tiedot ja asiakirjat, joita ne tarvitsevat soveltuvuusarviointia varten, myös silloin, kun suuri laitos toimittaa soveltuvuutta koskevan hakemuksen, ennen kuin mahdollinen jäsen aloittaa tehtävässään, jäljempänä ”soveltuvuutta koskeva ennakkohakemus”, hallintotoimintoaan hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsenen tai valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan osalta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava jäsenen soveltuvuutta uudelleen, jos kyseisen jäsenen soveltuvuutta koskevat asiaankuuluvat tiedot ovat muuttuneet. Toimivaltaisia viranomaisia ei pitäisi vaatia arvioimaan uudelleen ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuutta heidän toimeksiantonsa uusimisen yhteydessä, paitsi jos toimivaltaisten viranomaisten tiedossa olevat asiaankuuluvat tiedot ovat muuttuneet ja jos tällainen muutos voi vaikuttaa asianomaisen jäsenen soveltuvuuteen. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jos ne toteavat, etteivät soveltuvuusvaatimukset täyty. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava pyytää direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnasta vastuussa olevaa viranomaista tutustumaan ylimmän hallintoelimen jäseniä koskeviin asiaankuuluviin tietoihin riskialttiuden perusteella; niillä olisi myös oltava pääsy rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan keskustietokantaan.

(49) Koska suurista laitoksista aiheutuu riskejä, joihin voi erityisesti liittyä häiriöiden leviämisvaikutuksia, sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa valvoja suorittaa soveltuvuusarvioinnin sen jälkeen, kun jäsen on aloittanut tehtävässään ylimmässä hallintoelimessä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, olisi ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä heti, jos on selvä aikomus nimittää hallintotoimintoaan hoitava ylimmän hallintoelimen jäsen tai valvontatehtäväänsä hoitava ylimmän hallintoelimen puheenjohtaja. Suurten laitosten olisi joka tapauksessa varmistettava, että toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan soveltuvuutta koskeva ennakkohakemus viimeistään 30 työpäivää, ennen kuin mahdollinen jäsen aloittaa tehtävässään. Soveltuvuutta koskevan ennakkohakemuksen mukana olisi toimitettava kaikki asiaankuuluvat asiakirjat ja tiedot, joita tarvitaan arviointia varten, riippumatta siitä, saako toimivaltainen viranomainen soveltuvuusarvioinnin päätökseen, ennen kuin henkilö aloittaa tehtävässään vai sen jälkeen. Jos rikosrekisterit tai muut kansallisen lainsäädännön vaatimat tai toimivaltaisten viranomaisten luettelemat asiakirjat tulevat saataville myöhemmin, toimivaltaisille viranomaisille olisi toimitettava myös kyseiset asiakirjat tai tiedot ilman aiheetonta viivytystä. Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava aloittaa arvionsa ja toteuttaa arviointiin liittyviä toimia soveltuvuutta koskevan ennakkohakemuksen avulla. Tällaisia toimia voivat olla mahdollisen jäsenen tehtävässään aloittamisen estäminen niin kauan kuin toimivaltaiset viranomaiset eivät ole saaneet riittävästi tietoja tai tehostetun vuoropuhelun käyminen, jos toimivaltaisella viranomaisella on epäilyjä mahdollisen jäsenen soveltuvuudesta, sen varmistamiseksi, että mahdollinen jäsen on soveltuva tai tulee soveltuvaksi ennen tehtävässään aloittamista. EPV:n olisi annettava ohjeet toimivaltaisen viranomaisen ja suuren laitoksen välisen kohdennetun ja perusteellisen vuoropuhelun säännöistä, jotta voidaan poistaa mahdollisen jäsenen soveltuvuutta

koskevat esteet yhteistyön hengessä. Soveltuvuutta koskevan ennakkohakemuksen avulla toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava käydä varhaisessa vaiheessa vuoropuhelua suurten laitosten kanssa hallintotoimintoaan hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsenen tai valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan soveltuvuudesta, ennen kuin he aloittavat tehtävässään. Soveltuvuutta koskeva ennakkohakemus ei saisi kuitenkaan rajoittaa suuren laitoksen oikeuksia tai vastuita ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden varmistamisessa eikä toimivaltaisten viranomaisten suorittamia mahdollisia jälkiarviointeja kansallisen lainsäädännön niin salliessa.

(50) Suurten laitosten osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi asianmukaisesti harkittava enimmäismääräajan asettamista soveltuvuusarvioinnin suorittamiselle ainakin ylimmän hallintoelimen jäsenten nimitysten ja sisäisten valvontatoimintojen päällikön ja talousjohtajan nimitysten osalta tällaisiin laitoksiin. Tällaista enimmäismääräaikaa olisi voitava jatkaa tarvittaessa.

(51) Ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuusarviointien ei pitäisi rajoittaa työntekijöiden edustusta ylimmässä hallintoelimessä ja valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsenten nimeämistä alueellisten tai paikallisten julkisesti valittujen elinten toimesta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista. Näissä tapauksissa olisi toteutettava asianmukaiset suojatoimenpiteet kyseisten ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden varmistamiseksi.

(52) EPV:n olisi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029 yhteistyössä EKP:n kanssa tarkasteltava uudelleen sopivuutta ja luotettavuutta koskevan kehyksen soveltamista ja tehokkuutta ja raportoitava siitä, ottaen huomioon myös suhteellisuusperiaatteen etenkin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta.

(53) EPV:n olisi laadittava ohjeet perusteista sen määrittämiseksi, onko perusteltua syytä epäillä, että jonkin yhteisön yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että niiden riski on kasvanut. EPV:n olisi kyseisiä ohjeita laatiessaan tehtävä yhteistyötä ESMAn sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2024/1620 ([19]) perustetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaisen, jäljempänä ”rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomainen”, kanssa. Jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomainen ei ole vielä toimintavalmiudessa, kun kyseisiä ohjeita laaditaan, EPV:n olisi hyväksyttävä ohjeet ilman, että sen tarvitsee tehdä yhteistyötä kyseisen viranomaisen kanssa.

(54) Kun otetaan huomioon soveltuvuusarvioinnin merkitys laitosten vakaan ja järkevän johtamisen kannalta, on tarpeen antaa toimivaltaisille viranomaisille uusia välineitä, kuten vastuuilmoitukset ja tehtävien kartoitus, ylimmän hallintoelimen jäsenten, toimivan johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuuden arvioimiseksi. Kyseisillä uusilla välineillä olisi tarkoitus tukea toimivaltaisten viranomaisten työtä, kun ne tarkistavat laitosten ohjaus- ja hallintajärjestelmiä osana vakavaraisuuden arviointiprosessia. Huolimatta ylimmän hallintoelimen yhteisestä kokonaisvastuusta laitosten olisi laadittava erilliset lausunnot, joissa esitetään kaikkien hallintotoimintoaan hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsenten, toimivan johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden tehtävät ja velvollisuudet, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot raportointisuhteista ja vastuualueista, sekä ohjaus- ja hallintojärjestelmiin kuuluvat henkilöt ja heidän tehtävänsä. Heidän henkilökohtaisia tehtäviään ja vastuitaan ei aina ole määritelty selkeästi tai johdonmukaisesti, ja saattaa olla tilanteita, joissa kahdessa tai useammassa tehtävässä on päällekkäisyyksiä tai joissa ei oteta huomioon tehtäviä tai vastuita, koska ne eivät kuulu yhden henkilön yksinomaiseen toimivaltaan. Kunkin henkilön tehtävien ja vastuiden laajuus olisi määriteltävä tarkasti, eikä mitään tehtävää saisi jättää ilman omistajuutta. Kyseisillä välineillä olisi varmistettava, että hallintotoimintoaan hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsenten, toimivan johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden vastuuvelvollisuus kasvaa. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava hyväksyä tai pitää voimassa tällaisia välineitä koskevia tiukempia vaatimuksia, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.

(55) Laitoksen toimivaltaisen viranomaisen direktiivin 2013/36/EU mukaisesti asettamaa laitoksen täydentäviä omia varoja koskevaa vaatimusta, jossa otetaan huomioon muut riskit kuin ylivelkaantumisriski, ei pitäisi välittömästi nostaa, kun laitos sidotaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyyn kokonaisriskipainolattiaan, jos kaikki muut olosuhteet säilyvät samoina. Lisäksi silloin, kun laitos sidotaan kokonaisriskipainolattiaan, toimivaltaisen viranomaisen olisi tarkasteltava uudelleen kyseisen laitoksen täydentävien omien varojen vaatimusta ja arvioitava erityisesti, onko tällaiset vaatimukset katettu täysin jo sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan. Tällaisessa tapauksessa laitoksen täydentävien omien varojen vaatimusta olisi pidettävä päällekkäisenä laitoksen omien varojen vaatimukseen sisältyvän kokonaisriskipainolattialla katettujen riskien kanssa, ja näin ollen

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1620, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaisen perustamisesta ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

toimivaltaisen viranomaisen olisi pienennettävä kyseistä vaatimusta siinä määrin kuin on tarpeen tällaisen päällekkäisyyden poistamiseksi niin kauan kuin laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan.

(56) Vastaavasti kun laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan, järjestelmäriskipuskurin ja O-SII-puskurin edellyttämä laitoksen ydinpääoman (CET1) nimellismäärä voi kasvaa, vaikka laitokseen liittyvät makrovakausriskit tai järjestelmäriskit eivät olisi kasvaneet vastaavasti. Tällaisissa tapauksissa laitoksen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen olisi tarkasteltava uudelleen järjestelmäriskipuskurikantojen kalibrointia ja varmistettava, että ne ovat edelleen asianmukaisia eikä niissä oteta kahteen kertaan huomioon riskejä, jotka jo katetaan sillä perusteella, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan. Tällainen uudelleentarkastelu olisi suoritettava yhtä usein kuin puskurien uudelleentarkastelu, joka suoritetaan O-SII-puskurin osalta vuosittain ja järjestelmäriskipuskurin osalta joka toinen vuosi. Laitoksen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen olisi kuitenkin voitava tarvittaessa mukauttaa puskurien kalibrointia useammin.

(57) Jotta järjestelmäriskipuskuri voidaan aktivoida ajoissa ja tehokkaasti, on tarpeen selventää asiaankuuluvien säännösten soveltamista sekä yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa sovellettavia menettelyjä. Kaikkien jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten olisi voitava vahvistaa järjestelmäriskipuskuri, jotta voidaan varmistaa, että viranomaisilla on valtuudet puuttua järjestelmäriskeihin oikea-aikaisesti, oikeasuhteisesti ja tehokkaasti, ja jotta muiden jäsenvaltioiden viranomaisten asettamat järjestelmäriskipuskurit voidaan tunnustaa. Toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan tunnustamisen pitäisi edellyttää pelkkää ilmoitusta kannan tunnustavalta viranomaiselta. Direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 15 kohdassa säädetty menettely on yhdenmukaistettava kyseisen direktiivin 133 artiklan 9 kohdassa säädetyn menettelyn kanssa, jotta vältetään tarpeettomat toimilupamenettelyt silloin, kun päätös puskurikannan asettamisesta johtaa siihen, että jokin aiemmin asetetuista kannoista laskee tai ei muutu. Mainitun direktiivin 133 artiklan 11 ja 12 kohdassa säädettyjä menettelyjä olisi selkeytettävä ja yhdenmukaistettava tarvittaessa muihin järjestelmäriskipuskurikantoihin sovellettavien menettelyjen kanssa.

(58) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä EPV:n laatimat tekniset sääntelystandardit, jotka käsittelevät seuraavia: vapautus sijoituspalveluyritysten luvasta toimia luottolaitoksina; luettelo vähimmäistiedoista, jotka on annettava olennaisten toimien arviointia varten; kolmansien maiden sivuliikkeiden kirjausjärjestelyt; yhteistyömekanismi ja valvontakollegioiden toiminta; käsite ”absoluuttisesti mitattuna olennaiset maksukyvyttömyysriskiin liittyvät vastuut” ja raja-arvot suurelle määrälle olennaisia vastapuolia ja positioita kaupankäynnin kohteena olevissa eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan tai oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä; sekä soveltuvuutta koskevan kyselylomakkeen, ansioluetteloiden ja sisäisen soveltuvuusarvioinnin vähimmäissisältö. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset sääntelystandardit delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(59) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä EPV:n tekniset täytäntöönpanostandardit, jotka käsittelevät seuraavia: väliyhtiönä toimivaa emoyritystä koskevan raportoinnin yhtenäinen muoto ja määritelmä; toimivaltaisten viranomaisten välinen kuulemisprosessi, joka koskee huomattavan omistusosuuden hankkimista; toimivaltaisten viranomaisten välinen kuulemisprosessi, joka koskee sulautumista tai jakautumista; säätely- ja rahoitustiedot kolmannen maan sivuliikkeistä ja pääyrityksistä. Komission olisi hyväksyttävä kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

(60) Kun EPV laatii teknisiä standardeja ja ohjeita ja kun se vastaa niiden käytännön soveltamista tai täytäntöönpanoa koskeviin kysymyksiin, sen olisi otettava asianmukaisesti huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava, että myös pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset voivat soveltaa standardeja ja ohjeita ilman aiheetonta vaivaa.

(61) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(62) Direktiivi 2013/36/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/36/EU seuraavasti:

1) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan 4 ja 5 alakohta seuraavasti:

”4) Tanskassa seuraaviin laitoksiin: ”Danmarks Eksport- og Investeringsfond”, ”Danmarks Skibskredit A/S” ja ”KommuneKredit”;

4 a) Tšekissä seuraavaan laitokseen: ”Národní rozvojová banka a.s.”;

5) Saksassa seuraaviin laitoksiin: ”Kreditanstalt für Wiederaufbau”, ”Landwirtschaftliche Rentenbank”, ”Bremer Aufbau-Bank GmbH”, ”Hamburgische Investitions- und Förderbank”, ”Investitionsbank Berlin”, ”Investitionsbank des Landes Brandenburg”, ”Investitionsbank Sachsen-Anhalt”, ”Investitionsbank Schleswig-Holstein”, ”Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, ”Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, ”Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank”, ”LfA Förderbank Bayern”, ”NRW.BANK”, ”Saarländische Investitionskreditbank AG”, ”Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, ”Thüringer Aufbaubank”, yrityksiin, joita ”Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz”-lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä;”;

ii) korvataan 18 alakohta seuraavasti:

”18) Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä seuraaviin pankkeihin: ”Österreichische Kontrollbank AG” ja ”Oesterreichische Entwicklungsbank – OeEB”;”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”20 a) Romaniassa seuraavaan laitokseen: ”Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.”;”;

iv) kumotaan 24 alakohta;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tämän artiklan 5 kohdan 3–23 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina.”;

2) muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

”8 a)” hallintotoimintoaan hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä” ylintä hallintoelintä, joka johtaa laitosta, mukaan lukien laitoksen liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt;”;

b) korvataan 9 alakohta seuraavasti:

”9) ”toimivalla johdolla” luonnollisia henkilöitä, jotka hoitavat liikkeenjohdollisia tehtäviä laitoksessa ja ovat suoraan vastuussa ylimmälle hallintoelimelle, mutta eivät ole kyseisen elimen jäseniä, ja jotka ovat vastuussa laitoksen päivittäisestä johtamisesta ylimmän hallintoelimen johdolla;”;

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”9 a) ”keskeisistä toiminnoista vastaavilla henkilöillä” henkilöitä, joilla on huomattavaa vaikutusvaltaa laitoksen johtamisessa mutta jotka eivät ole ylimmän hallintoelimen jäseniä, mukaan lukien sisäisen valvonnan toimintojen johtajat ja talousjohtaja, jos kyseiset johtajat eivät ole ylimmän hallintoelimen jäseniä;

9 b) ”sisäisen valvonnan toiminnoilla” riskienhallinta-, säännönmukaisuus- ja sisäisen tarkastuksen toimintoja;

9 c) ”sisäisen valvonnan toimintojen johtajilla” hierarkiassa korkeimmalla tasolla toimivia henkilöitä, jotka vastaavat laitoksen sisäisen valvonnan toimintojen päivittäisen toiminnan tehokkaasta hallinnoinnista;

9 d) ”talousjohtajalla” henkilöä, jolla on kokonaisvastuu laitoksen varainhoidosta, rahoitussuunnittelusta ja rahoitusraportoinnista;”;

d) korvataan 11 alakohta seuraavasti:

”11) ”malliriskillä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 52 b alakohdassa määriteltyä malliriskiä;”;

e) lisätään alakohta seuraavasti:

”29 a) ”unionissa toimivalla erillisellä laitoksella” laitosta, johon ei sovelleta unionissa varovaisuusperiaatteen mukaista konsolidointia asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla ja jolla ei ole tällaisen konsolidoinnin soveltamisalaan kuuluvaa EU:ssa toimivaa emoyritystä;”;

f) lisätään alakohta seuraavasti:

”47 a) ”hyväksyttävällä pääomalla” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 71 alakohdassa määriteltyä hyväksyttävää pääomaa;”;

g) korvataan 59 alakohta seuraavasti:

”59) ”sisäisillä menetelmillä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää, 221 artiklassa tarkoitettua sisäisen mallin menetelmää, 283 artiklassa tarkoitettua sisäisen mallin menetelmää, 325 az artiklassa tarkoitettua vaihtoehtoisen sisäisen mallin menetelmää ja 265 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sisäistä arviointimenetelmää;”;

h) lisätään alakohdat seuraavasti:

”66) ”suurella laitoksella” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määriteltyä suurta laitosta;

67) ”uhkasakoilla” ajanjaksokohtaisia sakkotäytäntöönpanotoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lopettaa tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten käynnissä olevat rikkomiset sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 rikkomiset tai toimivaltaisen viranomaisen kyseisten säännösten tai kyseisen asetuksen perusteella tekemien päätösten rikkomiset ja pakottaa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö noudattamaan rikkomisen kohteena olevia säännöksiä tai päätöksiä;

68) ”ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvällä riskillä” tai ”ESG-riskillä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 52 d alakohdassa määriteltyä ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskiä;

69) ”ilmastoneutraaliudella” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (*) 2 artiklan 1 kohdassa asetettua yleistavoitetta eli ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä;

70) ”kryptovaralla” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 (**) 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1114, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40).”;

3) korvataan 4 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on vakavaraisuusvalvontaan ja tutkintaan liittyvien tehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, resurssit, toimintavalmiudet, valtuudet ja riippumattomuus sekä tarvittavat valtuudet määrätä tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettuja uhkasakkoja ja seuraamuksia.”;

4) lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valvonnan riippumattomuus

1. Tätä artiklaa sovellettaessa ”toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsenillä” tarkoitetaan toimivaltaisen viranomaisen ylimpään kollektiiviseen päätöksentekoelimeen kuuluvia luonnollisia henkilöitä, joilla on valtuudet huolehtia toimivaltaisen viranomaisen valvontatehtävän päivittäiseen johtamiseen liittyvistä liikkeenjohdollisista tehtävistä, kansallisten keskuspankkien pääjohtajia lukuun ottamatta.

2. Jotta voidaan säilyttää toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuus niiden käyttäessä valtuuksiaan, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien niiden henkilöstön jäsenet ja niiden hallintoelinten jäsenet, voivat käyttää valvontavaltuuksiaan riippumattomasti ja puolueettomasti pyytämättä tai ottamatta ohjeita valvottavilta laitoksilta, miltään unionin elimeltä tai minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka miltä tahansa muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten hallintoelimet ovat toiminnallisesti riippumattomia muista julkisista ja yksityisistä elimistä. Kyseiset järjestelyt eivät saa rajoittaa kansallisen lainsäädännön mukaisia järjestelyjä, jotka edellyttävät toimivaltaisilta viranomaisilta julkista ja demokraattista vastuuvelvollisuutta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksikään toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsen, joka on nimitetty 11 päivän tammikuuta 2026 jälkeen, ei toimi tehtävässään yli 14:ää vuotta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsenet nimitetään objektiivisin ja avoimin julkistetuin perustein ja että kyseiset jäsenet voidaan irtisanoa, jos he eivät enää täytä nimittämisperusteita tai jos heidät on tuomittu vakavasta rikoksesta. Irtisanomisen syyt on julkistettava, jollei asianomainen toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsen vastusta julkaisemista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat tavoitteensa, ovat vastuussa kyseisiin tavoitteisiin liittyvien tehtäviensä hoitamisesta ja että niihin sovelletaan varainhoidon valvontaa tavalla, joka ei vaikuta niiden riippumattomuuteen.

Tässä kohdassa tarkoitetut järjestelyt eivät rajoita toimivaltaisten viranomaisten oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka perustuvat kansainvälisiin tai eurooppalaisiin finanssivalvontajärjestelmiin, erityisesti asetuksen (EU) N:o 1093/2010 (*) nojalla perustettuun Euroopan finanssivalvontajärjestelmään, neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (**) ja Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 (***) nojalla perustettuun yhteiseen valvontamekanismiin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (****) nojalla perustettuun yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin.

3. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään kaikki tarvittavat järjestelyt henkilöstönsä jäsenten ja hallintoelintensä jäsenten eturistiriitojen ehkäisemiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, jotka ovat oikeassa suhteessa henkilöstön ja hallintoelinten jäsenten rooliin ja vastuisiin, ja joissa heiltä ainakin kielletään

a) kaupankäynti rahoitusvälineillä, jotka ovat laskeneet liikkeeseen toimivaltaisten viranomaisten valvomat laitokset ja kyseisten laitosten suorat tai välilliset emoyritykset, tytäryritykset tai sidosyritykset, tai joihin viitataan niiden toimesta, lukuun ottamatta

   i) kolmansien osapuolten hallinnoimia välineitä, edellyttäen, että kyseisten rahoitusvälineiden omistajat eivät osallistu salkunhoitoon;

   ii) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin sijoittamista;

b) tietyksi ajaksi (karenssiajaksi) se, että heidät palkataan minkä tahansa sellaisen sopimuksen perusteella tai että he hyväksyvät minkä tahansa sellaisen sopimuksen, joka koskee ammatillisten palvelujen tarjoamista jonkin seuraavan tahon kanssa:

   i) laitokset, joiden osalta kyseinen henkilöstön jäsen tai toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsen on osallistunut suoraan valvontaan tai päätöksentekoon, mukaan lukien kyseisten laitosten suorat tai välilliset emoyritykset, tytäryritykset tai sidosyritykset;

   ii) yhteisöt, jotka tarjoavat palveluja jollekin i alakohdassa tarkoitetuista yhteisöistä, paitsi jos henkilöstön jäsen tai toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsen on ehdottomasti estynyt osallistumasta kyseisten palvelujen tarjoamiseen karenssiaikana;

iii) yhteisöt, jotka harjoittavat toimivaltaiseen viranomaiseen kohdistuvaa eturyhmä- tai edunvalvontatoimintaa asioissa, joista henkilöstön jäsen tai toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsen oli vastuussa kyseisen jäsenen työsuhteen tai toimikauden aikana.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan ainoastaan, jos kolmannet osapuolet ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset eivät pääasiallisesti sijoita a alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin tai niiden toimesta viitattuihin välineisiin.

4. Karenssiaika alkaa päivästä, jona suora osallistuminen 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen valvontaan päättyi. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden henkilöstön jäsenillä ja hallintoelinten jäsenillä ei ole karenssiaikana pääsyä kyseisiä yhteisöjä koskeviin luottamuksellisiin tai arkaluonteisiin tietoihin. Kun 3 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetut yhteisöt palkkaavat uutta henkilöstöä, karenssiajan pituuden on oltava vähintään kuusi kuukautta niiden henkilöstön jäsenten osalta, jotka osallistuvat suoraan 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen valvontaan, ja vähintään 12 kuukautta toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsenten osalta. Kun 3 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut yhteisöt palkkaavat uutta henkilöstöä, karenssiajan pituuden on oltava vähintään kolme kuukautta sekä niiden henkilöstön jäsenten osalta että toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsenten osalta.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat karenssiaikaa niihin henkilöstönsä jäseniin ja hallintoelintensä jäseniin, joihin sovelletaan 3 kohdan b alakohdan i alakohtaa, jos jonkin kyseisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisön suora kilpailija pyrkii ottamaan jäsenen palvelukseensa. Siinä tapauksessa karenssiajan pituuden on oltava vähintään kolme kuukautta niiden henkilöstön jäsenten osalta, jotka osallistuvat suoraan kyseisten yhteisöjen valvontaan, ja vähintään kuusi kuukautta toimivaltaisen viranomaisen hallintoelimen jäsenten osalta.

5. Jäsenvaltiot voivat 4 kohdasta poiketen sallia, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat lyhyempiä, vähintään kolmen kuukauden pituisia karenssiaikoja niiden henkilöstön jäsenten osalta, jotka osallistuvat suoraan laitosten valvontaan, ainoastaan, jos pidempi karenssiaika

a) rajoittaisi liiallisesti toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuutta palkata uusia työntekijöitä, joilla on riittävät tai tarvittavat taidot valvontatehtävien hoitamiseksi, ottaen erityisesti huomioon kansallisten työmarkkinoiden pieni koko; tai

b) loukkaisi asianomaisen jäsenvaltion perustuslaissa tunnustettua asiaankuuluvaa perusoikeutta, Euroopan unionin perusoikeuskirjaa tai kansallisessa työlainsäädännössä vahvistettuja asiaankuuluvia työntekijöiden oikeuksia.

6. Niillä toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön jäsenillä ja hallintoelimen jäsenillä, joihin sovelletaan 3 kohdan b alakohdassa säädettyä kieltoa, on oikeus asianmukaiseen korvaukseen kyseisen kiellon johdosta. Jäsenvaltioiden on päätettävä tällaisen korvauksen asianmukaisesta muodosta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön jäsenet ja hallintoelimen jäsenet toimittavat eturistiriitoja koskevan ilmoituksen. Kyseisessä ilmoituksessa on oltava tiedot osakkeiden, joukkovelkakirjojen, keskinäisten rahastojen, sijoitusrahastojen, yhdistelmärahastojen, hedge-rahastojen ja pörssilistattujen rahastojen muodossa olevista jäsenen omistusosuuksista, jotka voivat aiheuttaa eturistiriitoja. Asianomaisten henkilöiden on toimitettava eturistiriitoja koskeva ilmoitus ennen heidän nimittämistään ja sen jälkeen vuosittain.

Eturistiriitoja koskeva ilmoitus ei vaikuta mahdolliseen vaatimukseen toimittaa varallisuusilmoitus sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

8. Jos toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön jäsen tai hallintoelimen jäsen omistaa palvelukseen ottamisen tai nimittämisen ajankohtana tai milloin tahansa sen jälkeen rahoitusvälineitä, joista voi aiheutua eturistiriitoja, toimivaltaisella viranomaisella on oltava valtuudet vaatia tapauskohtaisesti, että kyseiset välineet myydään tai luovutetaan kohtuullisen ajanjakson kuluessa. Toimivaltaisilla viranomaisilla on myös oltava valtuudet sallia tapauskohtaisesti, että kyseiset jäsenet myyvät tai luovuttavat rahoitusvälineitä, jotka he omistivat palvelukseen ottamisen tai nimittämisen hetkellä.

9. Jotta varmistetaan tämän artiklan oikeasuhteinen soveltaminen, EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 toimivaltaisille viranomaisille suunnattuja ohjeita asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti eturistiriitojen ehkäisemisestä toimivaltaisissa viranomaisissa ja niiden riippumattomuudesta ottaen huomioon kansainväliset parhaat käytännöt.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

(**) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

(***) Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

(****) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).";

5) muutetaan 8 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) kun kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolta laskettu kuukausittaisten kokonaisvarojen keskiarvo on alle 30 miljardia euroa, ja yritys kuuluu ryhmään, jonka kaikkien sellaisten ryhmään kuuluvien unioniin sijoittautuneiden yritysten, mukaan lukien niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, joiden yksilöllinen kokonaisvarojen määrä kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolta keskiarvona laskettuna on alle 30 miljardia euroa ja jotka harjoittavat jotakin direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolta keskiarvona laskettuna on 30 miljardia euroa tai enemmän.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisen kohdan mukaisesti vastaanotetun hakemuksen ja direktiivin 2014/65/EU 95 a artiklan mukaisesti saatujen tietojen perusteella toimivaltainen viranomainen voi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen pyynnön saatuaan päättää olla soveltamatta vaatimusta hankkia luottolaitoksen toimilupa tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti kyseisen yrityksen osalta.

Toimivaltaisen viranomaisen on vapautusta koskevan pyynnön vastaanotettuaan ilmoitettava siitä EPV:lle. EPV laatii lausunnon kyseisestä vapautusta koskevasta pyynnöstä yhden kuukauden kuluttua toimivaltaisen viranomaisen ilmoituksesta. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös vapautusta koskevasta pyynnöstä ottaen huomioon EPV:n lausunnon ja vähintään seuraavat seikat:

a) jos yritys on osa ryhmää, ryhmän organisaatiorakenne, ryhmän kirjauskäytännöt ja varojen jakautuminen ryhmän yhteisöjen kesken;

b) yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossaan ja koko unionissa harjoittaman toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus;

c) yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossaan ja koko unionissa harjoittaman toiminnan merkitys ja sen aiheuttama järjestelmäriski.

Jos toimivaltaisen viranomaisen päätös poikkeaa EPV:n antamasta lausunnosta, toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä poikkeamisen perusteet päätöksessään.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestään asianomaiselle yritykselle ja EPV:lle. EPV julkaisee kyseisen päätöksen yhdessä lausuntonsa kanssa verkkosivustollaan.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava päätöstään uudelleen kolmen vuoden välein.";

c) lisätään kohdat seuraavasti:

"7. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla edelleen täsmennetään seikat, jotka toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon päättäessään vapautuksen myöntämisestä 3 a kohdan mukaisesti ja ottaen erityisesti huomioon yritykseen kohdistuvan vastapuolisriskin olennaisuuden.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. EPV toimittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 komissiolle kertomuksen tämän artiklan 3 a kohdassa tarkoitetun vapautuksen käytöstä sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdan iii alakohdan soveltamisesta.";

6) lisätään 18 artiklaan alakohta seuraavasti:

"g) täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

i) sen on todettu olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

ii) kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys täyttyy kyseisen luottolaitoksen osalta;

iii) kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys ei täyty kyseisen luottolaitoksen osalta.";

7) muutetaan 21 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti. Muiden rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti, jos niiden edellytetään noudattavan tätä direktiiviä tai asetusta (EU) N:o 575/2013 alakonsolidointiryhmän tasolla tai jos ne on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella tämän artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetun mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti ja joka tapauksessa vähintään vuosittain uudelleentarkasteltava laitoksen emoyrityksiä tarkistaakseen, onko kyseinen laitos, 8 artiklan nojalla toimilupaa hakeva yhteisö tai yhteisö, joka on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella, jäljempänä "nimetty yhteisö", yksilöinyt asianmukaisesti jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön kriteerit täyttävän yrityksen.

Sovellettaessa tämän kohdan toista alakohtaa, jos emoyritykset sijaitsevat muissa jäsenvaltioissa kuin siinä jäsenvaltiossa, johon laitos, 8 artiklan nojalla toimilupaa hakeva yhteisö tai nimetty yhteisö on sijoittautunut, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä uudelleentarkastelun suorittamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava verkkosivuillaan ja päivitettävä vuosittain luettelo rahoitusalan holdingyhtiöistä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä, joille on myönnetty hyväksyntä tai jotka on vapautettu hyväksynnästä jäsenvaltiossa tämän artiklan mukaisesti. Jos hyväksynnästä on myönnetty vapautus, luettelossa on ilmoitettava myös nimetty yhteisö.";

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

"b) tiedot vähintään kahden sellaisen henkilön nimittämisestä, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, ja 91 artiklan 1 kohdassa säädettyjen kriteerien ja vaatimusten noudattamisesta;";

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

"Jos tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä tai siitä vapauttaminen tapahtuu samanaikaisesti 8, 22 tai 27 a artiklan nojalla suoritetun arvioinnin kanssa, kyseisiä artikloja sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa koordinoitava toimintansa konsolidointiryhmän valvojan ja, jos se on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Mainitun 22 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tai 27 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään, kunnes tässä artiklassa säädetty menettely on saatettu päätökseen.";

c) korvataan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) 14 artiklassa säädettyjä luottolaitosten osakkeenomistajia ja jäseniä koskevia perusteita ja 121 artiklassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.”;

d) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voi hakea vapautusta tämän artiklan mukaisesta hyväksynnästä, ja se myönnetään, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) tytäryrityksenä toimiva luottolaitos tai tytäryrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jolle on myönnetty tämän artiklan mukaisesti hyväksyntä, on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella, ja sille annetaan kaikki tarpeelliset keinot ja oikeudelliset valtuudet hoitaa näitä velvoitteita tehokkaasti;”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Rajoittamatta 4 kohdan soveltamista konsolidointiryhmän valvoja voi sallia tapauskohtaisesti, että rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, jotka on vapautettu hyväksynnästä, suljetaan konsolidoinnin ulkopuolelle edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) ulkopuolelle sulkeminen ei vaikuta tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen tai ryhmän valvonnan tehokkuuteen;

b) rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä ei ole muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia kuin oman pääoman ehtoinen sijoitus tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa rahoitusalan holdingyhtiössä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on;

c) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei käytä merkittävästi vipuvaikutusta eikä sillä ole sijoituksia, jotka eivät liity sen omistukseen tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa rahoitusalan holdingyhtiössä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on.”;

f) muutetaan 8 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, kyseisten kahden viranomaisen on toimittava yhteistyössä toisiaan kaikilta osin kuullen tehdäkseen päätöksiä 3, 4 ja 4 a kohdassa tarkoitetusta hyväksynnästä, siitä vapauttamisesta ja konsolidoinnin ulkopuolelle sulkemisesta sekä 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista valvontatoimenpiteistä. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava tapauksen mukaan 3, 4, 4 a, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista asioista arviointi ja toimitettava kyseinen arviointi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Molemmat viranomaiset pyrkivät kaikin käytettävissään olevin keinoin tekemään yhteisen päätöksen kahden kuukauden kuluessa kyseisen arvioinnin vastaanottamisesta.”;

ii) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Siinä tapauksessa, että yhteinen päätös saadaan aikaan, kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, yhteistä päätöstä sovelletaan myös, tai jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii, sitä sovelletaan suoraan siinä jäsenvaltiossa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut.”;

g) korvataan 10 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tämän artiklan perusteella myönnettävä hyväksyntä tai siitä vapauttaminen evätään, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava hakijalle päätöksestä ja sen perusteluista neljän kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, tai jos hakemus on puutteellinen, neljän kuukauden kuluessa päätöstä varten edellytettävien täydellisten tietojen vastaanottamisesta.”;

8) lisätään 21 b artiklaan kohta seuraavasti:

”6 a. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa täsmennetään yhtenäiset muodot ja määritelmät, ja kehittää tietotekniset ratkaisut, joita unionissa on sovellettava 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisessa.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”;

9) lisätään artikla seuraavasti:

”21 c artikla

Kolmannen maan yrityksiä koskeva vaatimus perustaa sivuliike pankkipalvelujen tarjoamista varten

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 47 artiklassa tarkoitetut kolmanteen maahan sijoittautuneet yritykset perustavat sivuliikkeen alueelleen ja hakevat VI osaston mukaisesti toimilupaa aloittaakseen tai jatkaakseen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa asianomaisessa jäsenvaltiossa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta, jos kolmanteen maahan sijoittautunut yritys tarjoaa palvelua tai toimintaa unioniin sijoittautuneelle tai unionissa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle, joka on

a) unioniin sijoittautunut tai unionissa sijaitseva yksityisasiakas, hyväksyttävä vastapuoli tai direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa I ja II osassa tarkoitettu ammattimainen asiakas, edellyttäen, että tällainen asiakas tai vastapuoli lähestyy kolmanteen maahan sijoittautunutta yritystä omasta yksinomaisesta aloitteestaan tämän direktiivin 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun palvelun tai toiminnan tarjoamiseksi;

b) luottolaitos;

c) kolmanteen maahan sijoittautuneen yrityksen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys.

Jos jokin kolmannen maan yritys ottaa yhteyttä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun asiakkaaseen tai vastapuoleen taikka mahdolliseen asiakkaaseen tai vastapuoleen sellaisen yhteisön välityksellä, joka toimii omaan lukuunsa tai jolla on tiiviit yhteydet tällaiseen kolmannen maan yritykseen, tai jonkin muun tällaisen yrityksen puolesta toimivan henkilön välityksellä, tätä ei katsota asiakkaan tai vastapuolen taikka mahdollisen asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta tarjotuksi palveluksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen alakohdan c alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia niiden alueelle sijoittautuneita luottolaitoksia ja sivuliikkeitä toimittamaan niille tiedot, joita ne tarvitsevat valvoakseen niiden alueelle sijoittautuneen tai niiden alueella sijaitsevan asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteestaan tarjoamia palveluja, jos tällaisia palveluja tarjoavat samaan ryhmään kuuluvat kolmansiin maihin sijoittuneet yritykset.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu asiakkaan tai vastapuolen aloite ei oikeuta kolmannen maan yritystä markkinoimaan muita tuote-, toiminta- tai palveluluokkia kuin niitä, joita asiakas tai vastapuoli on pyytänyt, muutoin kuin jäsenvaltioon sijoittautuneen kolmannen maan sivuliikkeen kautta. Kolmannen maan sivuliikkeen perustamista ei kuitenkaan edellytetä sellaisten palvelujen, toiminnan tai tuotteiden osalta, jotka ovat tarpeellisia tai jotka liittyvät läheisesti asiakkaan tai vastapuolen alun perin pyytämän palvelun, toiminnan tai tuotteen tarjoamiseen, myös silloin, kun tällaisia läheisesti liittyviä palveluja, toimintaa tai tuotteita tarjotaan alun perin pyydettyjen jälkeen.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin palveluihin tai toimintaan, mukaan lukien niiden oheispalvelut, kuten talletusten vastaanottaminen tai luoton tai lainojen myöntäminen, joiden tarkoituksena on tarjota kyseisen direktiivin mukaisia palveluja.

5. Jotta voidaan säilyttää asiakkaiden voimassa olevien sopimusten mukaisesti saavutetut oikeudet, 1 kohdassa säädetty vaatimus ei rajoita sellaisten voimassa olevien sopimusten soveltamista, jotka on tehty ennen 11 päivää heinäkuuta 2026.

6. EPV uudelleentarkastelee viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 EVLEV:iä ja EAMV:tä kuultuaan, olisiko luottolaitosten lisäksi myös finanssialan yhteisöt vapautettava tämän artiklan mukaisesta vaatimuksesta perustaa sivuliike kolmansien maiden yritysten pankkipalvelujen tarjoamista varten. EPV toimittaa tästä kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Kyseisessä kertomuksessa on otettava huomioon rahoitusvakauteen liittyvät huolenaiheet ja vaikutus unionin kilpailukykyyn.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”;

10) korvataan 22 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kirjallisesti 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tai muiden 3 kohdan mukaisten lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa 10 työpäivän kuluessa ilmoituksen tai tietojen vastaanottamisesta.”;

11) muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta voisi lisätä tämän riskiä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa säädetyn perusteen arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkastustensa yhteydessä kuultava luottolaitosten valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavia viranomaisia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa, jos hankkijaehdokas sijaitsee direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti suuririskiseksi luetellussa kolmannessa maassa, jonka rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässä on strategisia puutteita, tai kolmannessa maassa, johon sovelletaan unionin rajoittavia toimenpiteitä, ja toimivaltainen viranomainen arvioi tämän vaikuttavan hankkijaehdokkaan kykyyn toteuttaa tarvittavia käytäntöjä ja prosesseja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän vaatimusten noudattamiseksi.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa tätä kohtaa tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetyn perusteen osalta toimivaltaisten viranomaisten on ehdotettua hankintaa arvioidessaan otettava asianmukaisesti huomioon luottolaitosten valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavilta viranomaisilta 30 päivän kuluessa alkuperäisestä pyynnöstä vastaanottamansa kielteinen lausunto, joka voi olla kohtuullinen vastustamisperuste.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”6. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään luettelo vähimmäistiedoista, jotka hankkijaehdokkaan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa EPV ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 (*) II osaston.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).”;

12) lisätään III osastoon luvut seuraavasti:

"3 LUKU

OLENNAISEN OMISTUSOSUUDEN HANKKIMINEN TAI SIITÄ LUOPUMINEN

27 a artikla

Hankinnasta ilmoittaminen ja sen arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset sekä 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, jäljempänä "hankkijaehdokas", ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselleen kirjallisesti etukäteen, kun ne aikovat hankkia suoraan tai välillisesti olennaisen omistusosuuden, jäljempänä "ehdotettu hankinta". Ilmoituksessa on esitettävä ehdotetun hankinnan suuruus ja 27 b artiklan 5 kohdassa täsmennetyt asiaankuuluvat tiedot.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa omistusosuutta pidetään olennaisena, jos se on vähintään 15 prosenttia hankkijaehdokkaan hyväksyttävästä pääomasta.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ja kun hankkijaehdokas on laitos, 2 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa sovelletaan sekä yksittäisen laitoksen perusteella että ryhmän konsolidoidun aseman perusteella. Jos 2 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo ylittyy ainoastaan yksittäisen laitoksen perusteella, hankkijaehdokkaan on ilmoitettava asiasta sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava ehdotettu hankinta. Jos kyseinen kynnysarvo ylittyy yksittäisen laitoksen perusteella ja ryhmän konsolidoidun aseman perusteella, hankkijaehdokkaan on ilmoitettava asiasta myös konsolidointiryhmän valvojalle. Kyseisen konsolidointiryhmän valvojan on myös arvioitava ehdotettu hankinta.

4. Jos hankkijaehdokas on 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa sovelletaan konsolidoidun aseman perusteella, ja konsolidointiryhmän valvoja on tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa toimivaltainen viranomainen.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kirjallisesti 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai 9 kohdan mukaisesti toimitettujen lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa 10 työpäivän kuluessa ilmoituksen tai lisätietojen vastaanottamisesta.

6. Toimivaltaisella viranomaisella on aikaa suorittaa 27 b artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi 60 työpäivän kuluessa ilmoituksen kirjallisen vastaanottoilmoituksen päivämäärästä ja kaikkien asiakirjojen vastaanottamisesta, mukaan lukien asiakirjat, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio vaatii 27 b artiklan 5 kohdan mukaisesti, jäljempänä "arviointijakso".

Jos ehdotettu hankinta koskee 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun huomattavan omistusosuuden hankkimisesta luottolaitoksessa, hankkijaehdokkaaseen sovelletaan myös kyseisen artiklan mukaista ilmoitusvelvollisuutta ja arviointia. Tällöin ajanjakso, jonka aikana toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava 27 b artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu arviointi, päättyy vasta, kun myöhempi näistä kahdesta asiaan liittyvästä arviointijaksosta päättyy.

7. Jos olennaisen omistusosuuden ehdotettu hankinta tapahtuu asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun samaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välillä tai kyseisen asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvien yhteisöjen välillä, toimivaltaista viranomaista ei vaadita suorittamaan tämän direktiivin 27 b artiklan 1 kohdassa säädettyä arviointia.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivä, kun 5 kohdassa tarkoitettu vastaanottoilmoitus annetaan.

9. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa arviointijakson aikana ja viimeistään arviointijakson viidentenäkymmenentenä työpäivänä pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen 27 b artiklan 1 kohdassa säädetyn arvioinnin suorittamiseksi. Tällainen pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

10. Arviointijakso keskeytetään siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomainen pyytää lisätietoja, siihen päivään, jona hankkijaehdokkaalta vastaanotetaan vastaus, jossa annetaan kaikki pyydetyt tiedot. Kyseinen keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan toimitettuja tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

11. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää 10 kohdassa tarkoitettua keskeyttämistä enintään 30 työpäiväksi seuraavissa tilanteissa:

a) jos hankittava yhteisö sijaitsee kolmannessa maassa tai siihen sovelletaan kolmannen maan sääntelykehystä;

b) jos hankkijaehdokkaan valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa on vaihdettava tietoja direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti tämän direktiivin 27 b artiklan 1 kohdassa säädetyn arvioinnin suorittamiseksi.

12. Jos 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä tapahtuu samanaikaisesti 27 b artiklan 1 kohdassa säädetyn arvioinnin kanssa, 21 a artiklan 1 kohtaa sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa koordinoitava toimintansa konsolidointiryhmän valvojan ja, jos se on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Tällöin arviointijakso keskeytetään, kunnes 21 a artiklassa säädetty menettely on saatettu päätökseen.

13. Jos toimivaltainen viranomainen päättää vastustaa ehdotettua hankintaa, sen on ilmoitettava asiasta hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa 27 b artiklan 1 kohdassa säädetyn arvioinnin päättymisestä ja ennen arviointijakson päättymistä ja perusteltava vastustamisensa.

14. Jos toimivaltainen viranomainen ei arviointijakson kuluessa vastusta ehdotettua hankintaa kirjallisesti, se katsotaan hyväksytyksi.

15. Toimivaltainen viranomainen voi asettaa enimmäisajan ehdotetun hankinnan toteuttamiselle ja pidentää sitä tarvittaessa.

27 b artikla

Arviointiperusteet

1. Arvioidessaan 27 a artiklan 1 kohdassa säädettyä ehdotettua hankintaa koskevaa ilmoitusta ja 27 a artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava hankkijaehdokkaan mahdollisuuksia järkevään ja vakaaseen johtamiseen ja erityisesti riskejä, joille hankkijaehdokas altistuu tai saattaa altistua ehdotetun hankinnan jälkeen, seuraavien perusteiden mukaisesti:

a) pystyykö hankkijaehdokas noudattamaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja tapauksen mukaan muissa unionin säädöksissä vahvistettuja vakavaraisuusvaatimuksia ja jatkamaan niiden noudattamista;

b) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta voisi lisätä tämän riskiä.

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn perusteen arvioimiseksi toimivaltaisen viranomaisen on tarkastustensa yhteydessä kuultava hankkijaehdokkaan valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavia viranomaisia.

3. Toimivaltainen viranomainen voi vastustaa ehdotettua hankintaa ainoastaan, jos se on perusteltua tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteelliset 27 a artiklan 9 kohdan mukaisesti esitetystä pyynnöstä huolimatta.

Sovellettaessa tätä kohtaa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn perusteen osalta toimivaltaisten viranomaisten on ehdotettua hankintaa arvioidessaan otettava asianmukaisesti huomioon hankkijaehdokkaan valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavilta viranomaisilta 30 päivän kuluessa alkuperäisestä pyynnöstä vastaanottamansa kielteinen lausunto, joka voi olla kohtuullinen vastustamisperuste.

4. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja ehdotetun hankinnan tason suhteen eivätkä sallia toimivaltaisen viranomaisen tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

5. Jäsenvaltioiden on julkaistava luettelo arvioinnin suorittamiseksi tarvittavista tiedoista. Hankkijaehdokkaan on toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle 27 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä. Vaadittavien tietojen määrän on oltava oikeasuhteisia ja asianmukaisia ehdotetun hankinnan luonteeseen nähden. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä tämän artiklan mukaisen toiminnan vakauden arvioinnin kannalta.

6. Jos on ilmoitettu kahdesta tai useammasta ehdotuksesta hankkia olennaiset omistusosuudet samasta yhteisöstä, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hankkijaehdokkaita syrjimättömällä tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 27 a artiklan 5–11 kohdan soveltamista.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen

a) luettelon vähimmäistiedoista, jotka hankkijaehdokkaan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 27 a artiklan 1 kohdassa, 27 f artiklan 1 kohdassa ja 27 i artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä;

b) tässä artiklassa ja 27 j artiklassa säädettyjen perusteiden yhteisen arviointimenetelmän;

c) menettelyn, jota sovelletaan ilmoittamiseen ja 27 a ja 27 i artiklan mukaiseen toiminnan vakauden arviointiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa EPV ottaa huomioon direktiivin (EU) 2017/1132 II osaston.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

27 c artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muiden asianomaisten finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastaavia viranomaisia tehdessään 27 b artiklan 1 kohdassa säädettyä arviointia, jos ehdotettu hankinta on jokin seuraavista:

a) sellainen luottolaitos, vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai omaisuudenhoitoyhtiö, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin hankkijaehdokkaan jäsenvaltiossa tai alalla;

b) sellaisen luottolaitoksen, vakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen tai omaisuudenhoitoyhtiön emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin hankkijaehdokkaan jäsenvaltiossa tai alalla;

c) oikeushenkilö, jolla on määräysvalta luottolaitoksessa, vakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, sijoituspalveluyrityksessä tai omaisuudenhoitoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin jolla hankintaa ehdotetaan.

2. Jos hankkijaehdokas on laitos ja 27 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo ylittyy vain yksittäisen laitoksen perusteella, ehdotettua hankintaa arvioivan toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava ehdotetusta hankinnasta konsolidointiryhmän valvojalle 10 työpäivän kuluessa hankkijaehdokkaan ilmoituksen vastaanottamisesta, jos hankkijaehdokas on osa ryhmää ja toimivaltainen viranomainen on eri kuin konsolidointiryhmän valvoja. Toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava arviointinsa konsolidointiryhmän valvojalle.

Jos hankkijaehdokas on 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, ehdotettua hankintaa arvioivan konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava ehdotetusta hankinnasta hankkijaehdokkaan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa hankkijaehdokkaan ilmoituksen vastaanottamisesta, jos kyseinen toimivaltainen viranomainen on eri kuin konsolidointiryhmän valvoja. Konsolidointiryhmän valvojan on myös toimitettava arviointinsa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos hankkijaehdokas on laitos ja 27 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo ylittyy sekä yksittäisen laitoksen perusteella että ryhmän konsolidoidun aseman perusteella, ehdotettua hankintaa arvioivan toimivaltaisen viranomaisen ja konsolidointiryhmän valvojan on pyrittävä koordinoimaan arviointinsa erityisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien viranomaisten kuulemisen osalta.

3. Jos 27 a artiklan 3 kohdassa tarkoitetun konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä ehdotetun hankinnan arviointi ja konsolidointiryhmän valvoja on eri kuin hankkijaehdokkaan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, molempien viranomaisten on toimittava yhteistyössä toisiaan kaikilta osin kuullen. Konsolidointiryhmän valvoja laatii ehdotettua hankintaa koskevan arvioinnin ja toimittaa sen hankkijaehdokkaan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Molemmat viranomaiset pyrkivät kaikin käytettävissään olevin keinoin tekemään yhteisen päätöksen kahden kuukauden kuluessa kyseisen arvioinnin vastaanottamisesta. Kyseinen yhteinen päätös on dokumentoitava ja perusteltava asianmukaisesti. Konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava kyseisestä yhteisestä päätöksestä hankkijaehdokkaalle.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty kahden kuukauden kuluessa arvioinnin vastaanottamisesta, konsolidointiryhmän valvojan tai hankkijaehdokkaan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pidättäydyttävä tekemästä päätöstä ja saatettava asia EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun EPV vastaanottaa käsiteltäväkseen saatetun asian. Asianomaisten viranomaisten on tehtävä yhteinen päätös EPV:n päätöksen mukaisesti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä tai omasta aloitteestaan toisilleen kaikki arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot.

Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä koordinoimaan arviointinsa ja varmistamaan päätöstensä johdonmukaisuus. Tätä varten arvioinnista vastuussa olevan toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on ilmoitettava muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkemykset tai varaumat.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan yhteiset menettelyt ja lomakkeet ja laatii mallit tässä artiklassa tarkoitettua asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

27 d artikla

Ilmoitus luovutuksesta

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset sekä 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat rahoitusalan holdingyhtiöt ja sekaholdingyhtiöt ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, mihin ne aikovat luovuttaa suoraan tai välillisesti 27 a artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn olennaisen omistusosuuden. Kyseinen ilmoitus on tehtävä kirjallisesti ja ennen luovutusta, ja ilmoituksessa on mainittava asianomaisen omistusosuuden suuruus.

27 e artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

Jos ehdotettu hankkija ei ilmoita ehdotetusta hankinnasta etukäteen 27 a artiklan 1 kohdan mukaisesti tai on hankkinut kyseisessä artiklassa tarkoitetun olennaisen omistusosuuden toimivaltaisen viranomaisen vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaista viranomaista toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet. Jos olennainen omistusosuus hankitaan toimivaltaisen viranomaisen vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisia seuraamuksia.

4 LUKU

VAROJEN JA VELKOJEN OLENNAISET SIIRROT

27 f artikla

Varojen ja velkojen olennaisten siirtojen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset sekä 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ilmoittavat etukäteen kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselleen, kun ne toteuttavat joko myymällä tai muun tyyppisellä liiketoimella olennaisia varojen tai velkojen siirtoja, jäljempänä ”ehdotettu toimi”.

Jos ehdotettuun toimeen osallistuu ainoastaan samaan ryhmään kuuluvia yhteisöjä, myös kyseisiin yhteisöihin sovelletaan ensimmäistä alakohtaa.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa sovellettaessa kuhunkin samaan ehdotettuun toimeen osallistuvaan yhteisöön sovelletaan erikseen niissä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa ehdotettua toimea pidetään yhteisön kannalta olennaisena, jos se on vähintään 10 prosenttia sen kokonaisvaroista tai -veloista, paitsi jos ehdotettu toimi toteutetaan samaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välillä, jolloin ehdotettua toimea on pidettävä yhteisön kannalta olennaisena, jos se on vähintään 15 prosenttia sen kokonaisvaroista tai -veloista.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa 1 kohdassa tarkoitettujen emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta prosenttiosuuksia sovelletaan niiden konsolidoidun aseman perusteella.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia laskettaessa ei oteta huomioon seuraavia:

a) järjestämättömien omaisuuserien siirrot;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162 (*) 3 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettuun katepooliin sisällytettävien varojen siirtoja;

c) arvopaperistettavien varojen siirrot;

d) varojen tai velkojen siirtoja, jotka liittyvät direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden, -valtuuksien ja -mekanismien käyttöön.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kirjallisesti 1 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa 10 työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

27 g artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

Jos yhteisöt eivät ilmoita ehdotetusta toimesta etukäteen 27 f artiklan 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet.

5 LUKU

SULAUTUMISET JA JAKAUTUMISET

27 h artikla

Soveltamisala ja määritelmät

Tämä luku ei rajoita neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (**) ja direktiivin (EU) 2017/1132 soveltamista.

Tässä luvussa säädettyjä velvoitteita ei sovelleta sulautumisiin ja jakautumisiin, jotka johtuvat direktiivin 2014/59/EU soveltamisesta.

Tämän luvun soveltamiseksi tarkoitetaan

1) ”sulautumisella” mitä tahansa seuraavista toimista, joilla:

a) yksi tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja velkansa tai osan niistä toiselle olemassa olevalle yhtiölle, vastaanottavalle yhtiölle, vastineeksi jäsenilleen annetuista kyseisen vastaanottavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavista arvopapereista tai osuuksista ja tarvittaessa rahavastikkeesta, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta, jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

b) yksi tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja velkansa tai osan niistä toiselle olemassa olevalle yhtiölle, vastaanottavalle yhtiölle, ilman, että hankkiva yhtiö laskee liikkeeseen uusia arvopapereita tai osakkeita, edellyttäen, että yksi henkilö omistaa suoraan tai välillisesti kaikki sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden arvopaperit ja osakkeet tai sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden jäsenet omistavat arvopaperinsa ja osuutensa samassa suhteessa kaikissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä;

c) kaksi yhtiötä tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa tai velkansa yhtiölle, jonka ne perustavat, uudelle yhtiölle, vastineeksi jäsenilleen annetuista kyseisen uuden yhtiön yhtiöpääomaa edustavista arvopapereista tai osuuksista ja tarvittaessa rahavastikkeesta, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta, jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

d) yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja velkansa yhtiölle, jolla on kaikki sen pääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet;

2) ”jakautumisella” mitä tahansa seuraavista:

a) toimi, jossa yhtiö siirtää purkauduttuaan ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja velkansa useammalle kuin yhdelle yhtiölle vastineeksi jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille annetuista jakautumisen johdosta osuuksia vastaanottavien yhtiöiden arvopapereista tai osakkeista ja tarvittaessa rahavastikkeesta, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta, jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

b) toimi, jossa yhtiö siirtää purkauduttuaan ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja velkansa useammalle kuin yhdelle vastaperustetulle yhtiölle vastineeksi jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille annetuista vastaanottavien yhtiöiden arvopapereista tai osakkeista ja tarvittaessa rahavastikkeesta, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta, jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

c) toimi, joka koostuu a ja b alakohdassa kuvattujen toimien yhdistelmästä;

d) toimi, jossa jakautuva yhtiö siirtää osan varoistaan ja veloistaan yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yhtiölle vastineeksi jakautuvan yhtiön jäsenille annetuista vastaanottavien yhtiöiden, jakautuvan yhtiön tai sekä vastaanottavien että jakautuvan yhtiön arvopapereista tai osakkeista ja tapauksen mukaan rahavastikkeesta, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta, jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

e) toimi, jossa jakautuva yhtiö siirtää osan varoistaan ja veloistaan yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yhtiölle vastineeksi jakautuvalle yhtiölle annetuista vastaanottavien yhtiöiden arvopapereista tai osakkeista.

27 i artikla

Sulautumisesta tai jakautumisesta ilmoittaminen ja sen arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset sekä 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, jäljempänä ”rahoitusalan sidosryhmät”, jotka suorittavat sulautumisen tai jakautumisen, jäljempänä ”ehdotettu toimi”, tiedottavat asiasta ehdotetun toimen suunniteltujen ehtojen hyväksymisen jälkeen ja ennen ehdotetun toimen loppuun saattamista toimivaltaiselle viranomaiselle, joka vastaa tällaisesta ehdotetusta toimesta syntyneen yhteisön valvonnasta, ilmoittaen 27 j artiklan 5 kohdan mukaisesti täsmennetyt, merkitykselliset tiedot.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa, jos ehdotettu toimi koostuu jakautumisesta, ehdotetun toimen toteuttavan yhteisön valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on toimivaltainen viranomainen, jolle on ilmoitettava ja joka vastaa 27 j artiklan 1 kohdassa säädetystä arvioinnista.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaista viranomaista ei velvoiteta suorittamaan 27 j artiklan 1 kohdassa säädettyä arviointia, jos ehdotettu toimi on sulautuminen, johon osallistuu ainoastaan samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä, mukaan lukien ryhmä rahoituslaitoksia, jotka ovat pysyvästi liittyneet keskuslaitokseen ja joita valvotaan ryhmänä.

3. Jäljempänä olevan 27 j artiklan 1 kohdassa säädettyä arviointia ei suoriteta, jos ehdotettu toimi edellyttää 8 artiklan mukaista toimilupaa tai 21 a artiklan mukaista hyväksyntää.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kirjallisesti 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai 5 kohdan mukaisesti toimitettujen lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa 10 työpäivän kuluessa ilmoituksen tai lisätietojen vastaanottamisesta.

Jos ehdotettuun toimeen osallistuu vain samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä, toimivaltaisella viranomaisella on 60 työpäivää aikaa ilmoitusta koskevan kirjallisen vastaanottoilmoituksen ja kaikkien sellaisten asiakirjojen vastaanottamisen päivämäärästä, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 27 j artiklan 5 kohdan mukaisesti, jäljempänä ”arviointijakso”, suorittaa 27 j artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava rahoitusalan sidosryhmille arviointijakson päättymispäivä, kun vastaanottoilmoitus annetaan.

5. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen 27 j artiklan 1 kohdassa säädetyn arvioinnin suorittamiseksi. Tällainen pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Jos ehdotettuun toimeen osallistuu vain samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä, toimivaltainen viranomainen voi pyytää lisätietoja viimeistään arviointijakson 50. työpäivänä.

Arviointijakso keskeytetään siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomainen pyytää lisätietoja, siihen päivään, jona rahoitusalan sidosryhmiltä vastaanotetaan vastaus, jossa annetaan kaikki pyydetyt tiedot. Kyseinen keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan toimitettuja tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

6. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua keskeyttämistä enintään 30 työpäiväksi seuraavissa tilanteissa:

a) jos vähintään yksi rahoitusalan sidosryhmistä sijaitsee kolmannessa maassa tai siihen sovelletaan kolmannen maan sääntelykehystä;

b) jos rahoitusalan sidosryhmien valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa on vaihdettava tietoja direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti tämän direktiivin 27 j artiklan 1 kohdassa säädetyn arvioinnin suorittamiseksi.

7. Ehdotettua toimea ei saa saattaa päätökseen, ennen kuin toimivaltainen viranomainen on antanut myönteisen lausunnon.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on kahden työpäivän kuluessa arviointinsa valmistumisesta annettava rahoitusalan sidosryhmille kirjallisesti perusteltu myönteinen tai kielteinen lausunto. Rahoitusalan sidosryhmien on toimitettava kyseinen perusteltu lausunto niille viranomaisille, jotka vastaavat ehdotetun toimen valvonnasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9. Jos ehdotettuun toimeen osallistuu ainoastaan samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä eikä toimivaltainen viranomainen vastusta ehdotettua toimea arviointijakson kuluessa kirjallisesti, lausunnon katsotaan olevan myönteinen.

10. Toimivaltaisen viranomaisen antamassa perustellussa myönteisessä lausunnossa voidaan määrätä rajoitetusta määräajasta, jonka kuluessa ehdotettu toimi on toteutettava.

27 j artikla

Arviointiperusteet

1. Arvioidessaan 27 i artiklan 1 kohdassa säädettyä ehdotettua toimea koskevaa ilmoitusta ja 27 i artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava ehdotettua toimea rahoitusalan sidosryhmien vakavaraisuusprofiilin vakauden varmistamiseksi ehdotetun toimen päättymisen jälkeen ja erityisesti puuttua riskeihin, joille rahoitusalan sidosryhmät altistuvat tai saattavat altistua ehdotetun toimen aikana, sekä riskejä, joille ehdotetun toimen tuloksena syntyvä yhteisö voi altistua, seuraavien perusteiden mukaisesti:

a) ehdotettuun toimeen osallistuvien rahoitusalan sidosryhmien maine;

b) ehdotettuun toimeen osallistuvien rahoitusalan sidosryhmien taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa ehdotetun toimen tuloksena syntyvän yhteisön osalta harjoitettavaan ja suunniteltuun liiketoimintatyyppiin;

c) pystyykö ehdotetun toimen tuloksena syntyvä yhteisö noudattamaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja tapauksen mukaan muissa unionin säädöksissä, erityisesti direktiiveissä 2002/87/EY ja 2009/110/EY, säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia ja jatkamaan niiden noudattamista;

d) onko ehdotetun toimen toteuttamissuunnitelma realistinen ja järkevä vakavaraisuuden kannalta;

e) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun toimen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu toimi voisi lisätä sen riskiä.

Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa asianmukaisesti siihen asti, kunnes ehdotettu toimi on saatu päätökseen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetyn perusteen arvioimiseksi toimivaltaisen viranomaisen on tarkastustensa yhteydessä kuultava rahoitusalan sidosryhmien valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavia viranomaisia.

3. Toimivaltainen viranomainen voi antaa ehdotetusta toimesta kielteisen lausunnon ainoastaan, jos tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt perusteet eivät täyty tai jos rahoitusalan sidosryhmän toimittamat tiedot ovat puutteelliset 27 i artiklan 5 kohdan mukaisesti esitetystä pyynnöstä huolimatta.

Tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetyn perusteen osalta toimivaltaisen viranomaisen on ehdotettua toimea arvioidessaan otettava asianmukaisesti huomioon rahoitusalan sidosryhmien valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavilta toimivaltaisilta viranomaisilta 30 päivän kuluessa alkuperäisestä pyynnöstä vastaanottamansa kielteinen lausunto, joka voi olla kohtuullinen peruste tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulle kielteiselle lausunnolle.

4. Jäsenvaltiot eivät saa sallia toimivaltaisten viranomaisten tarkastella ehdotettua toimea markkinoiden taloudellisten tarpeiden kannalta.

5. Jäsenvaltioiden on julkaistava luettelo tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn arvioinnin suorittamiseksi tarvittavista tiedoista. Rahoitusalan sidosryhmien on toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaisille viranomaisille 27 i artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä. Vaadittavien tietojen määrän on oltava oikeasuhteisia ja asianmukaisia ehdotetun toimen luonteeseen nähden. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä tämän artiklan mukaisen toiminnan vakauden arvioinnin kannalta.

27 k artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava asianomaisten muiden rahoitusalan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastaavia viranomaisia suorittaessaan 27 j artiklan 1 kohdassa säädettyä arviointia, jos ehdotettuun toimeen osallistuu rahoitusalan sidosryhmien lisäksi yhteisöjä, jotka ovat jokin seuraavista:

a) sellainen luottolaitos, vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai omaisuudenhoitoyhtiö, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin jolla ehdotettu toimi suoritetaan;

b) sellaisen luottolaitoksen, vakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen tai omaisuudenhoitoyhtiön emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin missä ehdotettu toimi suoritetaan;

c) sellaisen luottolaitoksen, vakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen tai omaisuudenhoitoyhtiön valvonnasta vastaava oikeushenkilö, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin jolla ehdotettu toimi suoritetaan.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä tai oma-aloitteisesti toisilleen kaikki arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot. Rahoitusalan sidosryhmän toimivaltaisen viranomaisen lausunnossa on esitettävä kaikki sen toimivaltaisen viranomaisen esittämät näkemykset tai varaumat, joka valvoo yhtä tai useampaa 1 kohdassa lueteltua yhteisöä.

Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä koordinoimaan arviointinsa ja varmistamaan lausuntojensa johdonmukaisuus.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan yhteiset menettelyt ja lomakkeet, sekä laatii mallit tässä artiklassa tarkoitettua asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa EPV ottaa huomioon direktiivin (EU) 2017/1132 II osaston.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

27 l artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

Jos rahoitusalan sidosryhmät eivät ilmoita etukäteen ehdotetusta toimesta 27 i artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jos ne ovat toteuttaneet ehdotetun toimen kyseisessä artiklassa tarkoitetulla tavalla ilman toimivaltaisten viranomaisten etukäteen antamaa myönteistä lausuntoa, jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 29).

(**) Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).";

13) korvataan VI osasto seuraavasti:

”VI OSASTO

KOLMANNEN MAAN SIVULIIKKEIDEN TOIMINNAN VAKAUDEN VALVONTA JA SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

1 LUKU

KOLMANNEN MAAN SIVULIIKKEIDEN TOIMINNAN VAKAUDEN VALVONTA

I JAKSO

Yleiset säännökset

47 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä luvussa vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat kolmannen maan sivuliikkeen seuraavan toiminnan toteuttamista jäsenvaltiossa:

a) kaikki sellaisen kolmannessa maassa perustetun yrityksen direktiivin liitteessä I olevissa 2 ja 6 kohdassa tarkoitetut toimet, jota voitaisiin pitää luottolaitoksena tai joka voisi täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädetyt perusteet, jos se olisi perustettu unionissa;

b) tämän direktiivin liitteessä I olevassa 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa, jota harjoittaa kolmanteen maahan sijoittautunut yritys.

2. Kun kolmanteen maahan perustettu yritys tarjoaa direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa A osassa lueteltuja toimintoja ja palveluja tai mitä tahansa oheispalveluja, kuten niihin liittyviä talletuksia taikka sellaisten luottojen tai lainojen takausta, joiden tarkoituksena on tarjota kyseisen direktiivin mukaisia palveluja, kyseistä yritystä ei saa sisällyttää tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

3. Tätä osastoa sovellettaessa tarkoitetaan

1) ”kolmannen maan sivuliikkeellä” sivuliikettä, jonka on perustanut jäsenvaltioon joko

   a) yritys, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa jotakin 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa;

   b) luottolaitos, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa;

2) ”pääyrityksellä” yritystä, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja joka on perustanut jäsenvaltioon kolmannen maan sivuliikkeen, sekä tapauksen mukaan kyseisen yrityksen väliyhtiönä toimivia tai perimmäisiä emoyrityksiä.

48 artikla

Syrjinnän kielto

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa kolmannen maan sivuliikkeisiin, kun ne aloittavat liiketoimintansa tai jatkavat sen harjoittamista, säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin sellaisten laitosten sivuliikkeet, joilla on pääkonttori jossain toisessa jäsenvaltiossa.

48 a artikla

Kolmannen maan sivuliikkeiden luokittelu

1. Jäsenvaltioiden on luokiteltava kolmannen maan sivuliikkeet luokkaan 1, jos ne täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) kolmannen maan sivuliikkeen jäsenvaltiossa kirjaamien tai siltä peräisin olevien varojen kokonaisarvo on vähintään 5 miljardia euroa välittömästi edeltävältä raportointikaudelta II jakson 4 alajakson mukaisesti;

b) kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan saaneisiin toimintoihin kuuluu talletusten tai muiden takaisinmaksettavien varojen ottaminen vähittäisasiakkailta, edellyttäen että tällaisten talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen määrä on vähintään 5 prosenttia kolmannen maan sivuliikkeen kokonaisveloista tai tällaisten talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen määrä ylittää 50 miljoonaa euroa;

c) kolmannen maan sivuliike ei ole 48 b artiklassa tarkoitettu vaatimukset täyttävä kolmannen maan sivuliike.

2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava kolmannen maan sivuliikkeet, jotka eivät täytä mitään 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, luokkaan 2.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä kolmannen maan sivuliikkeiden luokittelu seuraavasti:

a) jos luokkaan 1 kuuluva kolmannen maan sivuliike ei enää täytä 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, sitä on välittömästi pidettävä luokkaan 2 kuuluvana;

b) jos luokkaan 2 kuuluva kolmannen maan sivuliike alkaa täyttää jonkin 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, sen katsotaan kuuluvan luokkaan 1 vasta neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona se alkoi täyttää kyseiset edellytykset.

4. Tässä osastossa säädettyjen vaatimusten sijasta jäsenvaltiot voivat soveltaa niiden alueella toimiluvan saaneisiin kolmannen maan sivuliikkeisiin tai tiettyihin luokkiin niistä samoja vaatimuksia, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin. Jos tässä kohdassa säädettyä kohtelua sovelletaan vain tiettyihin luokkiin kuuluviin kolmannen maan sivuliikkeisiin, jäsenvaltioiden on vahvistettava asiaankuuluvat luokitteluperusteet kyseistä kohtelua varten. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta kyseisiin kolmannen maan sivuliikkeisiin, paitsi 48 p artiklaa sovellettaessa.

48 b artikla

Edellytykset vaatimukset täyttäville kolmannen maan sivuliikkeille

1. Jos seuraavat edellytykset täyttyvät kolmannen maan sivuliikkeen osalta, kyseistä sivuliikettä pidetään tätä osastoa sovellettaessa vaatimukset täyttävänä kolmannen maan sivuliikkeenä:

a) pääyritys on sijoittautunut maahan, joka soveltaa kolmannen maan pankkialan sääntelykehyksen mukaisia vakavaraisuusstandardeja ja valvontaa, jotka vastaavat vähintään tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013;

b) pääyrityksen valvontaviranomaisiin sovelletaan salassapitovaatimuksia, jotka vastaavat vähintään tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jaksossa säädettyjä vaatimuksia;

c) pääyritys on sijoittautunut maahan, jota ei ole lueteltu suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jolla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässään direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksiä siitä, täyttyvätkö tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset kolmannen maan pankkialan sääntelykehyksen osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Ennen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen antamista komissio voi pyytää EPV:ltä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti apua, jotta se voi arvioida asiaankuuluvaa kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia ja antaa kertomuksen siitä, täyttävätkö kyseinen kehys ja kyseiset vaatimukset tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset. EPV julkaisee arviointinsa tulokset verkkosivustollaan.

4. EPV pitää julkista rekisteriä kolmansista maista ja kolmannen maan viranomaisista, jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

5. Saatuaan toimilupahakemuksen 48 c artiklan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tämän artiklan 1 kohdassa ja 48 a artiklassa säädetyt edellytykset kolmannen maan sivuliikkeen luokittelemiseksi luokkaan 1 tai luokkaan 2. Jos asianomaista kolmatta maata ei ole kirjattu tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun julkiseen rekisteriin, toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä komissiota arvioimaan kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia tämän artiklan 2 kohdan soveltamiseksi edellyttäen, että tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy. Toimivaltaisen viranomaisen on luokiteltava kolmannen maan sivuliike luokkaan 1, kunnes komissio tekee päätöksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II JAKSO

Toimilupa- ja sääntelyvaatimukset

1 alajakso

Toimilupavaatimukset

48 c artikla

Kolmannen maan sivuliikkeiden toimiluvan vähimmäisedellytykset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava 21 c artiklan mukaisesti, että kolmannen maan yritykset perustavat sivuliikkeen alueelleen ennen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan aloittamista tai jatkamista. Kolmannen maan sivuliikkeen perustaminen edellyttää ennakkolupaa tämän luvun mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä tekemään hallinnollisia sopimuksia tai muita järjestelyjä asianomaisten kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ennen kuin kolmannen maan sivuliike aloittaa toimintansa asianomaisessa jäsenvaltiossa. Tällaisten sopimusten on perustuttava EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti laatimiin hallinnollisten järjestelyjen malleihin. Kyseistä vaatimusta ei sovelleta, jos kolmannen maan sivuliikkeisiin sovelletaan tiukempia kansallisia vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EPV:lle viipymättä tiedot kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdyistä hallinnollisista sopimuksista tai muista järjestelyistä.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeiden toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunniteltu liiketoiminta, 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen joukossa harjoitettava toiminta sekä sivuliikkeen organisaatiorakenne ja riskienhallinta asianomaisessa jäsenvaltiossa 48 g artiklan mukaisesti.

4. Kolmannen maan sivuliikkeille myönnetään toimilupa ainoastaan, jos vähintään kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kolmannen maan sivuliike täyttää 2 alajaksossa säädetyt sääntelyn vähimmäisvaatimukset;

b) toiminta, johon pääyritys hakee toimilupaa jäsenvaltiossa, kuuluu sellaisen toimiluvan piiriin, joka tällaisella pääyrityksellä on siinä kolmannessa maassa, johon se on sijoittautunut, ja on kyseisessä kolmannessa maassa valvonnan alaista;

c) sivuliikkeen perustamista jäsenvaltioon koskevasta hakemuksesta ja 3 kohdassa tarkoitetuista liiteasiakirjoista on ilmoitettu ja ne on toimitettu kolmannen maan pääyrityksen valvontaviranomaiselle;

d) toimiluvan mukaan kolmannen maan sivuliike voi harjoittaa toimiluvan saanutta toimintaa ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, ja siinä nimenomaisesti kielletään kolmannen maan sivuliikettä tarjoamasta tai harjoittamasta kyseistä toimintaa muissa jäsenvaltioissa yli rajojen, paitsi muiden saman pääyrityksen kolmannen maan sivuliikkeiden kanssa tehtäviä ryhmän sisäisiä rahoitustransaktioita varten tai käänteisten palvelujen tarjoamisen perusteella tehtäviä transaktioita varten 21 c artiklan mukaisesti;

e) toimivaltainen viranomainen voi valvontatehtäviensä hoitamiseksi saada käyttöönsä kaikki tarvittavat tiedot pääyrityksestä kyseisen pääyrityksen valvontaviranomaisilta ja sovittaa valvontatoimensa tehokkaasti yhteen kolmannen maan valvontaviranomaisten valvontatoimien kanssa erityisesti kriisi- tai rahoitusvaikeuksissa, jotka vaikuttavat pääyritykseen, sen ryhmään tai kolmannen maan rahoitusjärjestelmään;

f) ei ole perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan sivuliikettä käytettäisiin direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai sen harjoittamisen helpottamiseen tai terrorismin rahoitukseen.

5. Arvioidessaan, täyttyykö tämän artiklan 4 kohdan f alakohdassa säädetty edellytys, toimivaltaisen viranomaisen on kuultava rahanpesun tai terrorismin rahoituksen valvonnasta jäsenvaltiossa vastaavaa viranomaista direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja saatava kirjallinen vahvistus siitä, että edellytys täyttyy, ennen kuin ne jatkavat toimiluvan myöntämistä kolmannen maan sivuliikkeelle.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, että ennen 10 päivää tammikuuta 2027 myönnetyt kolmannen maan sivuliikkeiden toimiluvat ovat voimassa, edellyttäen että kolmannen maan sivuliikkeet, joille kyseiset toimiluvat on myönnetty, täyttävät tässä osastossa säädetyt vähimmäisvaatimukset.

7. EPV seuraa eri jäsenvaltioissa toimiluvan saaneen saman pääyrityksen kolmannen maan sivuliikkeiden välistä toimintaa ja toimittaa komissiolle kertomuksen havainnoistaan viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028.

8. EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään

a) tiedot, jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille kolmannen maan sivuliikkeen toimilupahakemuksen yhteydessä, mukaan lukien 3 kohdassa tarkoitettu toimintaohjelma sekä organisaatiorakenne ja riskinhallinta;

b) kolmannen maan sivuliikkeen toimilupamenettely sekä vakiomuotoiset lomakkeet ja mallit tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten;

c) 4 kohdassa tarkoitetut toimiluvan myöntämisen edellytykset;

d) edellytykset, joiden täyttyessä toimivaltaiset viranomaiset voivat luottaa tietoihin, jotka on jo toimitettu kolmannen maan sivuliikkeen mahdollisen aiemman toimiluvan myöntämismenettelyn yhteydessä.

48 d artikla

Kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan epäämistä tai peruuttamista koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähintään seuraavista edellytyksistä kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan epäämiselle tai peruuttamiselle:

a) kolmannen maan sivuliike ei täytä 48 c artiklassa tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä toimilupavaatimuksia;

b) pääyritys tai sen ryhmä ei täytä siihen kolmannen maan lainsäädännön nojalla sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia tai on perusteltua syytä epäillä, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia tai että se rikkoo niitä seuraavien 12 kuukauden aikana.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa kolmannen maan sivuliikkeiden on ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisilleen, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitetut olosuhteet ovat ilmenneet.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös peruuttaa kolmannen maan sivuliikkeelle myönnetyn toimiluvan, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) kolmannen maan sivuliike ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, ellei asianomainen jäsenvaltio ole säätänyt, että toimilupa raukeaa tällaisissa tapauksissa;

b) kolmannen maan sivuliike on saanut toimiluvan antamalla vääriä tietoja tai muulla sääntöjenvastaisella tavalla;

c) kolmannen maan sivuliike ei enää täytä yhtä tai useampaa lisäedellytystä tai -vaatimusta, joiden nojalla toimilupa on myönnetty;

d) kolmannen maan sivuliikkeen ei voida enää luottaa täyttävän velvoitteitaan velkojiaan kohtaan, eikä se erityisesti enää tarjoa turvaa tallettajiensa sille uskomille varoille;

e) kolmannen maan sivuliike kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisessa lainsäädännössä säädetään toimiluvan peruuttamisesta;

f) kolmannen maan sivuliike syyllistyy johonkin 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomiseen;

g) on perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan sivuliikkeessä, sen pääyrityksessä tai ryhmässä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kolmannen maan sivuliikkeeseen, sen pääyritykseen tai ryhmään kohdistuu lisääntynyt rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen syyllistymisen tai pyrkimisen riski.

3. Arvioidessaan, täyttyykö tämän artiklan 2 kohdan g alakohdassa säädetty edellytys, toimivaltaisen viranomaisen on kuultava rahanpesun tai terrorismin rahoituksen valvonnasta jäsenvaltiossa vastaavaa viranomaista direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä selkeistä menettelyistä kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan epäämisestä tai peruuttamisesta 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2 alajakso

Sääntelyn vähimmäisvaatimukset

48 e artikla

Pääomavaatimus

1. Rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisten muiden sovellettavien pääomavaatimusten soveltamista jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeillä on jatkuvasti vähimmäispääoma, joka on vähintään:

a) luokkaan 1 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta 2,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta, tai äskettäin toimiluvan saaneiden kolmannen maan sivuliikkeiden osalta sivuliikkeen veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, ilmoitettuina 4 alajakson mukaisesti, kuitenkin vähintään 10 miljoonaa euroa;

b) luokkaan 2 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta 0,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta, tai äskettäin toimiluvan saaneiden kolmannen maan sivuliikkeiden osalta sivuliikkeen veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, ilmoitettuina 4 alajakson mukaisesti, kuitenkin vähintään 5 miljoonaa euroa.

2. Kolmannen maan sivuliikkeiden on täytettävä 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus, kun on kyse varoista, jotka ovat muodoltaan jotakin seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 60 alakohdassa määritellyt käteisvarat tai niihin rinnastettavat instrumentit;

b) jäsenvaltioiden keskushallinnon tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit; tai

c) mikä tahansa muu väline, joka on kolmannen maan sivuliikkeen käytettävissä rajoittamattomaan ja välittömään käyttöön riskien tai tappioiden kattamiseksi heti, kun näitä riskejä tai tappioita ilmenee.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet tallettavat tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut pääomarahoitusvälineet sulkutilille siinä jäsenvaltiossa, jossa sivuliike on saanut toimiluvan, luottolaitokseen, joka ei ole osa sen pääyrityksen ryhmää, tai jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii, jäsenvaltion keskuspankkiin. Sulkutilille talletettujen pääomarahoitusvälineiden on oltava käytettävissä direktiivin 2014/59/EU 96 artiklan soveltamiseksi kolmannen maan sivuliikkeen kriisinratkaisun tapauksessa ja kolmannen maan sivuliikkeen purkamisen tapauksessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4. EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus sellaisten instrumenttien osalta, joita voidaan käyttää rajoituksetta ja välittömästi riskien tai tappioiden kattamiseen heti, kun näitä riskejä tai tappioita ilmenee.

48 f artikla

Maksuvalmiusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kolmannen maan sivuliikkeitä ylläpitämään kaikkina aikoina vähintään kiinnittämättömien ja likvidien varojen määrää, joka riittää kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset vähintään 30 päivän kauden ajan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisten muiden sovellettavien maksuvalmiusvaatimusten soveltamista.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa jäsenvaltioiden on vaadittava, että luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeet täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan I osastossa ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 (*) säädetyn maksuvalmiusvaatimuksen.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet tallettavat tämän artiklan noudattamiseksi hallussa olevat likvidit varat tilille siinä jäsenvaltiossa, jossa sivuliike on saanut toimiluvan, luottolaitokseen, joka ei ole osa sen pääyrityksen ryhmää, tai jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii, jäsenvaltion keskuspankkiin. Jos tilillä on likvidejä varoja sen jälkeen, kun niitä on käytetty kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, jäljellä olevien likvidien varojen on oltava käytettävissä direktiivin 2014/59/EU 96 artiklan soveltamiseksi kolmannen maan sivuliikkeen kriisinratkaisun tapauksessa ja kolmannen maan sivuliikkeen purkamisen tapauksessa kansallisen lain mukaisesti.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tässä artiklassa säädettyä maksuvalmiusvaatimusta vaatimukset täyttävien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta.

48 g artikla

Sisäinen hallinto ja riskienhallinta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kolmannen maan sivuliikkeillä on asiaankuuluvassa jäsenvaltiossa vähintään kaksi henkilöä, jotka tosiasiallisesti johtavat niiden liiketoimintaa, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siihen etukäteen suostumuksen. Kyseisten henkilöiden on oltava hyvämaineisia, heillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja kokemus, ja heidän on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luokkaan 1 kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeet noudattavat 74 ja 75 artiklaa, 76 artiklan 5 ja 6 kohtaa sekä 92, 94 ja 95 artiklaa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kolmannen maan sivuliikkeet perustavat paikallisen hallintokomitean sivuliikkeen asianmukaisen hallinnon varmistamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luokkaan 2 kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeet noudattavat 74, 75, 92, 94 ja 95 artiklaa ja että niillä on 76 artiklan 5 kohdan ja 76 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä alakohdassa säädetyt sisäisen valvonnan toiminnot.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat luokkaan 2 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden koon, sisäisen organisaation sekä toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella vaatia, että ne nimittävät sisäisen valvonnan toimintojen johtajat 76 artiklan 6 kohdan kolmannen ja viidennen alakohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet luovat pääyrityksen ylimmälle hallintoelimelle raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat ja niiden muutokset, ja että niillä on riittävät tieto- ja viestintätekniset järjestelmät ja valvonta sen varmistamiseksi, että toimintaperiaatteita noudatetaan asianmukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet seuraavat ja hallinnoivat ulkoistamisjärjestelyjään ja varmistavat, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on täysi pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat valvontatehtävänsä hoitamiseksi.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeillä, jotka toteuttavat back-to-back- tai ryhmän sisäisiä toimia, on riittävät resurssit vastapuoliluottoriskinsä tunnistamiseksi ja hallitsemiseksi asianmukaisesti silloin, kun kolmannen maan sivuliikkeen kirjaamiin varoihin liittyvät olennaiset riskit siirretään vastapuolelle.

7. Jos kolmannen maan sivuliikkeen kriittisiä tai tärkeitä toimintoja hoitaa sen pääyritys, kyseiset toiminnot on suoritettava sisäisten järjestelyjen tai ryhmän sisäisten sopimusten mukaisesti. Kolmansien maiden sivuliikkeiden valvonnasta vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat valvontatehtävänsä hoitamiseksi.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että riippumaton kolmas osapuoli arvioi säännöllisesti, miten kolmannen maan sivuliike panee täytäntöön tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanoa ja niiden jatkuvaa noudattamista kolmannen maan sivuliikkeessä ja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kertomuksen havainnoistaan ja päätelmistään.

9. EPV antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita tämän direktiivin 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen, prosessien ja menetelmien soveltamisesta kolmannen maan sivuliikkeisiin, ottaen huomioon tämän direktiivin 74 artiklan 2 kohdan, sekä tämän direktiivin 75 artiklan ja 76 artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamisesta kolmannen maan sivuliikkeisiin.

48 h artikla

Kirjausvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet pitävät rekisteriä, jonka avulla kyseiset kolmannen maan sivuliikkeet voivat seurata ja pitää kattavaa ja täsmällistä kirjaa kaikista kolmannen maan sivuliikkeen jäsenvaltiossa kirjaamista tai siltä peräisin olevista varoista ja veloista ja hallinnoida kyseisiä varoja ja velkoja itsenäisesti kolmannen maan sivuliikkeen sisällä. Rekisterikirjassa on annettava kaikki tarvittavat ja riittävät tiedot kolmannen maan sivuliikkeen aiheuttamista riskeistä ja siitä, miten niitä hallitaan.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet kehittävät kirjausjärjestelyjä koskevan toimintapolitiikan sekä tarkastelevat uudelleen ja päivittävät sitä säännöllisesti 1 kohdassa tarkoitetun rekisterin hallinnointia varten. Pääyrityksen asianomaisen hallintoelimen on dokumentoitava ja hyväksyttävä tällainen toimintapolitiikka. Toimintapolitiikassa on esitettävä selkeät perustelut kirjausjärjestelyille ja esitettävä, miten kyseiset järjestelyt ovat kolmannen maan sivuliikkeen liiketoimintastrategian mukaisia.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava kolmannen maan sivuliikkeitä varmistamaan, että tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanosta ja jatkuvasta noudattamisesta laaditaan säännöllisesti riippumaton kirjallinen ja perusteltu lausunto havaintoineen ja päätelmineen toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kirjausjärjestelyt, joita kolmannen maan sivuliikkeiden on määrä noudattaa tämän artiklan soveltamiseksi, erityisesti seuraavien osalta:

a) menetelmä, jolla yksilöidään ja pidetään kattavaa ja täsmällistä kirjaa kolmannen maan sivuliikkeen kirjaamista varoista ja veloista jäsenvaltiossa; ja

b) menetelmä, jolla yksilöidään ja pidetään kirjaa taseen ulkopuolisista eristä sekä varoista ja veloista, jotka ovat peräisin kolmannen maan sivuliikkeeltä ja jotka on kirjattu tai joita pidetään etänä saman ryhmän muissa sivuliikkeissä tai tytäryrityksissä alkuperäpaikkana olevan kolmannen maan sivuliikkeen puolesta tai sen hyväksi.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 alajakso

Valtuudet vaatia toimilupaa III osaston nojalla ja järjestelmän kannalta merkittäviä kolmansien maiden sivuliikkeitä koskevat vaatimukset

48 i artikla

Valtuudet vaatia sivuliikkeen perustamista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia kolmannen maan sivuliikkeitä hakemaan toimilupaa III osaston 1 luvun nojalla ainakin silloin, kun

a) kolmannen maan sivuliike on aiemmin harjoittanut tai harjoittaa tällä hetkellä 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimia muiden jäsenvaltioiden asiakkaiden tai vastapuolten kanssa, sanotun vaikuttamatta 48 c artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin;

b) kolmannen maan sivuliike täyttää 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut järjestelmän kannalta merkittävät indikaattorit tai sillä arvioidaan olevan 48 j artiklan mukaisesti merkitystä järjestelmän kannalta ja se aiheuttaa merkittäviä rahoitusvakauteen liittyviä riskejä unionissa tai sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, johon se on sijoittautunut tai

c) kaikkien samaan kolmannen maan ryhmään kuuluvien kolmansien maiden sivuliikkeiden unionissa olevien varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljardia euroa tai kolmannen maan sivuliikkeen kirjanpidossa olevien varojen määrä siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, on vähintään 10 miljardia euroa.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia voidaan käyttää sen jälkeen, kun on sovellettu tapauksen mukaan 48 j tai 48 o artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, tai jos toimivaltainen viranomainen voi muista kuin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa luetelluista syistä perustella, että kyseiset toimenpiteet eivät riitä olennaisten valvontaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseen.

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitetun valtuuden käyttämistä toimivaltaisten viranomaisten on kuultava EPV:tä ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin asianomaisen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksenä toimivia laitoksia.

Tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten tai tarvittaessa nimettyjen viranomaisten on 48 j artiklassa tarkoitettua arviointia suorittaessaan otettava huomioon asianmukaiset indikaattorit, jotka koskevat kolmannen maan sivuliikkeiden merkitystä järjestelmän kannalta ja joihin kuuluvat erityisesti seuraavat:

a) kolmannen maan sivuliikkeen koko;

b) kolmannen maan sivuliikkeen rakenteen, organisaation ja liiketoimintamallin monimutkaisuus;

c) kolmannen maan sivuliikkeen kytkös unionin ja sen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään, johon se on sijoittautunut;

d) kolmannen maan sivuliikkeen toteuttamien toiminnan, palvelujen tai toimien tai sen tarjoaman rahoitus-infrastruktuurin korvattavuus;

e) kolmannen maan sivuliikkeen markkinaosuus unionissa ja jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, kun otetaan huomioon sen kokonaispankkivarat, sen tarjoama toiminta ja palvelut sekä sen toteuttamat toimet;

f) todennäköinen vaikutus, joka kolmannen maan sivuliikkeen toimien tai liiketoiminnan keskeyttämisellä tai lopettamisella olisi sen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän likviditeettiin, johon se on sijoittautunut, tai maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmiin unionissa ja kyseisessä jäsenvaltiossa;

g) kolmannen maan sivuliikkeen rooli ja merkitys kolmannen maan ryhmän toiminnalle, palveluille ja toimille unionissa ja jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut;

h) kolmannen maan sivuliikkeen rooli ja merkitys kriisinratkaisun tai purkamisen yhteydessä kriisinratkaisuviranomaiselta saatujen tietojen perusteella;

i) kolmannen maan ryhmän kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden kautta harjoittaman liiketoiminnan määrä suhteessa kyseisen ryhmän tytäryritysten kautta tapahtuvaan liiketoimintaan, jota harjoitetaan unionissa ja jäsenvaltioissa, joihin kolmannen maan sivuliikkeet ovat sijoittautuneet.

48 j artikla

Järjestelmän kannalta merkittävien kolmannen maan sivuliikkeiden merkityksen arviointi järjestelmän kannalta ja sitä koskevat vaatimukset

1. Kolmannen maan sivuliikkeelle on a tämän artiklan 2 kohdassa säädetty arviointi, jos 4 alajakson mukaisesti raportoitujen unionissa olevien varojen kokonaismäärä on kaikilla samaan kolmannen maan ryhmään kuuluvilla unionissa olevilla sivuliikkeillä vähintään 40 miljardia euroa joko

a) välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta keskimäärin; tai

b) absoluuttisina lukuina vähintään kolmen tilikauden osalta välittömästi edeltävien viiden tilikauden ajalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu varojen kynnysarvo ei kata varoja, jotka ovat kolmannen maan sivuliikkeiden hallussa sellaisten markkinaoperaatioiden yhteydessä, joita keskuspankit tekevät EKPJ:hin kuuluvien keskuspankkien kanssa.

2. Kun toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa kolmannen maan sivuliikettä, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, jossa kaikkien unionissa olevien kolmannen maan sivuliikkeiden unionissa oleva varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljardia euroa, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava, onko sen valvonnassa olevalla kolmannen maan sivuliikkeellä merkitystä järjestelmän kannalta ja aiheuttaako kyseinen sivuliike merkittäviä riskejä unionin ja sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, johon se on sijoittautunut. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti otettava huomioon 48 i artiklan 2 kohdassa ja 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut järjestelmän kannalta merkittävät indikaattorit.

3. Osana 2 kohdassa tarkoitettua arviointia toimivaltaisen viranomaisen tai tarvittaessa nimetyn viranomaisen on kuultava EPV:tä ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joissa asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, jotta voidaan arvioida rahoitusvakautta koskevia riskejä, joita asianomainen kolmannen maan sivuliike aiheuttaa muille jäsenvaltioille kuin sille, johon se on sijoittautunut.

Toimivaltaisen viranomaisen tai tarvittaessa nimetyn viranomaisen on toimitettava perusteltu arviointinsa kolmannen maan sivuliikkeen merkityksestä järjestelmän kannalta unionissa tai jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, EPV:lle ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä.

Jos toimivaltaiset viranomaiset, joita kuullaan, eivät ole samaa mieltä arvioinnista, joka koskee kolmannen maan sivuliikkeen merkitystä järjestelmän kannalta, niiden on ilmoitettava asiasta 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin toteuttaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa arvioinnin vastaanottamisesta. Toimivaltaisten viranomaisten on EPV:n avulla pyrittävä parhaansa mukaan pääsemään yksimielisyyteen arvioinnista ja tapauksen mukaan 4 kohdassa tarkoitetuista kohdennetuista vaatimuksista viimeistään kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona toimivaltainen viranomainen tai tarvittaessa nimetty viranomainen esitti vastalauseensa. Kyseisen ajanjakson päätyttyä toimivaltaisen viranomaisen, jonka vastuulla on valvoa arvioinnin kohteena olevaa kolmannen maan sivuliikettä, on annettava päätös arvioinnista, joka koskee kolmannen maan sivuliikkeen merkitystä järjestelmän kannalta, ja 4 kohdassa tarkoitetuista kohdennetuista vaatimuksista.

4. Jotta tarvittaessa voidaan puuttua tunnistettuihin riskeihin, toimivaltainen viranomainen tai tarvittaessa nimetty viranomainen voi soveltaa kolmannen maan sivuliikkeeseen kohdennettuja vaatimuksia, joiden nojalla se voi muun muassa

a) vaatia asianomaista kolmannen maan sivuliikettä järjestelemään uudelleen varojaan tai toimintojaan siten, että se lakkaa olemasta järjestelmän kannalta merkittävä 2 kohdan mukaisesti tai aiheuttamasta aiheetonta riskiä unionin tai sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, johon se on sijoittautunut; tai

b) asettaa asianomaiselle kolmannen maan sivuliikkeelle vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia.

Jos toimivaltainen viranomainen tai tarvittaessa nimetty viranomainen katsoo, että kolmannen maan sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta, mutta päättää jättää käyttämättä tämän kohdan a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tai 48 i artiklassa tarkoitettuja toimivaltuuksia, sen on toimitettava EPV:lle ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, perusteltu ilmoitus siitä, miksi se on päättänyt jättää käyttämättä kyseisiä toimivaltuuksia.

5. EPV raportoi 31 päivään joulukuuta 2028 mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle

a) tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta arvioinnista, erityisesti kun on kyse saman pääyrityksen kolmannen maan sivuliikkeiden yksilöimisestä ja kyseisessä kohdassa säädetyn kuulemisprosessin toimivuudesta;

b) tämän artiklan 4 kohdassa ja 48 i artiklassa säädettyjen valvontavaltuuksien käytöstä.

4 alajakso

Raportointivaatimukset

48 k artikla

Sääntely- ja rahoitustiedot kolmannen maan sivuliikkeistä ja pääyrityksestä

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet ilmoittavat säännöllisesti toimivaltaisille viranomaisilleen seuraavat tiedot:

a) niiden kirjanpidossa olevat varat ja velat 48 h artiklan mukaisesti sekä kolmannen maan sivuliikkeiltä peräisin olevat varat ja velat eriteltyinä seuraavasti:

   i) suurimmat kirjatut varat ja velat luokiteltuina sektoreittain ja vastapuolityypeittäin, mukaan lukien erityisesti rahoitusalan vastuut;

   ii) tietyntyyppisiin vastapuoliin kohdistuvat merkittävät riski- ja rahoituslähteiden keskittymät;

   iii) merkittävät sisäiset liiketoimet pääyrityksen ja sen ryhmän jäsenten kanssa;

b) se, noudattavatko kolmannen maan sivuliikkeet niihin tämän direktiivin nojalla sovellettavia vaatimuksia;

c) tapauskohtaisesti talletussuojajärjestelyt, jotka ovat tallettajien käytettävissä kolmannen maan sivuliikkeissä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU (**) 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;

d) muut sääntelyvaatimukset, jotka jäsenvaltiot ovat asettaneet kolmannen maan sivuliikkeille kansallisen lainsäädännön nojalla.

Kun kolmannen maan sivuliikkeet ilmoittavat tiedot kirjanpidossaan olevista varoista ja veloista ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, niiden on sovellettava kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja sellaisina kuin niitä sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 (***) mukaisesti tai jäsenvaltiossa sovellettavia yleisesti hyväksyttyjä kirjanpidon periaatteita.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet ilmoittavat pääyrityksestään toimivaltaisille viranomaisilleen seuraavat tiedot:

a) määräajoin yhdistetyt tiedot varoista ja veloista, joita kyseisen pääyrityksen ryhmän unionissa olevat tytäryritykset ja muut kolmannen maan sivuliikkeet pitävät hallussaan tai ovat kirjanneet;

b) tiedot säännöllisin väliajoin siitä, että pääyritys noudattaa sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia yksilöllisesti ja konsolidoinnin perusteella;

c) tapauskohtaisesti merkittävät vakavaraisuuden kokonaisarvioinnit ja arviot, kun niitä tehdään pääyrityksessä, ja niistä johtuvat valvontapäätökset;

d) pääyrityksen elvytyssuunnitelmat ja erityistoimenpiteet, joita kolmannen maan sivuliikkeiden suhteen voidaan toteuttaa kyseisten suunnitelmien mukaisesti, sekä kyseisiin suunnitelmiin myöhemmin tehtävät päivitykset ja muutokset;

e) pääyrityksen liiketoimintastrategia suhteessa kolmannen maan sivuliikkeisiin ja mahdolliset myöhemmät muutokset kyseiseen strategiaan;

f) palvelut, joita pääyritys tarjoaa asiakkaille, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai sijaitsevat unionissa 21 c artiklan mukaisen käänteisten palvelujen tarjoamisen perusteella.

3. Tässä artiklassa säädetyt ilmoitusvelvollisuudet eivät estä toimivaltaista viranomaista asettamasta kolmannen maan sivuliikkeille lisäraportointivaatimuksia, jos se katsoo, että lisätiedot ovat tarpeen, jotta voidaan saada kattava kuva kolmannen maan sivuliikkeiden tai niiden pääyrityksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta, tarkistaa, että kolmannen maan sivuliikkeet ja niiden pääyritys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä, ja varmistaa, että sivuliike noudattaa kyseistä lainsäädäntöä.

48 l artikla

Vakiolomakkeet ja -mallit sekä raportointitiheys

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään raportoinnin yhtenäiset muodot, määritelmät ja tiheys, sekä kehittää tietotekniset ratkaisut 48 k artiklan soveltamiseksi.

Edellä 48 k artiklassa tarkoitettujen raportointivaatimusten on oltava oikeassa suhteessa kolmannen maan sivuliikkeiden luokitteluun joko luokkaan 1 tai luokkaan 2.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 48 k artiklassa tarkoitetut sääntelyyn liittyvät ja taloudelliset tiedot on ilmoitettava vähintään kahdesti vuodessa luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeiden ja vähintään kerran vuodessa luokan 2 kolmannen maan sivuliikkeiden osalta.

3. Toimivaltainen viranomainen voi luopua kokonaan tai osittain vaatimuksista, jotka koskevat 48 k artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pääyritystä koskevien tietojen ilmoittamista, vaatimukset täyttävien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta edellyttäen, että kyseinen toimivaltainen viranomainen voi saada asiaankuuluvat tiedot suoraan asiaankuuluvan kolmannen maan valvontaviranomaisilta.

III JAKSO

Valvonta

48 m artikla

Kolmannen maan sivuliikkeiden valvonta ja valvontatarkkailuohjelma

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat tätä jaksoa ja soveltuvin osin VII osastoa kolmannen maan sivuliikkeiden valvontaa varten.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on sisällytettävä kolmannen maan sivuliikkeet 99 artiklassa tarkoitettuun valvontatarkkailuohjelmaan.

48 n artikla

Vakavaraisuuden uudelleenarviointi ja arviointiprosessi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat uudelleen järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja, joita kolmannen maan sivuliikkeet ovat ottaneet käyttöön noudattaakseen niihin tämän direktiivin nojalla sovellettavia säännöksiä ja tarvittaessa kansallisen lainsäädännön mukaisia muita sääntelyvaatimuksia.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun perusteella arvioitava, varmistavatko kolmannen maan sivuliikkeet soveltamillaan järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla sekä niiden hallussa olevalla pääomalla ja maksuvalmiudella niiden olennaisten riskien vakaan hallinnan ja kattamisen sekä kolmannen maan sivuliikkeiden elinkelpoisuuden.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelu ja arviointi niiden perusteiden mukaisesti, jotka koskevat 143 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti julkaistun suhteellisuusperiaatteen soveltamista. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti vahvistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun tiheys ja intensiteetti, jotka ovat oikeassa suhteessa luokkiin 1 ja 2 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden luokitteluun ja joissa otetaan huomioon muut asiaankuuluvat perusteet, kuten kolmannen maan sivuliikkeiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava EPV:lle ja viranomaiselle, joka on vastuussa kolmannen maan sivuliikkeen valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti, jos uudelleentarkastelu, erityisesti sellainen, joka koskee ohjaus- ja hallintajärjestelmiä, liiketoimintamallia tai kolmannen maan sivuliikkeen toimintaa, antaa toimivaltaisille viranomaisille perustellun syyn epäillä, että kyseisen kolmannen maan sivuliikkeen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että sen riski on kasvanut. Jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on kasvanut, toimivaltaisen viranomaisen ja kolmannen maan sivuliikkeen valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavan viranomaisen on pidettävä yhteyttä ja ilmoitettava yhteinen arviointinsa välittömästi EPV:lle. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa toteutettava tämän direktiivin mukaisia toimenpiteitä, joihin voi kuulua kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan peruuttaminen tämän direktiivin 48 d artiklan 2 kohdan g alakohdan nojalla.

5. Toimivaltaisen viranomaisen, rahanpesun selvittelykeskuksen ja kolmannen maan sivuliikettä direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti valvovan viranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja vaihdettava tämän direktiivin kannalta merkityksellisiä tietoja edellyttäen, että tällainen yhteistyö ja tietojenvaihto eivät vaikuta meneillään olevaan tiedusteluun, tutkintaan tai menettelyihin sen jäsenvaltion rikos- tai hallintolainsäädännön nojalla, jossa toimivaltainen viranomainen, rahanpesun selvittelykeskus tai kolmannen maan sivuliikettä direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti valvova viranomainen sijaitsee. EPV voi omasta aloitteestaan avustaa toimivaltaisia viranomaisia ja kolmannen maan sivuliikkeen valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti vastaavia viranomaisia, jos tämän artiklan mukaisesta valvontatoimien koordinoinnista on erimielisyyttä. Tällaisessa tapauksessa EPV toimii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

6. EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään

a) tässä artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessia ja olennaisten riskien käsittelyn arviointia koskevat yhteiset menettelyt ja menetelmät;

b) tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut viranomaisten väliset yhteistyö- ja tietojenvaihtomekanismit, erityisesti rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen vakavien rikkomisten havaitsemiseksi;

c) rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnasta vastaava viranomainen jäsenvaltiossa direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti tämän direktiivin 27 b artiklan 2 kohdan, 48 c artiklan 5 kohdan ja 48 d artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi siinä tarkoitetut menettelyt ja menetelmät on vahvistettava tavalla, joka on oikeassa suhteessa kolmannen maan sivuliikkeiden luokitteluun luokkaan 1 tai 2 ja muihin asianmukaisiin perusteisiin, kuten niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.

48 o artikla

Valvontatoimenpiteet ja -valtuudet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet toteuttavat varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet

a) sen varmistamiseksi, että kolmannen maan sivuliikkeet täyttävät niihin tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavat vaatimukset, tai palauttavat kyseisten vaatimusten täyttymisen; ja

b) sen varmistamiseksi, että olennaiset riskit, joille kolmannen maan sivuliikkeet altistuvat, katetaan ja niitä hallitaan järkevällä ja riittävällä tavalla ja että kyseiset sivuliikkeet pysyvät elinkelpoisina.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin on kuuluttava ainakin valtuudet vaatia kolmannen maan sivuliikkeitä

a) pitämään hallussaan 48 e artiklassa säädetyt vähimmäisvaatimukset ylittävä pääomamäärä tai täyttämään muut lisäpääomavaatimukset; kolmannen maan sivuliikkeen hallussa tämän alakohdan mukaisesti olevan lisäpääoman määrän on täytettävä 48 e artiklassa säädetyt vaatimukset;

b) täyttämään muut erityiset maksuvalmiusvaatimukset 48 f artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi; kolmannen maan sivuliikkeen hallussa tämän alakohdan mukaisesti olevien ylimääräisten likvidien varojen on täytettävä 48 f artiklassa säädetyt vaatimukset;

c) vahvistamaan hallinto-, riskienhallinta- tai kirjausjärjestelyjään;

d) rajoittamaan liiketoimintansa tai harjoittamansa toiminnan laajuutta sekä kyseisten toimintojen vastapuolia;

e) vähentämään toimintoihinsa, tuotteisiinsa ja järjestelmiinsä, myös ulkoistettuihin toimintoihin, liittyvää riskiä ja lopettamaan tällaisten toimintojen harjoittaminen tai tällaisten tuotteiden tarjoaminen;

f) noudattamaan 48 k artiklan 3 kohdan mukaisia lisäraportointivaatimuksia tai tihentämään säännöllistä raportointia;

g) julkistamaan tiedot.

48 p artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja valvontakollegioiden välinen yhteistyö

1. Saman kolmannen maan ryhmän sivuliikkeitä ja tytäryrityksinä toimivia laitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja keskenään. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava 115 artiklan mukaiset kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.

2. Kun sovelletaan tämän artiklan 1 kohtaa, luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeisiin on sovellettava valvontakollegion kattavaa valvontaa 116 artiklan mukaisesti. Tätä varten sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) jos kolmannen maan ryhmän tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta on perustettu valvontakollegio, saman ryhmän luokkaan 1 kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeet on sisällytettävä kyseisen valvontakollegion soveltamisalaan;

b) jos kolmannen maan ryhmällä on luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, mutta unionissa ei ole tytäryrityksenä toimivia laitoksia, joihin sovelletaan 116 artiklaa, on perustettava valvontakollegio kyseisten luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeiden osalta;

c) jos kolmannen maan ryhmällä on luokkaan 1 kuuluvia kolmannen maan sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa tai vähintään yksi luokkaan 1 kuuluva kolmannen maan sivuliike ja yksi tai useampi unionissa tytäryrityksenä toimiva laitos, joihin ei sovelleta 116 artiklaa, on perustettava valvontakollegio kyseisten kolmannen maan sivuliikkeiden ja tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että on olemassa johtava toimivaltainen viranomainen, jolla on sama tehtävä kuin konsolidointiryhmän valvojalla 116 artiklan mukaisesti. Johtava toimivaltainen viranomainen on sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa on suurin kolmannen maan sivuliike kirjattujen varojen kokonaisarvon perusteella.

4. Edellä 116 artiklassa säädettyjen tehtävien lisäksi valvontakollegio

a) laatii kertomuksen kolmannen maan ryhmän rakenteesta ja toiminnasta unionissa ja saattaa kyseisen kertomuksen vuosittain ajan tasalle;

b) vaihtaa tietoja 48 n artiklassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksista;

c) pyrkii yhdenmukaistamaan 48 o artiklassa tarkoitettujen valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien soveltamista.

5. Valvontakollegion on tarvittaessa varmistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa.

6. EPV edistää ja seuraa osaltaan tässä artiklassa tarkoitettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen

a) toimivaltaisten viranomaisten väliset yhteistyömekanismit ja luonnokset järjestelyjen malleista 1 kohdan soveltamiseksi; ja

b) edellytykset valvontakollegioiden toiminnalle 2–6 kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

48 q artikla

Ilmoittaminen EPV:lle

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle

a) kaikki kolmannen maan sivuliikkeille myönnetyt toimiluvat ja niiden myöhemmät muutokset;

b) toimiluvan saaneiden kolmannen maan sivuliikkeiden kirjaamat varat ja velat yhteensä, sellaisina kuin ne on ilmoitettu määräajoin;

c) sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut kolmannen maan sivuliike kuuluu.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmannen maan sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia unionissa tämän osaston mukaisesti, ja ilmoittaa jäsenvaltiot, joissa niillä on toimilupa.

2 LUKU

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

48 r artikla

Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa

1. Unioni voi tehdä yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksia, jotka koskevat keinoja harjoittaa konsolidoitua valvontaa seuraaviin nähden:

a) laitokset, joiden emoyritysten pääkonttori on kolmannessa maassa;

b) kolmansissa maissa sijaitsevat laitokset, joiden emoyrityksenä olevalla laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöillä on pääkonttori unionissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla pyritään erityisesti varmistamaan, että

a) jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella sellaisesta unionissa sijaitsevasta laitoksesta, rahoitusalan holdingyhtiöstä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöstä, jonka tytäryritys on kolmannessa maassa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai jolla on näihin omistusyhteys;

b) kolmansien maiden valvontaviranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot, jotta ne voivat valvoa sellaisia emoyrityksiä, joilla on pääkonttori niiden alueella ja joiden tytäryritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai joilla on näihin omistusyhteys; ja

c) EPV:llä on mahdollisuus saada jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kolmansien maiden kansallisilta viranomaisilta saamat tiedot asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.

3. Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean avustuksella tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.

4. EPV avustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti komissiota tämän artiklan soveltamisessa.

(*) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).";

14) korvataan 53 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tällaiset henkilöt, tilintarkastajat tai asiantuntijat saavat ilmaista tehtävissään saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tiivistetysti tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä luottolaitoksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikos- tai verolainsäädännön alaan kuuluvien tapausten käsittelyä.”;

15) lisätään 56 artiklaan kohta seuraavasti:

”Edellä oleva 53 artiklan 1 kohta ja 54 artikla eivät estä toimivaltaisten viranomaisten ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa samassa jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä saa vaihtaa ainoastaan tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetulla tavalla tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella.”;

16) korvataan 65 ja 66 artikla seuraavasti:

”65 artikla

Hallinnolliset seuraamukset, uhkasakot ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisia seuraamuksia, uhkasakkoja ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevista säännöistä, joita sovelletaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja toimivaltaisen viranomaisen kyseisten säännösten tai kyseisen asetuksen perusteella antamien päätösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 64 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää rikosoikeudellisista seuraamuksista ja määrätä niitä. Hallinnollisten seuraamusten, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut velvoitteet koskevat laitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauksessa, jossa rikotaan kansallisia säännöksiä tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, asetusta (EU) N:o 575/2013 tai toimivaltaisen viranomaisen kyseisten säännösten taikka kyseisen asetuksen perusteella antamia päätöksiä, soveltaa hallinnollisia seuraamuksia, uhkasakkoja ja muita hallinnollisia toimenpiteitä ylimmän hallinto-elimen jäseniin, toimivaan johtoon, keskeisistä toiminnoista vastaaviin henkilöihin, tämän direktiivin 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin muihin henkilöstön jäseniin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, sekä muihin luonnollisiin henkilöihin, edellyttäen että he ovat vastuussa rikkomisesta kansallisen lainsäädännön nojalla.

3. Uhkasakkojen soveltaminen ei estä toimivaltaisia viranomaisia määräämästä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä samasta rikkomisesta.

4. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tietojenkokoamis- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Näihin valtuuksiin kuuluvat

a) valtuudet vaatia seuraavia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hoitaa tehtävänsä, mukaan lukien tiedot, jotka on toimitettava säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa ja niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa:

   i) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset;

   ii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt;

   iii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;

   iv) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet monialan holdingyhtiöt;

   v) edellä i–iv alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt;

   vi) kolmannet osapuolet, joille tämän alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitetut yhteisöt ovat ulkoistaneet toimintoja tai tehtäviä, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/2554 (*) V luvussa tarkoitetut tieto- ja viestintätekniikan palveluntarjoajana olevat kolmannet osapuolet;

b) valtuudet suorittaa kaikki tarvittavat tutkinnat, jotka koskevat a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä, jotka ovat sijoittautuneet asianomaiseen jäsenvaltioon tai jotka sijaitsevat kyseisessä jäsenvaltiossa, jos se on tarpeen toimivaltaisten viranomaisten tehtävien suorittamiseksi, mukaan lukien valtuudet

   i) vaatia toimittamaan asiakirjoja;

   ii) tarkastaa a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpito ja asiakirjat ja ottaa niistä jäljennöksiä tai otteita;

iii) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai näiden edustajilta tai henkilöstöltä;

iv) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi; ja

v) suorittaa unionin oikeudessa säädettyjä muita edellytyksiä noudattaen kaikki tarpeelliset tarkastukset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa ja muissa yrityksissä, jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan, jossa toimivaltainen viranomainen on konsolidointiryhmän valvoja edellyttäen, että asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ennalta; jos paikalla tehtävä tarkastus edellyttää kansallisen lainsäädännön nojalla oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei säädetä hallinnollisista seuraamuksista, tätä artiklaa voidaan soveltaa siten, että seuraamuksen käynnistää toimivaltainen viranomainen ja sen määrää oikeusviranomainen varmistaen samalla, että kyseiset oikeussuojakeinot ovat tehokkaita ja että niillä on vastaava vaikutus kuin toimivaltaisten viranomaisten määräämillä hallinnollisilla seuraamuksilla. Seuraamusten on joka tapauksessa oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on toimitettava tämän kohdan nojalla antamansa kansalliset säännökset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026 ja viipymättä niiden mahdolliset myöhemmät muutokset.

66 artikla

Toimilupavaatimusten ja olennaisten omistusosuuksien hankkimista tai niistä luopumista, varojen ja velkojen olennaisia siirtoja, sulautumisia tai jakautumisia koskevien vaatimusten rikkomisesta koituvat hallinnolliset seuraamukset, uhkasakot ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä määrätään hallinnollisista seuraamuksista, uhkasakoista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä ainakin seuraavissa tapauksissa:

a) toiminnan aloittaminen luottolaitoksena ilman ennakkolupaa tämän direktiivin 8 artiklan vastaisesti;

b) vähintään yhtä asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua toimintoa harjoittaa yhteisö, joka täyttää kyseisessä alakohdassa mainitun kynnysarvon, ja jolla ei ole luottolaitoksen toimilupaa, lukuun ottamatta yhteisöjä, jotka pyytävät vapautusta tämän direktiivin 8 a artiklan nojalla;

c) talletusten tai muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen yleisöltä ilman luottolaitoksen toimilupaa tämän direktiivin 9 artiklan vastaisesti;

d) arviointiajanjakson aikana tai toimivaltaisten viranomaisten kielteisestä kannasta huolimatta tämän direktiivin 22 artiklan vastaisesti tapahtuva suora tai välillinen huomattavan omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta tai suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden lisääminen siten, että osuus äänioikeuksista tai pääomasta saavuttaisi kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitetut raja-arvot tai ylittäisi ne, tai siten, että luottolaitoksesta tulisi hankkijan tytäryritys, kun tästä ei ilmoiteta kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaisille viranomaisille, josta hankkija pyrkii hankkimaan huomattavan omistusosuuden tai lisäämään sitä;

e) suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan huomattavan omistusosuuden luovuttaminen tai vähentäminen, jonka seurauksena osuus äänioikeuksista tai pääomasta alittaisi tämän direktiivin 25 artiklassa tarkoitetut raja-arvot tai luottolaitos lakkaisi olemasta huomattavan omistusosuuden luovuttavan oikeushenkilön tytäryritys, jos tästä ei kyseisen artiklan vastaisesti ilmoiteta kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille;

f) tämän direktiivin 21 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei hae hyväksyntää kyseisen artiklan vastaisesti tai rikkoo jotain muuta kyseisessä artiklassa säädettyä vaatimusta;

g) tämän direktiivin 27 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hankkijaehdokas ei kyseisen artiklan vastaisesti ilmoita asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle olennaisen omistusosuuden suorasta tai välillisestä hankkimisesta;

h) mikä tahansa tämän direktiivin 27 d artiklassa tarkoitetuista yhteisöistä ei ilmoita asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle sellaisen olennaisen omistusosuuden suorasta tai välillisestä luovuttamisesta, joka ylittää 15 prosenttia kyseisen yhteisön hyväksyttävästä pääomasta;

i) mikä tahansa tämän direktiivin 27 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista yhteisöistä toteuttaa varojen ja velkojen merkittävän siirron ilmoittamatta siitä toimivaltaisille viranomaisille kyseisen artiklan vastaisesti;

j) mikä tahansa tämän direktiivin 27 i artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista yhteisöistä toteuttaa sulautumisen tai jakautumisen kyseisen artiklan vastaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa, sisältyvät vähintään seuraavat:

a) hallinnolliset seuraamukset:

i) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen vuotuisesta kokonaisnettoliikevaihdosta;

ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset viiteen miljoonaan euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivänä heinäkuuta 2013;

iii) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatujen voittojen tai vältettyjen tappioiden määrä, jos kyseiset saadut voitot tai vältetyt tappiot voidaan määrittää;

b) uhkasakot:

i) kun on kyse oikeushenkilöstä, uhkasakot, jotka ovat enintään viisi prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta ja jotka oikeushenkilö on jatkuvan rikkomisen tapauksessa velvollinen maksamaan jokaiselta rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on taas varmistettu; uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi siitä päivästä, joka on vahvistettu toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä, jossa vaaditaan rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä;

ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, uhkasakot, jotka ovat enintään 50 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 9 päivänä heinäkuuta 2024, ja jotka luonnollinen henkilö on jatkuvan rikkomisen tapauksessa velvollinen maksamaan jokaiselta rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on taas varmistettu; uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi siitä päivästä, joka on vahvistettu toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä, jossa vaaditaan rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä;

c) muut hallinnolliset toimenpiteet:

i) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään rikkomisesta vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys ja rikkomisen luonne;

ii) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

iii) sen osakkeenomistajan tai niiden osakkeenomistajien äänioikeuksien pidättäminen, joiden katsotaan olevan vastuussa 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista;

iv) jollei 65 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, väliaikainen kielto, jolla ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään hoitamasta tehtäviä laitoksissa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat asettaa korkeamman enimmäismäärän uhkasakoille, joita sovelletaan rikkomisen osalta päiväkohtaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa uhkasakkoja viikko- tai kuukausikohtaisesti. Kyseisessä tapauksessa niiden uhkasakkojen enimmäismäärä, joita sovelletaan sinä viikoittaisena tai kuukausittaisena ajanjaksona, jona rikkominen tapahtuu, ei saa ylittää niiden uhkasakkojen enimmäismäärää, joita sovellettaisiin kyseisen alakohdan mukaisesti päiväkohtaisesti kyseisenä ajanjaksona.

Uhkasakkoja voidaan määrätä tiettynä päivänä, ja niiden soveltaminen voi alkaa jonakin myöhempänä päivänä.

3. Tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 (**) liitteiden III ja IV mukaisesti määritellysti seuraavien erien summa:

a) korkotuotot;

b) korkokulut;

c) vaadittaessa takaisin maksettavasta osakepääomasta aiheutuvat kulut;

d) osinkotuotot;

e) palkkiokulut;

f) palkkiotuotot;

g) voitot tai tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista, netto;

h) voitot tai tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti, netto;

i) voitot tai tappiot suojauslaskennasta, netto;

j) kurssierot (voitto tai tappio), netto;

k) muut liiketoiminnan tuotot;

l) muut liiketoiminnan kulut.

Tämän artiklan soveltamiseksi laskentaperusteena on käytettävä viimeisimpiä valvontaan liittyviä vuotuisia rahoitustietoja, jotka tuottavat nollaa suuremman indikaattorin. Jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun oikeushenkilöön ei sovelleta täytäntöönpanoasetusta (EU) 2021/451, asiaankuuluva vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto tai vastaavan tyyppiset tulot sovellettavan tilinpäätöskehyksen mukaisesti. Jos kyseinen yritys kuuluu ryhmään, asiaankuuluva vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen päiväkohtainen nettoliikevaihto on 3 kohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto jaettuna 365:llä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2554, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, finanssialan digitaalisesta häiriönsietokyvystä ja asetusten (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 909/2014 ja (EU) 2016/1011 muuttamisesta (EUVL L 333, 27.12.2022, s. 1).

(**) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/451, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta (EUVL L 97, 19.3.2021, s. 1).”;

17) muutetaan 67 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) laitoksella ei ole käytössä ohjaus- ja hallintajärjestelmiä ja sukupuolineutraaleja palkitsemisjärjestelmiä, joita toimivaltaiset viranomaiset edellyttävät 74 artiklan mukaisesti;”;

ii) kumotaan e, f ja i alakohta;

iii) korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) laitos ei pysty ylläpitämään pysyvän varainhankinnan vaatimusta asetuksen (EU) N:o 575/2013 413 tai 428 b artiklan vastaisesti tai sillä ei ole likvidejä varoja toistuvasti ja jatkuvasti mainitun asetuksen 412 artiklan vastaisesti;”;

iv) kumotaan k ja l alakohta;

v) lisätään alakohdat seuraavasti:

”r) laitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;

s) laitos tai luonnollinen henkilö toistuvasti ei noudata päätöstä, jonka toimivaltainen viranomainen on tehnyt niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti;

t) laitos ei noudata tämän direktiivin 92, 94 ja 95 artiklassa säädettyjä palkitsemisvaatimuksia;

u) laitos toimii ilman toimivaltaisen viranomaisen ennakkosuostumusta, jos tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa kansallisissa säännöksissä edellytetään, että laitos hankkii tällaisen ennakkoluvan, tai jos laitos on hankkinut tällaisen luvan virheellisten ilmoitusten perusteella taikka ei täytä ehtoja, joiden mukaisesti tällainen lupa on myönnetty;

v) laitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 toisessa osassa säädettyjä omiin varoihin liittyviä koostumusta, edellytyksiä, oikaisuja ja vähennyksiä koskevia vaatimuksia;

w) laitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 neljännessä osassa säädettyjä vaatimuksia, jotka koskevat sen asiakasta tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmää koskevia suuria asiakasriskejä;

x) laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa koskevia vaatimuksia, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 575/2013 seitsemännessä osassa säädettyjen poikkeusten soveltaminen;

y) laitos ei ilmoita tietoja tai antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklan 1–3 kohdassa sekä 430 a artiklassa tarkoitettujen tietojen osalta;

z) laitos ei noudata asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan III osaston 2 luvussa säädettyjä tiedonkeruuta ja ohjausta ja hallintaa koskevia vaatimuksia;

a a) laitos ei täytä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tai omien varojen vaatimusten laskentaa koskevia vaatimuksia tai ei ole ottanut käyttöön asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II–VI osastossa säädettyjä ohjaus- ja hallintajärjestelmiä;

a b) laitos ei täytä maksuvalmiusvaatimuksen tai pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa koskevia vaatimuksia, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan I ja IV osastossa ja delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61.";

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa, sisältyvät vähintään seuraavat:

a) hallinnolliset seuraamukset:

i) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen vuotuisesta kokonaisnettoliikevaihdosta;

ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset viiteen miljoonaan euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivänä heinäkuuta 2013;

iii) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatujen voittojen tai vältettyjen tappioiden määrät, jos kyseiset saadut voitot tai vältetyt tappiot voidaan määrittää;

b) uhkasakot:

i) jos kyseessä on oikeushenkilö, uhkasakot, jotka ovat enintään 5 prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta ja jotka oikeushenkilön on jatkuvan rikkomisen tapauksessa maksettava kultakin rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on palautettu; uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi siitä päivästä, joka on vahvistettu toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä, jossa vaaditaan rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä;

ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, uhkasakot, jotka ovat enintään 50 000 euroa, tai jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 9 päivänä heinäkuuta 2024, ja jotka luonnollinen henkilö on jatkuvan rikkomisen tapauksessa velvollinen maksamaan jokaiselta rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on taas varmistettu; uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi siitä päivästä, joka on vahvistettu toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä, jossa vaaditaan rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä;

c) muut hallinnolliset toimenpiteet:

i) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään rikkomisesta vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys ja rikkomisen luonne;

ii) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

iii) kun on kyse laitoksesta, 18 artiklan mukainen laitoksen toimiluvan peruuttaminen;

iv) jollei 65 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, väliaikainen kielto, jolla ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään hoitamasta tehtäviä laitoksissa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat asettaa korkeamman enimmäismäärän uhkasakoille, joita sovelletaan rikkomisen osalta päiväkohtaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa uhkasakkoja viikko- tai kuukausikohtaisesti. Kyseisessä tapauksessa niiden uhkasakkojen enimmäismäärä, joita sovelletaan sinä viikoittaisena tai kuukausittaisena ajanjaksona, jona rikkominen tapahtuu, ei saa ylittää niiden uhkasakkojen enimmäismäärää, joita sovellettaisiin kyseisen alakohdan mukaisesti päiväkohtaisesti kyseisenä ajanjaksona.

Uhkasakkoja voidaan määrätä tiettynä päivänä, ja niiden soveltaminen voi alkaa jonakin myöhempänä päivänä.";

c) lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteiden III ja IV mukaisesti määritellysti seuraavien erien summa:

a) korkotuotot;

b) korkokulut;

c) vaadittaessa takaisin maksettavasta osakepääomasta aiheutuvat kulut;

d) osinkotuotot;

e) palkkiotuotot;

f) palkkiokulut;

g) voitot tai tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista, netto;

h) voitot tai tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti, netto;

i) voitot tai tappiot suojauslaskennasta, netto;

j) kurssierot (voitto tai tappio), netto;

k) muut liiketoiminnan tuotot;

l) muut liiketoiminnan kulut.

Tämän artiklan soveltamiseksi laskentaperusteena on käytettävä uusimpia valvontaan liittyviä vuotuisia rahoitustietoja, jotka tuottavat nollaa suuremman indikaattorin. Jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun oikeushenkilöön ei sovelleta täytäntöönpanoasetusta (EU) 2021/451, asiaankuuluva vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto tai vastaavan tyyppiset tulot sovellettavan tilinpäätöskehyksen mukaisesti. Jos asianomainen yritys kuuluu ryhmään, asiaankuuluva vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen päivävaihto on 3 kohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto jaettuna 365:llä.";

18) korvataan 70 artikla seuraavasti:

"70 artikla

Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden tehokas soveltaminen ja toimivaltaisten viranomaisten seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien käyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määritettäessä hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan lukien tarvittaessa

a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;

b) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;

c) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, joka ilmenee muun muassa oikeushenkilön kokonaisliikevaihdosta tai luonnollisen henkilön vuosituloista;

d) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;

e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;

f) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;

g) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;

h) rikkomuksen mahdolliset systeemiset seuraukset;

i) rikosoikeudelliset seuraamukset, jotka on aiemmin määrätty samasta rikkomuksesta siitä vastuussa olevalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle.

2. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kyseiset seuraamukset ja toimenpiteet tuottavat tässä direktiivissä tavoitellut tulokset. Niiden on myös koordinoitava toimiaan, joilla estetään kasautuminen ja päällekkäisyys sovellettaessa hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä rajat ylittäviin tapauksiin.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä seuraamuksia samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka on vastuussa samasta teosta tai laiminlyönnistä sellaisten hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasaantuessa, jotka liittyvät samaan rikkomukseen. Tällaisen menettelyjen ja seuraamusten kasautumisen on kuitenkin oltava ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista, jotta voidaan pyrkiä erilaisiin ja toisiaan täydentäviin yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin.

4. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä asianmukaisia mekanismeja, joilla varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset ja oikeusviranomaiset saavat oikea-aikaisesti asianmukaiset tiedot, kun samaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vastaan käynnistetään hallinnollisia menettelyitä tai rikosoikeudellisia menettelyitä ja saman henkilön voidaan molemmissa menettelyissä katsoa olevan vastuussa samasta toiminnasta.

5. EPV toimittaa viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2029 komissiolle kertomuksen toimivaltaisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä hallinnollisten seuraamusten soveltamisen, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden yhteydessä. Lisäksi EPV arvioi hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa toimivaltaisten viranomaisten välillä olevia mahdollisia eroja tässä suhteessa. EPV arvioi erityisesti

a) toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön tasoa rajat ylittävissä tapauksissa tai hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasautumisen yhteydessä sovellettavien seuraamusten yhteydessä;

b) tietojenvaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä käsiteltäessä rajat ylittäviä tapauksia;

c) minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen kehittämiä parhaita käytäntöjä, joiden käyttöönotosta saattaisi olla hyötyä muille toimivaltaisille viranomaisille hallinnollisten seuraamusten, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden alalla;

d) tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten täytäntöönpanon tuloksellisuutta ja sen ja lähentymisen tasoa, mukaan lukien hallinnolliset seuraamukset, uhkasakot ja muut hallinnolliset toimenpiteet, jotka on määrätty luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden on määritetty olevan vastuussa rikkomisesta kansallisen lainsäädännön nojalla.”;

19) korvataan 73 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Laitoksilla on oltava käytössä vakaat, tehokkaat ja kattavat strategiat ja prosessit, joilla arvioidaan ja ylläpidetään jatkuvasti sisäisen pääoman määriä, tyyppejä ja jakautumista, joita ne pitävät riittävinä kattamaan niiden riskien luonteen ja tason, joille ne altistuvat tai saattavat altistua. Laitosten on nimenomaisesti otettava huomioon ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien kattaminen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.”;

20) korvataan 74 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksilla on oltava vankat ohjaus- ja hallintajärjestelmät, joihin kuuluu

a) selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty selkeästi, avoimesti ja johdonmukaisesti;

b) tehokkaat prosessit, joilla tunnistetaan, hallitaan, seurataan ja raportoidaan riskeistä, joille ne altistuvat tai saattavat altistua, mukaan lukien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

c) riittävät sisäisen valvonnan mekanismit, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenettelyt;

d) asetuksen (EU) 2022/2554 mukaisesti perustetut ja hallinnoidut verkko- ja tietojärjestelmät;

e) palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt, jotka ovat yhdenmukaisia hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä, myös ottaen huomioon laitosten riskinottohalu ympäristöön, yhteiskuntaa ja hallintotapaan liittyvien riskien suhteen.

Ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettujen palkitsemisjärjestelmien ja -käytäntöjen on oltava sukupuolineutraaleja.";

21) muutetaan 76 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin hyväksyy ja vähintään joka toinen vuosi uudelleenarvioi strategiat ja toimintalinjat, joilla otetaan käyttöön, hallitaan, seurataan ja lievennetään riskejä, joille laitos altistuu tai saattaa altistua, mukaan lukien riskit, joita laitoksen makroekonominen toimintaympäristö aiheuttaa suhteessa liiketoimintasyklin tilaan, sekä ne, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista.

Jäsenvaltiot voivat suhteellisuusperiaatteen huomioon ottaen antaa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten hallintoelinten uudelleenarvioida ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut strategiat ja toimintalinjat joka toinen vuosi.";

b) lisätään 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin laatii sellaisia erityisiä suunnitelmia ja seuraa niiden täytäntöönpanoa, jotka sisältävät määrällisiä tavoitteita ja prosesseja seuratakseen ja käsitelläkseen rahoitusriskejä, joita aiheutuu lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukaan lukien mukauttamisprosessista ja muutostrendeistä aiheutuvat riskit, jotka koskevat asiaankuuluvien unionin ja jäsenvaltioiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä tekijöitä koskevia sääntelytavoitteita ja säädöksiä, erityisesti tavoitetta ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta, sekä kolmansien maiden oikeudellisia ja sääntelytavoitteita, siltä osin kuin niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyvissä määrällisissä tavoitteissa ja prosesseissa, joilla puututaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviin riskeihin, on otettava huomioon ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta. Jos laitos julkistaa tietoja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvistä seikoista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU (*) mukaisesti, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen suunnitelmien on oltava johdonmukaisia kyseisen direktiivin 19 a tai 29 a artiklassa tarkoitettujen suunnitelmien kanssa, ja niihin on erityisesti sisällyttävä laitoksen liiketoimintamallia ja -strategiaa koskevia toimia, jotka ovat johdonmukaisia molemmissa suunnitelmissa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava toisen ja kolmannen alakohdan oikeasuhteinen soveltaminen pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ylimpiin hallintoelimiin ja ilmoitettava, millä aloilla vapautusta tai yksinkertaistettua menettelyä voidaan soveltaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).";

c) korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen ja riskikomitean, jos sellainen on perustettu, on määriteltävä sellaisten riskiä koskevien tietojen luonne, määrä, muoto ja säännöllisyys, jotka niiden tulee saada. Riskikomitean on moitteettomien palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen edistämiseksi tarkasteltava, otetaanko palkitsemisjärjestelmän tarjoamissa kannustimissa huomioon riskit, mukaan lukien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden vaikutuksista johtuvat riskit, pääoma, likviditeetti sekä voittojen todennäköisyys ja ajoitus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta palkitsemiskomitean tehtäviä.";

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on komission direktiivin 2006/73/EY (*) 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn suhteellisuusvaatimuksen mukaisesti huolehdittava siitä, että laitosten sisäisen valvonnan toiminnot ovat riippumattomia operatiivisista toiminnoista ja että niillä on riittävä toimivalta, painoarvo, resurssit ja yhteys ylimpään hallintoelimeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) sisäisen valvonnan toiminnoilla varmistetaan, että kaikki olennaiset riskit tunnistetaan, mitataan ja niistä raportoidaan asianmukaisesti;

b) sisäisen valvonnan toiminnoilla annetaan kattava kuva kaikista riskeistä, joille laitos altistuu;

c) riskienhallintatoiminnolla osallistutaan aktiivisesti laitoksen riskistrategian ja sen kaikkien olennaisten riskienhallintapäätösten valmisteluun, ja sillä valvotaan laitoksen riskistrategian tosiasiallista täytäntöönpanoa;

d) sisäisellä tarkastustoiminnolla suoritetaan laitoksen riskistrategian tosiasiallisen täytäntöönpanon riippumaton tarkastelu;

e) säännönmukaisuustoiminnolla arvioidaan ja lievennetään säännönmukaisuusriskiä ja varmistetaan, että laitoksen riskistrategiassa otetaan huomioon säännönmukaisuusriski ja että se otetaan asianmukaisesti huomioon kaikissa olennaisissa riskienhallintapäätöksissä.

(*) Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26).”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sisäisen valvonnan toiminnoilla on suora yhteys valvontatehtäväänsä hoitavaan ylimpään hallintoelimeen ja että ne voivat raportoida suoraan valvontatehtäväänsä hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle.

Tätä varten sisäisen valvonnan toimintojen on oltava riippumattomia hallintotoimintoaan hoitavista ylimmän hallintoelimen jäsenistä ja toimivasta johdosta, ja niiden on erityisesti voitava esittää huolenaiheita ja varoittaa valvontatehtäväänsä hoitavaa ylintä hallintoelintä tarvittaessa tai jos erityinen riskikehitys vaikuttaa tai voi vaikuttaa laitokseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisia ylimmän hallintoelimen velvollisuuksia.

Sisäisen valvonnan toimintojen johtajien on oltava riippumattomia ylempiä johtajia, joilla on erillinen vastuu riskienhallinnasta, säännönmukaisuudesta ja sisäisestä tarkastuksesta. Jos laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus eivät oikeuta nimittämään tiettyä henkilöä riskienhallintatoimintoa tai säännönmukaisuustoimintoa varten, toinen ylempi henkilö, joka hoitaa laitoksessa muita tehtäviä, voi huolehtia säännönmukaisuus- tai riskienhallintatoimintojen vastuualueista edellyttäen, että eturistiriitoja ei ole ja että riskienhallintatoiminnosta ja säännönmukaisuustoiminnosta vastaava henkilö

a) täyttää asianomaisilla eri aloilla tarvittavia tietoja, taitoja ja asiantuntemusta koskevat soveltuvuusperusteet ja -vaatimukset; ja

b) hänellä on riittävästi aikaa hoitaa molemmat valvontatoiminnot asianmukaisesti.

Sisäisen tarkastuksen toimintoa ei saa yhdistää mihinkään muuhun laitoksen liiketoiminta-alueeseen tai valvontatoimintoon.

Sisäisen valvonnan toimintojen johtajia ei saa erottaa ilman valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen ennakkohyväksyntää.”;

22) muutetaan 77 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten koko, sisäinen organisaatio sekä toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen kannustettava niitä kehittämään sisäisten markkinariskien arviointikykyään ja käyttämään enemmän sisäisiä malleja omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaupankäyntivaraston positioiden salkkujen osalta yhdessä sellaisten sisäisten mallien kanssa, joiden avulla lasketaan omien varojen vaatimukset

maksukyvyttömyysriskille, kun kyseisten laitosten maksukyvyttömyysriskiin liittyvät vastuut ovat absoluuttisesti mitattuna olennaisia ja niillä on suuri määrä olennaisia positioita kaupankäynnin kohteena olevissa eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan tai oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.

Tämä artikla ei vaikuta asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa vahvistettujen perusteiden täyttämiseen.";

b) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käsite "absoluuttisesti mitattuna olennaiset maksukyvyttömyysriskiin liittyvät vastuut" ja raja-arvot suurelle määrälle olennaisia vastapuolia ja positioita kaupankäynnin kohteena olevissa eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan tai oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.";

23) muutetaan 78 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Omien varojen vaatimusten laskemista koskevien menetelmien vertailu valvontatarkoituksiin";

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava kaikki seuraavat seikat:

a) laitokset, jotka saavat käyttää sisäisiä menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten laskemiseen, raportoivat laskelmiensa tulokset normisalkuissa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta;

b) laitokset, jotka käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädettyä vaihtoehtoista standardimenetelmää, raportoivat laskelmiensa tulokset normisalkuissa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta edellyttäen, että laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuvat liiketoiminta on vähintään 500 miljoonaa euroa kyseisen asetuksen 325 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;

c) laitokset, joilla on lupa käyttää sisäisiä menetelmiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 3 luvun nojalla, sekä asiaankuuluvat laitokset, jotka soveltavat standardimenetelmää kyseisen asetuksen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, raportoivat niiden menetelmiensä laskelmien tulokset, joita käytetään odotettavissa olevien luottotappioiden määrän määrittämiseen normisalkuissa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) laitokset laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavien kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;

ii) laitokset toteuttavat omaisuuserien ja taseen ulkopuolisten erien arvostamisen sekä omien varojensa määrittämisen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 24 artiklan 2 kohdan nojalla;

iii) laitokset toteuttavat omaisuuseriensä ja taseen ulkopuolisten eriensä arvostamisen noudattaen neuvoston direktiivin 86/635/ETY (*) mukaisia tilinpäätösstandardeja ja käyttävät samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavissa kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.

Laitosten on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laskelmien tulokset sekä selvitys niiden tuottamiseen käytetyistä menetelmistä ja EPV:n pyytämät laadulliset tiedot, joilla voidaan selittää kyseisten laskelmien vaikutus omien varojen vaatimuksiin. Kyseiset tulokset on toimitettava vähintään kerran vuodessa toimivaltaisille viranomaisille. EPV voi suorittaa valvontaan liittyvän arvioinnin joka toinen vuosi kunkin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menetelmän osalta sen jälkeen, kun kyseinen arviointi on suoritettu viisi kertaa kunkin yksittäisen menetelmän osalta.

(*) Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).";

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella seurattava tapauksen mukaan niiden riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten kirjoa, jotka koskevat normisalkussa olevia vastuita tai positioita ja jotka saadaan kyseisten laitosten menetelmiä käyttäen. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kyseisten menetelmien laatua vähintään yhtä usein kuin 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa EPV:n arvioinnissa kiinnittäen erityistä huomiota:”;

ii) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) menetelmiin, joiden osalta on erityisen suurta tai pientä vaihtelevuutta ja myös joiden osalta omien varojen vaatimukset on merkittävällä ja järjestelmällisellä tavalla arvioitu liian pieniksi.”;

iii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV laatii raportin toimivaltaisten viranomaisten avustamiseksi menettelyjen laadun arvioinnissa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.”;

d) korvataan 5 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden päätöksissä 4 kohdassa tarkoitettujen korjaustoimien asianmukaisuudesta noudatetaan periaatetta, että tällaisissa toimissa on säilytettävä tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvien menetelmien tavoitteet ja etteivät ne näin ollen:”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. EPV voi antaa suuntaviivoja ja suosituksia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti, jos se katsoo ne tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja arviointien perusteella tarpeellisiksi, jotta voidaan parantaa valvontakäytäntöjä tai laitosten käytäntöjä valvontatarkoituksiin tehdyn vertailun soveltamisalaan kuuluvien menetelmien osalta.”;

f) muutetaan 8 kohta seuraavasti:

i) lisätään ensimmäiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”c) luettelo 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista asiaankuuluvista laitoksista.”;

ii) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Edellä olevaa c alakohtaa sovellettaessa EPV ottaa asiaankuuluvien laitosten luetteloa määrittäessään huomioon suhteellisuusnäkökohdat.”;

24) lisätään 79 artiklaan alakohta seuraavasti:

”e) laitokset tekevät ennakkoarvioinnin kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuista, jotka ne aikovat ottaa, sekä siitä, ovatko olemassa olevat prosessit ja menettelyt riittäviä vastapuoliriskin hallitsemiseksi ja raportoivat kyseisistä arvioinneista toimivaltaiselle viranomaiselleen.”;

25) korvataan 81 artikla seuraavasti:

”81 artikla

Keskittymäriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että jokaiseen yksittäiseen vastapuoleen, mukaan lukien keskusvastapuolet, toisiinsa yhteydessä olevat vastapuolten ryhmät ja saman talouden alan ja maantieteellisen alueen vastapuolet, kohdistuvista vastuista aiheutuvaa keskittymäriskiä taikka samasta toiminnasta tai hyödykkeestä tai luottoriskien vähentämismenetelmien soveltamisesta, mukaan lukien erityisesti suuriin välillisiin luottovastuisiin, kuten yksittäisen vakuuden antajaan, liittyvät riskit, aiheutuvaa keskittymäriskiä hallitaan ja valvotaan myös kirjallisesti laadittuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen. Sellaisten kryptovarojen osalta, joilla ei ole tunnistettavissa olevaa liikkeeseenlaskijaa, keskittymäriski on katsottava samanlaiset piirteet omaaviin kryptovaroihin liittyvien vastuiden suhteen.”;

26) lisätään 83 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset tekevät ennakkoarvioinnin kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuista, jotka ne aikovat ottaa, ja siitä, ovatko olemassa olevat prosessit ja menettelyt riittäviä markkinariskin hallitsemiseksi, ja raportoivat kyseisistä arvioinneista toimivaltaiselle viranomaiselleen.”;

27) korvataan 85 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikkoja ja menettelyjä, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien ulkoistamisjärjestelyistä sekä suorista ja välillisistä kryptovaroihin liittyvistä vastuista ja kryptovarapalvelujen tarjoajiin liittyvistä vastuista aiheutuvat riskit, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä toimintapolitiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa.”;

28) lisätään artikla seuraavasti:

”87 a artikla

Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitoksilla on osana hallintajärjestelmiään, mukaan lukien 74 artiklan 1 kohdassa edellytetty riskienhallintakehys, vankat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitoksen liiketoimintamalliin ja sen toiminnan laajuuteen liittyvien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien laajuuteen, luonteeseen ja monimutkaisuuteen, ja niissä on otettava huomioon lyhyen ja keskipitkän aikavälin sekä pitkän aikavälin vähintään kymmenen vuoden horisontti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset testaavat kykyään kestää ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden pitkän aikavälin kielteisiä vaikutuksia sekä perusskenaariossa että epäsuotuisissa skenaarioissa tietyn ajan kuluessa alkaen ilmastoon liittyvistä tekijöistä. Testattaessa tällaista kykyä toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset sisällyttävät siihen useita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä skenaarioita, joissa otetaan huomioon ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvien muutosten ja niihin liittyvien julkisten politiikkojen mahdolliset vaikutukset pitkän aikavälin liiketoimintaolosuhteisiin. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset käyttävät häiriönsietokyvyn testausprosessissa uskottavia skenaarioita, jotka perustuvat kansainvälisten järjestöjen laatimiin skenaarioihin.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava ja seurattava laitosten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien strategioiden sekä riskinhallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavat suunnitelmat, joihin sisältyy määrällisiä tavoitteita ja prosesseja lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä aiheutuvien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskien seuraamiseksi ja käsittelemiseksi. Kyseisessä arvioinnissa on otettava huomioon laitosten kestävyyteen liittyvä tuotetarjonta, niiden siirtymärahoituspolitiikka, asiaan liittyvät lainojen alullepanopolitiikat sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tavoitteet ja rajoitukset. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kyseisten suunnitelmien vankkuutta osana vakavaraisuuden arviointiprosessia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa tehdä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin osalta yhteistyötä ilmastonmuutoksesta ja ympäristövalvonnasta vastaavien viranomaisten tai julkisten elinten kanssa.

5. EPV antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita seuraavista:

a) vähimmäisstandardit ja vertailumenetelmät ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten;

b) sellaisten 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavien suunnitelmien sisältö, joihin on sisällyttävä erityiset aikataulut ja mitattavissa olevat välitavoitteet ja tavoitteet, jotta voidaan seurata ja käsitellä rahoitusriskejä, joita aiheutuu ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukaan lukien mukauttamisprosessista ja muutostrendeistä aiheutuvat riskit, jotka koskevat asiaankuuluvien unionin ja jäsenvaltioiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä tekijöitä koskevia sääntelytavoitteita ja säädöksiä, erityisesti tavoitetta ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta sekä kolmansien maiden oikeudellisia ja sääntelytavoitteita, siltä osin kuin niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta;

c) laadulliset ja määrälliset perusteet arvioitaessa ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien vaikutusta laitosten riskiprofiiliin ja vakavaraisuuteen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

d) perusteet 3 kohdassa tarkoitettujen skenaarioiden asettamiselle, mukaan lukien kussakin skenaariossa käytettävät parametrit ja oletukset, erityiset riskit ja aikahorisontit.

Direktiivin 2013/34/EU 19 a tai 29 a artiklassa tarkoitettujen suunnitelmien tai muiden asianomaisten tiedonanto- ja huolellisuusvelvoitekehysten sisällössä julkistettuihin menetelmiin ja oletuksiin pohjautuvien tavoitteiden, sitoumusten ja strategisten päätösten on tarvittaessa oltava johdonmukaisia tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen perusteiden, menetelmien ja tavoitteiden sekä kyseisiin suunnitelmiin sisältyvien oletusten ja sitoumusten kanssa.

EPV päivittää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ohjeet säännöllisesti ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien mittaamisessa ja hallinnassa saavutetun edistymisen sekä kestävyyttä koskevien unionin sääntelytavoitteiden kehityksen huomioon ottamiseksi.";

29) muutetaan 88 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohta seuraavasti:

"e) laitoksen valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen puheenjohtaja ei saa hoitaa samanaikaisesti saman laitoksen pääjohtajan tehtäviä.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset laativat, pitävät yllä ja päivittävät yksittäisiä lausuntoja, joissa esitetään hallintotoimintoaan hoitavan ylimmän hallintoelimen kaikkien jäsenten, toimivan johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden tehtävät ja velvollisuudet sekä kartoitetaan tehtävät, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot raportointisuhteista, vastuualueista ja 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin hallintajärjestelmiin kuuluvista henkilöistä ja heidän tehtävistään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ylimmän hallintoelimen yhteistä kokonaisvastuuta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvollisuuksia koskevat yksittäiset lausunnot ja velvollisuuksien kartoitus ovat aina saatavilla ja toimitetaan pyynnöstä hyvissä ajoin toimivaltaisille viranomaisille, mukaan lukien 8 artiklassa säädetyn toimiluvan saamiseksi.";

30) korvataan 91 artikla seuraavasti:

"91 artikla

Ylin hallintoelin ja soveltuvuusarviointi

1. Laitokset sekä rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joille on myönnetty hyväksyntä tämän direktiivin 21 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, jäljempänä "yhteisöt", ovat ensisijaisesti vastuussa sen varmistamisesta, että ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat aina riittävän hyvämaineisia, toimivat rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, että heillä on tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus ja että he täyttävät tämän artiklan 2–6 kohdassa vahvistetut vaatimukset, lukuun ottamatta direktiivin 2014/59/EU 29 artiklan 1 kohdan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten nimeämiä väliaikaisia hallinnonhoitajia ja kyseisen direktiivin 35 artiklan 1 kohdan mukaisia kriisinratkaisuviranomaisten nimeämiä erityisjohtajia. Se, että henkilöä ei ole tuomittu rikoksesta ja että häntä vastaan ei ole meneillään syytetoimia, ei sinänsä riitä täyttämään vaatimusta hyvämaineisuudesta ja rehellisestä ja lahjomattomasta toiminnasta.

1 a. Yhteisöjen on varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenet täyttävät kaikkina aikoina 2–6 kohdassa vahvistetut perusteet ja vaatimukset, ja niiden on arvioitava ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuutta, ottaen huomioon valvontaodotukset, ennen kuin he aloittavat tehtävässään ja määräajoin, sovellettavissa laeissa ja asetuksissa, ohjeissa ja sisäisissä soveltuvuutta koskevissa toimintatavoissa vahvistetun mukaisesti.

Jos ylimmän hallintoelimen jäsenten enemmistö on kuitenkin korvattava samanaikaisesti vasta nimitetyillä jäsenillä ja ensimmäisen alakohdan soveltaminen johtaisi tilanteeseen, jossa tehtävänsä jättävät jäsenet suorittaisivat uusien jäsenten soveltuvuusarvioinnin, jäsenvaltiot voivat sallia arvioinnin tekemisen sen jälkeen, kun vasta nimitetyt jäsenet ovat aloittaneet tehtävässään. Toimittaessaan hakemuksen toimivaltaiselle viranomaiselle 1 f kohdan mukaisesti yhteisön on myös vahvistettava kyseisten edellytysten täyttyminen.

1 b. Jos yhteisöt toteavat 1 a kohdassa tarkoitetun sisäisen soveltuvuusarvioinnin perusteella, että asianomainen jäsen tai mahdollinen jäsen ei täytä 1 kohdassa vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia, yhteisöjen on

a) varmistettava, että asianomainen mahdollinen jäsen ei ota vastaan kyseistä tehtävää, jos kyseinen arviointi on saatettu päätökseen, ennen kuin mahdollinen jäsen aloittaa kyseisessä tehtävässä;

b) poistettava tällainen jäsen ylimmästä hallintoelimestä kohtuullisessa ajassa; tai

c) toteutettava kohtuullisessa ajassa tarvittavat lisätoimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällainen jäsen soveltuu tai tulee soveltuvaksi kyseiseen tehtävään.

1 c. Yhteisöjen on varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuutta koskevat tiedot pysyvät ajan tasalla. Yhteisöjen on pyynnöstä toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle toimivaltaisen viranomaisen määrittämin keinoin.

1 d. Jäsenvaltioiden on vähintään varmistettava, että toimivaltainen viranomainen saa seuraavien yhteisöjen osalta soveltuvuutta koskevan hakemuksen ilman aiheetonta viivytystä ja heti, kun selvänä aikomuksena on nimittää hallintotoimintoaan hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsen tai valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen puheenjohtaja, ja joka tapauksessa viimeistään 30 työpäivää ennen kuin mahdolliset jäsenet aloittavat tehtävässään:

a) EU:ssa emoyrityksenä toimivat laitokset, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi;

b) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat laitokset, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi, paitsi jos ne ovat sidoksissa keskuselimeen;

c) keskuselimet, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi tai jotka valvovat niihin sidoksissa olevia suuria laitoksia;

d) sellaiset unionissa toimivat erilliset laitokset, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi;

e) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 147 alakohdassa määritellyt suuret tytäryritykset;

f) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt ja EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joiden ryhmään kuuluu suuria laitoksia, lukuun ottamatta niitä, jotka kuuluvat tämän direktiivin 21 a artiklan 4 kohdan soveltamisalaan.

1 e. Edellä 1 d kohdassa tarkoitettuun soveltuvuutta koskevaan hakemukseen on liitettävä

a) soveltuvuutta koskeva kyselylomake ja ansioluettelo;

b) 1 a kohdassa tarkoitettu sisäinen soveltuvuusarviointi, paitsi jos sovelletaan kyseisen kohdan toista alakohtaa;

c) rikosrekisterit heti niiden tultua saataville;

d) muut kansallisessa lainsäädännössä vaaditut asiakirjat heti niiden tultua saataville;

e) kaikki muut toimivaltaisen viranomaisen luettelemat asiakirjat heti niiden tultua saataville; ja

f) nimittämispäivä ja päivä, jona tehtävät tosiasiallisesti aloitetaan.

Yhteisöjen on toimitettava soveltuvuutta koskeva hakemus ja siihen liitetyt asiakirjat toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen toimivaltaisen viranomaisen määrittämin keinoin.

Jos toimivaltaisella viranomaisella ei ole riittävästi tietoja soveltuvuusarvioinnin suorittamiseksi tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen tietojen perusteella, se voi vaatia, että mahdollinen jäsen ei aloita tehtävässä ennen vaadittujen tietojen toimittamista, jollei toimivaltainen viranomainen katso, että tällaisia tietoja ei ole mahdollista toimittaa.

Jos toimivaltaisella viranomaisella on epäilyksiä siitä, täyttääkö mahdollinen jäsen tämän artiklan 2–6 kohdassa vahvistetut perusteet ja vaatimukset, sen on aloitettava laitoksen kanssa tehostettu vuoropuhelu havaittuihin huolenaiheisiin puuttumiseksi, jotta voidaan varmistaa, että mahdollinen jäsen soveltuu tehtävään tai tulee soveltuvaksi tehtävän aloittaessaan.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään, miten tehostettu vuoropuhelu soveltuvuutta koskevien huolenaiheiden ratkaisemiseksi on toteutettava.

1 f. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, täyttävätkö ylimmän hallintoelimen jäsenet kaikkina aikoina 2–6 kohdassa vahvistetut perusteet ja vaatimukset. Yhteisöjen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tämän määrittämin keinoin soveltuvuutta koskeva hakemus ja muut tiedot, jotka ovat tarpeen yhteisöjen ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden arvioimiseksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää lisätietoja tai -asiakirjoja, mukaan lukien haastattelut tai kuulemiset.

1 g. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tarkistettava, täyttyvätkö tämän artiklan 2–6 kohdassa vahvistetut perusteet ja vaatimukset edelleen, jos on perusteltua syytä epäillä, että kyseisen yhteisön yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että näiden riski on kasvanut.

1 h. Jos ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät kaikkina aikoina täytä 2–6 kohdassa vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet

a) ennakkoarvioinnin tapauksessa estää tällaisia jäseniä olemasta osa ylintä hallintoelintä tai poistaa heidät ylimmästä hallintoelimestä;

b) jälkiarvioinnin tapauksessa poistaa tällaiset jäsenet ylimmästä hallintoelimestä; tai

c) vaatia asianomaisia yhteisöjä toteuttamaan tarvittavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaiset jäsenet soveltuvat tai tulevat soveltuviksi kyseiseen tehtävään.

Heti kun tietoon tulee uusia tosiseikkoja tai muita olosuhteita, jotka voisivat vaikuttaa ylimmän hallintoelimen jäsenen soveltuvuuteen, yhteisöjen arvioitava uudelleen kyseisten jäsenten soveltuvuutta ja ilmoitettava asiasta ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos toimivaltainen viranomainen saa tietoonsa, että ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuutta koskevat merkitykselliset tiedot ovat muuttuneet ja että tällainen muutos voisi vaikuttaa asianomaisten jäsenten soveltuvuuteen, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleen heidän soveltuvuutensa.

Toimivaltaisia viranomaisia ei vaadita arvioimaan uudelleen ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuutta heidän toimeksiantonsa uusimisen yhteydessä, paitsi jos toimivaltaisten viranomaisten tiedossa olevat merkitykselliset tiedot ovat muuttuneet ja jos tällainen muutos voisi vaikuttaa asianomaisen jäsenen soveltuvuuteen.

1 i. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvästä valvonnasta vastaavaa viranomaista tutustumaan tarkastustensa yhteydessä ja riskialttiuden perusteella ylimmän hallintoelimen jäseniä koskeviin merkityksellisiin tietoihin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää pääsyä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2024/1620 (*) tarkoitettuun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan keskustietokantaan. Kyseisellä asetuksella perustettu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomainen, jäljempänä ”rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomainen”, päättää myönnetäänkö tällainen pääsy.

1 j. Ainakin silloin, kun ylimmän hallintoelimen jäseniä ollaan nimittämässä johonkin tehtävään 1 d kohdassa tarkoitetuissa yhteisöissä, toimivaltaisten viranomaisten on harkittava asianmukaisesti enimmäisajan asettamista soveltuvuusarvioinnin tekemiselle. Kyseistä enimmäisaikaa voidaan tarvittaessa pidentää.

2. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen yhteisöissä.

2 a. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on oltava hyvämaineinen sekä toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti arvioida ja kyseenalaistaa ylimmän hallintoelimen päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti johdon päätöksentekoa. Pysyvästi keskuslaitokseen sidoksissa olevan luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenyys ei sinänsä estä toimimasta riippumattomasti.

2 b. Ylimmällä hallintoelimellä on oltava riittävä kollektiivinen tietämys, taidot ja kokemus, jotta se pystyy ymmärtämään yhteisön toimintaa ja siihen liittyviä riskejä sekä sen aiheuttamia vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ottaen huomioon ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät. Ylimmän hallintoelimen koostumuksen on myös oltava riittävän monipuolinen, jotta se edustaa kokonaisuudessaan riittävän laaja-alaista kokemusta.

3. Ylimmän hallintoelimen jäsenen samanaikaisesti hoitamien johtotehtävien lukumäärässä on otettava huomioon yksilölliset olosuhteet sekä yhteisön toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa ylimmän hallintoelimen jäsenet edustavat jäsenvaltion etuja, sellaisen yhteisön ylimmän hallintoelimen jäsenet, jotka ovat kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittäviä, eivät saa hoitaa 1 päivästä heinäkuuta 2014 alkaen samanaikaisesti enempää kuin yhtä seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä:

a) yhden liikkeenjohtoon osallistuvan johtajan ja kahden liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävän yhdistelmä;

b) neljän liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävät.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa seuraavat lasketaan yhdeksi johtajan tehtäväksi:

a) saman konsernin sisällä hoidettavat liikkeenjohtoon osallistuvan tai osallistumattoman johtajan tehtävät;

b) liikkeenjohtoon osallistuvan tai osallistumattoman johtajan tehtävät, jotka hoidetaan jommassakummassa seuraavista:

   i) yhteisöissä, jotka ovat saman laitosten suojajärjestelmän jäseniä edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, tai yhteisöissä, joissa samalla laitosten suojajärjestelmällä on huomattava omistusosuus;

   ii) yrityksissä, mukaan lukien muut kuin finanssialan yhteisöt, joissa yhteisöllä on huomattava omistusosuus.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa konsernilla tarkoitetaan ryhmää, johon kuuluvat yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa kuvaillulla tavalla tai sellaisten yritysten ryhmää, jotka ovat saman rahoitusalan holdingyhtiön tai saman rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiä.

5. Johtotehtäviä organisaatioissa, joiden tavoitteet eivät ole pääasiallisesti kaupallisia, ei oteta lukuun 3 kohtaa sovellettaessa.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ylimmän hallintoelimen jäsenille luvan hoitaa lisäksi yhtä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtotehtävää.

7. Yhteisöjen on osoitettava riittävät henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten perehdyttämiseen ja koulutukseen, mukaan lukien koulutus ja perehdytys, joka koskee ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskejä ja vaikutuksia sekä tieto- ja viestintätekniikkaan liittyviä riskejä, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 52 c alakohdassa.

8. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava yhteisöjä ja niiden nimityskomiteoita, jos niitä on perustettu, ottamaan huomioon laaja-alaiset ominaisuudet ja taidot ylimmän hallintoelimen jäseniä rekrytoitaessa sekä edistämään oikeassa suhteessa monipuolisuutta ja sukupuolten tasapuolista edustusta ylimmässä hallintoelimessä. Tätä varten yhteisöjen on otettava käyttöön toimintaperiaatteet, joilla edistetään monipuolisuutta ylimmässä hallintoelimessä.

9. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 435 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti julkistetut tiedot ja käytettävä kyseisiä tietoja monipuolisuutta koskevien käytäntöjen vertailuun. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseiset tiedot EPV:lle. EPV käyttää kyseisiä tietoja monipuolisuutta edistävien käytäntöjen vertailuun unionin tasolla.

10. Tämän artiklan ja 91 a artiklan soveltamiseksi EPV laatii tämän artiklan 1 d kohdassa luetelluille yhteisöille teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään toimivaltaisille viranomaisille tämän artiklan 1 f kohdassa ja 91 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetun soveltuvuusarvioinnin suorittamista varten toimitettavan soveltuvuutta koskevan kyselylomakkeen, ansioluetteloiden ja sisäisen soveltuvuusarvioinnin vähimmäissisältö.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muille kuin tämän artiklan 1 d kohdassa tarkoitetuille yhteisöille laaditaan asianmukaiset standardit.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

11. EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita seuraavista:

a) se, mikä on riittävä aika, jonka ylimmän hallintoelimen jäsen yksilölliset olosuhteet ja yhteisön toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen tarvitsee tehtäviensä hoitamiseen;

b) se, mitä ovat 2 a kohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen jäsenen hyvämaineisuus, rehellisyys, lahjomattomuus ja riippumattomuus;

c) se, mitä ovat 2 b kohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen riittävä tietämys, taidot ja kokemus;

d) se, mitä ovat 7 kohdassa tarkoitetut riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen;

e) se, mitä tarkoittaa 8 kohdassa tarkoitettu monipuolisuus, joka on otettava huomioon valittaessa ylimmän hallintoelimen jäseniä;

f) perusteet sen määrittämiseksi, onko perusteltua syytä epäillä, että jonkin yhteisön yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että näiden riski on kasvanut.

EPV tekee ensimmäisen alakohdan f alakohdan soveltamiseksi tiivistä yhteistyötä ESMAn ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaisen kanssa.

12. EPV tarkastelee tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa 1 d–1 j kohdan soveltamista ja niiden tehokkuutta sen varmistamisessa, että sopivuutta ja luotettavuutta koskeva kehys on tarkoituksenmukainen ottaen huomioon suhteellisuusperiaate, ja laatii asiasta kertomuksen 31 päivään joulukuuta 2029 mennessä. EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi kyseisen kertomuksen perusteella tehdä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

13. Tämän artiklan ja 91 a artiklan soveltaminen ei rajoita työntekijöiden edustusta ylimmässä hallintoelimessä koskevien jäsenvaltioiden säännösten soveltamista.

14. Tämän artiklan ja 91 a artiklan soveltaminen ei rajoita sellaisten jäsenvaltioiden säännösten soveltamista, jotka koskevat vaaleilla valittujen alueellisten tai paikallisten elinten tekemiä valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsenten nimityksiä tai nimityksiä, joissa ylimmällä hallintoelimellä ei ole toimivaltaa jäsentensä valinta- ja nimitysprosessissa. Kyseisissä tapauksissa on toteutettava asianmukaiset suojatoimenpiteet kyseisten ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden varmistamiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1620, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaisen perustamisesta ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).";

31) lisätään artikla seuraavasti:

"91 a artikla

Keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ja soveltuvuusarviointi

1. Edellä 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla yhteisöillä on ensisijainen vastuu sen varmistamisesta, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat kaikkina aikoina riittävän hyvämaineisia, toimivat rehellisesti ja luotettavasti ja että heillä on riittävä tietämys, taidot ja kokemus tehtäviensä suorittamiseksi. Se, että henkilöä ei ole tuomittu rikoksesta ja että häntä vastaan ei ole meneillään syytetoimia, ei sinänsä riitä täyttämään vaatimusta hyvämaineisuudesta ja rehellisestä ja lahjomattomasta toiminnasta.

2. Yhteisöjen on varmistettava, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt täyttävät kaikkina aikoina 1 kohdassa vahvistetut perusteet ja vaatimukset, ja niiden on arvioitava keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuutta, ennen kuin he aloittavat tehtävissään ja määräajoin, ottaen huomioon sovellettavien lakien ja asetusten, ohjeiden ja sisäisten soveltuvuutta koskevien toimintatapojenmukaiset valvontaodotukset.

3. Jos yhteisöt toteavat 2 kohdassa tarkoitetun sisäisen soveltuvuusarvioinnin perusteella, että henkilö ei täytä 1 kohdassa vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia, yhteisöjen on

a) oltava nimittämättä kyseistä henkilöä keskeisistä toiminnoista vastaavaksi henkilöksi, jos kyseinen arviointi on saatettu päätökseen, ennen kuin henkilö aloittaa tehtävässä;

b) poistettava kyseinen henkilö keskeisistä toiminnoista vastaavan henkilön tehtävästä kohtuullisessa ajassa; tai

c) toteutettava kohtuullisessa ajassa tarvittavat lisätoimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällainen henkilö soveltuu tai tulee soveltuvaksi kyseiseen tehtävään.

Yhteisöjen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet keskeisistä toiminnoista vastaavan henkilön tehtävän asianmukaisen hoidon varmistamiseksi, mukaan lukien keskeisistä toiminnoista vastaavan henkilön korvaaminen, jos kyseinen henkilö ei enää täytä soveltuvuusperusteita ja -vaatimuksia.

4. Yhteisöjen on varmistettava, että keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuutta koskevat tiedot pysyvät ajan tasalla. Yhteisöjen on pyynnöstä toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen toimivaltaisen viranomaisen määrittämin keinoin.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, että sisäisen valvonnan toimintojen johtajat ja talousjohtaja täyttävät kaikkina aikoina 1 kohdassa vahvistetut perusteet ja vaatimukset, jos kyseiset johtajat nimitetään vähintään seuraavien yhteisöjen tehtäviin:

a) EU:ssa emoyrityksenä toimivat laitokset, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi;

b) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat laitokset, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi; paitsi jos ne ovat sidoksissa keskuselimeen;

c) keskuselimet, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi tai jotka valvovat niihin sidoksissa olevia suuria laitoksia;

d) sellaiset unionissa toimivat erilliset laitokset, jotka katsotaan suuriksi laitoksiksi;

e) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 147 alakohdassa määritellyt suuret tytäryritykset;

f) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt ja EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joiden ryhmään kuuluu suuria laitoksia, lukuun ottamatta niitä, jotka kuuluvat tämän direktiivin 21 a artiklan 4 kohdan soveltamisalaan.

6. Jos sisäisen valvonnan toimintojen johtajat ja talousjohtaja eivät kaikkina aikoina täytä 1 kohdassa vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet

a) ennakkoarvioinnin tapauksessa estää tällaisia johtajia aloittamasta tehtävässä tai poistaa heidät tehtävästä;

b) jälkiarvioinnin tapauksessa poistaa tällaiset johtajat tehtävästä tai vaatia yhteisöä poistamaan heidät tehtävästä;

c) vaatia asianomaisia yhteisöjä toteuttamaan asianmukaisia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaiset johtajat soveltuvat tai tulevat soveltuviksi kyseiseen tehtävään.

Heti kun tietoon tulee uusia tosiseikkoja tai muita olosuhteita, jotka voisivat vaikuttaa sisäisen valvonnan toimintojen johtajien ja talousjohtajan soveltuvuuteen, 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen arvioitava uudelleen kyseisten johtajien soveltuvuutta ja ilmoitettava asiasta ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos toimivaltainen viranomainen saa tietoonsa, että sisäisen valvonnan toimintojen johtajien ja talousjohtajan soveltuvuutta koskevat merkitykselliset tiedot ovat muuttuneet ja että tällainen muutos voisi vaikuttaa asianomaisten johtajien soveltuvuuteen, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleen heidän soveltuvuutensa.

Toimivaltaisia viranomaisia ei vaadita arvioimaan uudelleen tällaisten johtajien soveltuvuutta heidän sopimuksensa uusimisen tai jatkamisen yhteydessä, paitsi jos toimivaltaisten viranomaisten tiedossa olevat merkitykselliset tiedot ovat muuttuneet ja jos tällainen muutos voisi vaikuttaa kyseisten johtajien soveltuvuuteen.

Ainakin silloin, kun kyseisiä sisäisen valvonnan toimintojen johtajia ja kyseistä talousjohtajaa ollaan nimittämässä tehtäviin 5 kohdassa tarkoitetuissa yhteisöissä, toimivaltaisten viranomaisten on harkittava asianmukaisesti enimmäisajan asettamista soveltuvuusarvioinnin tekemiselle. Kyseistä enimmäisaikaa voidaan tarvittaessa pidentää.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvästä valvonnasta vastaavaa viranomaista tutustumaan tarkastustensa yhteydessä ja riskialttiuden perusteella sisäisen valvonnan toimintojen johtajia ja talousjohtajaa koskeviin asiaankuuluviin tietoihin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää pääsyä asetuksessa (EU) 2024/1620 tarkoitettuun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan keskustietokantaan. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomainen päättää, myönnetäänkö tällainen pääsy.

8. EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita seuraavista:

a) 1 kohdassa tarkoitetut riittävän hyvämaineisuuden, rehellisyyden ja luotettavuuden käsitteet;

b) 1 kohdassa tarkoitetut riittävän tietämyksen, taitojen ja kokemuksen käsitteet;

c) perusteet sen määrittämiseksi, onko perusteltua syytä epäillä, että jonkin yhteisön yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että näiden riski on kasvanut.

EPV tekee ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi tiivistä yhteistyötä ESMAn ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaisen kanssa.”;

32) muutetaan 92 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan e ja f alakohta seuraavasti:

”e) sisäisen valvonnan toiminnoissa työskentelevä henkilöstö on riippumaton valvonnassaan olevista liiketoimintayksiköistä, sillä on asianmukainen toimivalta ja sen palkitseminen perustuu sen tehtäviin liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen riippumatta siitä, millainen on sen valvonnassa olevien liiketoiminta-alueiden tulos;

f) 95 artiklassa tarkoitettu palkitsemiskomitea tai, jos tällaista komiteaa ei ole perustettu, valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin valvoo suoraan sisäisen valvonnan toiminnoista vastaavien johtajien palkitsemista;”;

b) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) henkilöstön jäsenet, jotka ovat johtovastuussa laitoksen sisäisen valvonnan toiminnoista tai olennaisista liiketoimintayksiköistä;”;

33) muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jos kyseessä on suoritusperusteinen palkitseminen, sen kokonaismäärä perustuu kokonaisarvioon asianomaisen henkilön ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta ja laitoksen kokonaistuloksesta, ja kun arvioidaan yksittäistä suoritusta, otetaan huomioon taloudelliset ja muut perusteet, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu riskien käsittely;”;

b) korvataan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) johdon tehtävät ja sisäisen valvonnan toiminnot;”;

c) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laitos, joka ei ole suuri laitos ja jonka varojen arvo on keskimäärin ja yksilöllisesti tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti enintään 5 miljardia euroa kuluvaa tilikautta välittömästi edeltävän neljän vuoden aikana;”;

34) korvataan 97 artiklan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointia suorittaessaan toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava suhteellisuusperiaatetta 143 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla julkistettujen kriteerien mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi laitoksen vakavaraisuuden arvioinnin suorittamiseksi erityisesti tarkastella, täyttyvätkö kaikki seuraavat edellytykset:

a) laitos ei ole G-SII-laitos, EU:n ulkopuolinen G-SII-laitos eikä asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukainen G-SII-yhteisö;

b) laitosta ei ole määritetty muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi (”O-SII-laitokset”) tämän direktiivin 131 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti;

c) laitos on osa konsernia, jossa emoyrityksenä toimiva laitos ja suurin osa tytäryrityksenä toimivista laitoksista ovat yhteydessä toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa kuvatulla tavalla;

d) tämän alakohdan c alakohdassa tarkoitetut tytäryrityksenä toimivat laitokset täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

i) ne katsotaan tai valtaosa niistä katsotaan keskinäisiksi yhtiöiksi, osuuskunniksi tai säästöpankeiksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä asetetaan yläraja tai rajoitus voitonjaon enimmäismäärälle;

ii) niiden kokonaisvarat yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla ovat enintään 30 miljardia euroa.”;

35) muutetaan 98 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”k) tieto siitä, missä määrin laitokset ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset toimintaperiaatteet ja operatiiviset toimet, jotka liittyvät 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavissa suunnitelmissa asetettuihin määrällisiin tavoitteisiin ja välitavoitteisiin.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”9. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä uudelleentarkastelussa ja arvioinnissa on arvioitava laitosten hallinto- ja riskinhallintaprosesseja, joilla käsitellään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskejä, sekä laitosten altistumista ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyville riskeille. Määrittäessään laitosten prosessien ja vastuiden riittävyyttä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kyseisten laitosten liiketoimintamallit.

Laitosten altistumista ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyville riskeille arvioidaan myös 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavien laitosten suunnitelmien perusteella. Laitosten hallinto- ja riskinhallintaprosessit, joilla käsitellään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskejä, mukautetaan kyseisissä suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin.

Toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa vakavaraisuuden arvioinnissa on arvioitava 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavia laitosten suunnitelmia sekä edistymistä niiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien käsittelyssä, joita aiheutuu mukautumisesta ilmastoneutraaliutta koskevaan tavoitteeseen sekä muihin asiaankuuluviin unionin sääntelytavoitteisiin, jotka koskevat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä tekijöitä.

10. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä uudelleentarkastelussa ja arvioinnissa on arvioitava laitosten hallinto- ja riskinhallintaprosesseja kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja kryptovarapalvelujen tarjoamisen osalta, myös tarkastelemalla laitosten toimintaperiaatteita ja menettelytapoja riskien tunnistamiseksi sekä 79 artiklan e alakohdassa ja 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen arviointien tulosten riittävyyttä.”;

36) lisätään 100 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3. Laitosten ja kolmansien osapuolten, jotka toimivat laitosten konsultoinnissa, on stressitestien yhteydessä pidättäydyttävä toimista, jotka voivat haitata stressitestiä, kuten vertailuanalyysistä, keskinäisestä tietojenvaihdosta, yhteistä käyttäytymistä koskevista sopimuksista tai niiden stressitesteissä esittämien tietojen optimoinnista. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tietojenkeruu- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen kyseisten toimien havaitsemiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen muiden asiaankuuluvien säännösten soveltamista.

4. EPV, EIOPA ja ESMA laativat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitetun yhteiskomitean välityksellä ohjeet sen varmistamiseksi, että johdonmukaisuus, pitkän aikavälin näkökohdat ja arviointimenetelmiä koskevat yhteiset standardit sisällytetään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien stressitestaukseen. Yhteiskomitea julkaisee kyseiset ohjeet viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026. EPV, EIOPA ja ESMA tutkivat kyseisen yhteiskomitean välityksellä, miten yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit voidaan sisällyttää stressitestaukseen.”;

37) korvataan 101 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos toteutumatestauksen taikka voiton ja tappion kohdistamistestin tulokset osoittavat sisäistä markkinariskimallia käyttävän kaupankäyntiyksikön osalta, että malli ei ole enää riittävän täsmällinen, toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava edellytyksiä, joilla voidaan sallia sisäisen mallin käyttäminen, tai määrättävä asianmukaisia toimenpiteitä, joilla voidaan varmistaa, että mallia parannetaan pikaisesti.”;

38) muutetaan 104 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Tämän direktiivin 97 artiklan, 98 artiklan 1, 4, 5, 9 ja 10 kohdan, 101 artiklan 4 kohdan ja 102 artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamista varten toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet”;

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, mukaan lukien talletusten vastaanottamisen osalta, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”m) vaatia laitoksia vähentämään riskejä, jotka aiheutuvat lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukaan lukien ne, jotka aiheutuvat mukauttamisprosessista ja siirtymäsuuntauksista unionin, jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden asiaankuuluvien oikeudellisten ja sääntelytavoitteiden puitteissa, mukauttamalla niiden liiketoimintastrategioita, hallintoa ja riskienhallintaa, mitä varten voitaisiin vaatia vahvistamaan 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittaviin suunnitelmiin sisältyviä tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia;

n) vaatia laitoksia toteuttamaan stressitestausta tai skenaarioanalyysiä arvioidakseen riskejä, jotka aiheutuvat kryptovaroihin liittyvistä vastuista ja kryptovarapalvelujen tarjoamisesta.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään, miten toimivaltaiset viranomaiset voivat määritellä, aiheuttavatko asetuksen (EU) N:o 575/2013 381 artiklassa tarkoitetut laitosten vastuun arvonoikaisun riskit liiallisia riskejä kyseisten laitosten vakaudelle.";

39) muutetaan 104 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen tarvittava täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan, sen viidettä alakohtaa lukuun ottamatta, mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.";

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"6. Jos laitos tulee sidotuksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kokonaisriskipainolattiaan, sovelletaan seuraavaa:

a) laitoksen toimivaltaisen viranomaisen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin huomioon ottamiseksi edellyttämien täydentävien omien varojen nimellismäärä ei saa kasvaa sen seurauksena, että laitos tulee sidotuksi kokonaisriskipainolattiaan;

b) laitoksen toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään seuraavan tarkastus- ja arviointiprosessin päättymispäivänä tarkasteltava sen laitokselta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti edellyttämiä täydentäviä omia varoja ja poistettava niistä kaikki ne osat, jotka laskettaisiin kahteen kertaan riskeiksi, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan;

c) heti kun toimivaltainen viranomainen on saanut tämän alakohdan b alakohdassa tarkoitetun tarkastelun päätökseen, tämän alakohdan a alakohtaa ei enää sovelleta.

Sovellettaessa tätä artiklaa ja tämän direktiivin 131 ja 133 artiklaa laitoksen katsotaan olevan sidottu kokonaisriskipainolattiaan, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä ylittää sen kyseisen asetuksen 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketun riskin kokonaismäärän, jolla ei ole alarajaa.

7. EPV antaa viimeistään 10 päivänä huhtikuuta 2025 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään, miten tämän artiklan 6 kohdassa vahvistetut vaatimukset pannaan täytäntöön, ja täsmennetään erityisesti,

a) miten toimivaltaisten viranomaisten on otettava vakavaraisuuden arviointiprosessissaan huomioon se, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan;

b) miten toimivaltaisten viranomaisten ja laitosten on tiedotettava ja julkistettava tiedot valvontavaatimuksiin kohdistuvista vaikutuksista, jotka aiheutuvat siitä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan.

8. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa ja niin kauan kuin laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan, laitoksen toimivaltainen viranomainen ei saa asettaa täydentävien omien varojen vaatimusta, jolla laskettaisiin kahteen kertaan riskit, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan.";

40) lisätään 104 b artiklaan kohta seuraavasti:

"4 a. Jos laitos tulee sidotuksi kokonaisriskipainolattiaan, sen toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa kyseiselle laitokselle ilmoittamiaan täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, jotta varmistetaan, että sen kalibrointi on edelleen asianmukainen.";

41) korvataan 106 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet

a) vaatia laitoksia julkistamaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannessa osassa tarkoitetut tiedot useammin kuin kyseisen asetuksen 433–433 c artiklassa vaaditaan;

b) asettaa laitoksille, ei kuitenkaan pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille, määräajat, joiden kuluessa niiden on toimitettava tiedot EPV:lle, jotta ne voidaan julkaista EPV:n verkkosivustolla tietojen keskitettyä julkaisemista varten;

c) vaatia laitoksia käyttämään erityisiä tiedotusvälineitä ja muita julkaisupaikkoja kuin EPV:n verkkosivustoa tietojen keskitettyyn julkaisemiseen tai laitosten tilinpäätösten julkaisemiseen.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannen osan huomioon ottaen viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset.";

42) lisätään VII osaston 3 lukuun ennen jaksoa I jakso seuraavasti:

"JAKSO –I

Tämän luvun soveltaminen sijoituspalveluyritysryhmiin

110 a artikla

Soveltamisala sijoituspalveluyritysryhmien osalta

Tätä lukua sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2033 4 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa määriteltyihin sijoituspalveluyritysryhmiin, joissa vähintään yhteen kyseiseen ryhmään kuuluvaan sijoituspalveluyritykseen sovelletaan asetusta (EU) N:o 575/2013 asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 kohdan tai 5 kohdan nojalla.

Tätä lukua ei sovelleta sijoituspalveluyritysryhmiin, joissa yksikään kyseiseen ryhmään kuuluva sijoituspalveluyritys ei kuulu asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 kohdan tai 5 kohdan nojalla.";

43) korvataan 121 artikla seuraavasti:

"121 artikla

Ylimmän hallintoelimen jäsenten pätevyys

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että muun kuin sellaisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön, joka on hyväksytty 21 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti riittävän hyvämaineisia ja että heillä on riittävä asiantuntemus, taidot ja kokemus suorittaakseen kyseiset tehtävät, ottaen huomioon rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön erityistehtävän. Rahoitusalan holdingyhtiöillä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöillä on ensisijainen vastuu ylimmän hallintoelimensä jäsenten soveltuvuuden varmistamisesta.";

44) muutetaan 131 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 a kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko O-SII-puskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa kyseisestä puskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.";

b) lisätään 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

"c) jos O-SII-laitos tulee sidotuksi kokonaisriskipainolattiaan, sen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava viimeistään b alakohdassa tarkoitetun vuotuisen tarkastelun päivänä laitoksen O-SII-puskurivaatimusta varmistaakseen, että sen kalibrointi on edelleen asianmukaista.";

c) korvataan 15 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jos 133 artiklan 10, 11 tai 12 kohdan soveltamiseksi lasketun järjestelmäriskipuskurikannan ja samaan laitokseen sovellettavan O-SII-puskurikannan tai G-SII-puskurikannan summa on korkeampi kuin 5 prosenttia, sovelletaan tämän artiklan 5 a kohdassa vahvistettua menettelyä. Jos päätös järjestelmäriskipuskurin, O-SII-puskurin tai G-SII-puskurin asettamisesta johtaa siihen, että jokin aiemmin vahvistetuista kannoista laskee tai ei muutu, tämän artiklan 5 a kohdassa vahvistettua menettelyä ei sovelleta tätä kohtaa sovellettaessa.";

45) muutetaan 133 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava mahdollisuus asettaa ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskuri rahoitusalalla tai kyseisen alan yhdellä tai useammalla osa-alueella koskien kaikkia tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja vastuita tai niiden osa-alueita, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskejä, mukaan lukien ilmastonmuutoksesta aiheutuvat makrotason riskit tai järjestelmäriskit, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja tämän direktiivin 130 ja 131 artikla eivät kata, eli rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen.”;

b) muutetaan 8 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) järjestelmäriskipuskuria ei saa käyttää mihinkään seuraavista:

i) tämän direktiivin 130 ja 131 artiklan soveltamisalaan kuuluvat riskit;

ii) riskit, jotka otetaan kokonaisuudessaan huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa säädetyssä laskennassa;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) jos järjestelmäriskipuskuria sovelletaan laitoksen kokonaisriskin määrään ja kyseinen laitos tulee sidotuksi kokonaisriskipainolattiaan, sen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava viimeistään tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetun joka toinen vuosi laadittavan tarkastelun päivänä laitoksen järjestelmäriskipuskuria koskevaa vaatimusta varmistaakseen, että sen kalibrointi on edelleen asianmukaista.”;

c) korvataan 11 ja 12 kohta seuraavasti:

”11. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleenasettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, johtaa yhdistettyyn järjestelmäriskipuskurikantaan, joka on korkeampi kuin 3 prosenttia ja enintään 5 prosenttia minkä tahansa vastuun osalta, kyseisen puskurin asettaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa komission ja EJRK:n lausunnot.

Kuukauden kuluessa 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta EJRK antaa komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat asianmukaiseksi. Komissio antaa kahden kuukauden kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta EJRK:n arvion huomioon ottaen lausuntonsa.

Jos komissio antaa kielteisen lausunnon, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän järjestelmäriskipuskurin, on noudatettava kyseistä lausuntoa tai perusteltava, miksi se ei tee niin.

Jos yksi tai useampi laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen emoyrityksen tytäryritys, EJRK ja komissio harkitsevat lausunnoissaan myös sitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen soveltaminen kyseisiin laitoksiin asianmukaiseksi.

Jos tytäryrityksen ja emoyrityksen viranomaiset ovat eri mieltä kyseiseen laitokseen sovellettavasta järjestelmäriskipuskurikannasta tai -kannoista ja jos sekä komissio että EJRK antavat kielteisen lausunnon, toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Päätöstä kyseisiä vastuita koskevan järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamisesta lykätään siihen saakka, kunnes EPV on tehnyt päätöksen.

Tätä kohtaa sovellettaessa toisen jäsenvaltion 134 artiklan mukaisesti asettaman järjestelmäriskipuskurikannan tunnustamista ei oteta huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen laskennassa.

12. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa yli 5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lupa ennen järjestelmäriskipuskurin soveltamista.

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa kyseisestä järjestelmäriskipuskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 a artiklan 1 kohdan mukaisesti kuuden viikon kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos komissio tapauksen mukaan EJRK:n ja EPV:n arviot huomioon ottaen toteaa, että järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

Tätä kohtaa sovellettaessa toisen jäsenvaltion 134 artiklan mukaisesti asettaman järjestelmäriskipuskurikannan tunnustamista ei oteta huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kynnysarvon laskennassa.”;

46) muutetaan 142 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) suunnitelma ja aikataulu omien varojen lisäämiseksi siten, että tavoitteena on täyttää täysimääräisesti yhteenlaskettu puskurivaatimus tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus;”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja hyväksyttävä se ainoastaan, jos se katsoo, että laitos voi toteutetun suunnitelman avulla kohtuullisen todennäköisesti säilyttää tai hankkia riittävästi pääomaa täyttääkseen yhteenlasketun puskurivaatimuksensa tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksensa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaiseksi katsoman määräajan kuluessa.”;

c) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) sen on käytettävä 102 artiklan mukaisia valtuuksiaan määrätäkseen tiukempia voitonjakoja koskevia rajoituksia kuin 141 ja 141 b artiklassa tapauksen mukaan edellytetään.”;

47) muutetaan 161 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 3 kohta;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio tarkastelee 91 artiklan 9 kohdan soveltamista ja laatii siinä saaduista tuloksista, myös monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailun asianmukaisuudesta, kertomuksen, ottaen huomioon kaiken asiaankuuluvan unionin ja kansainvälisen kehityksen ja toimittaa kertomuksensa mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.”.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 11 päivästä tammikuuta 2026.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava säännöksiä, jotka ovat tarpeen 1 artiklan 9 ja 13 alakohdassa vahvistettujen muutosten noudattamiseksi 11 päivästä tammikuuta 2027.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava säännöksiä, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin 1 artiklan 13 alakohdassa vahvistettujen, direktiivin 2013/36/EU 48 k ja 48 l artiklaa koskevien muutosten noudattamiseksi, 11 päivästä tammikuuta 2026 ja tämän direktiivin 1 artiklan 9 alakohdassa vahvistettujen, direktiivin 2013/36/EU 21 c artiklan 5 kohtaa koskevien muutosten noudattamiseksi, 11 päivästä heinäkuuta 2026.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 1 artiklan 44 alakohdan c alakohtaa ja 45 alakohdan c alakohtaa sovelletaan 29 päivästä heinäkuuta 2024.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 31 päivänä toukokuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	H. LAHBIB